

Ο ΟΡΘΟΔΟΣΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

THE ORTHODOX OBSERVER

TARPON SPRINGS FLA

Ο ΑΓΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ

Ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Ἀνδρέας ἦτο υἱὸς τοῦ Ἰωάνᾳ καὶ ἀδελφὸς τοῦ Πέτρου, καταγόμενος ἐκ Βηθσαϊδᾶ τῆς Γαλιλαίας καὶ ὀλιεὺς τὸ ἐπάγγελμα. Πρῶτον ἐξ ὅλων τῶν μαθητῶν καὶ ἀποστόλων ἐκάλεσεν ὁ Χριστὸς τὸν Ἀνδρέαν, ἐνῶ ἦτο ἀκόμῃ μαθητὴς τοῦ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Δι' αὐτὸ καὶ καλεῖται Π ρ ω - τ ὀ κ λ η τ ο ς . Κατόπιν ἔφερεν εἰς τὸν Χριστὸν καὶ τὸν ἀδελφόν του Σίμωνα, ὅστις ὠνομάσθη βραδύτερον Πέτρος. Τὸ ὄνομα τοῦ Ἀνδρέου ἀναφέρεται εἰς ὅλα τὰ Εὐαγγέλια καὶ τὰς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων.

Ὁ Ἀνδρέας ἐκήρυξε τὸ Εὐαγγέλιον εἰς τὸ Βυζάντιον, τὰ παράλια τοῦ Εὐξείνου Πόντου καὶ τὴν Σκυθίαν (Ρωσσίας). Δικαίως θεωρεῖται ὡς ὁ ἱδρυτὴς τῆς Ἐκκλησίας ἐν Βυζαντίῳ καὶ συνεπῶς θεμελιωτῆς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως.

Ὁ Ἀπόστολος Ἀνδρέας ὑπέστη μαρτυρικὸν θάνατον ἐν Πάτραις, κατὰ τὸν ἐπὶ Νέρωνος διωγμόν, σταυρωθεὶς ἐπὶ σταυροῦ σχήματος Χ.

Ἡ μνήμη αὐτοῦ τιμᾶται ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας τῇ 30ῇ Νοεμβρίου, ἐν δὲ τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριαρχείῳ τελεῖται εἰδικὴ Ἑθνικὴ Ἑορτή.

THE HOLY APOSTLE ANDREAS "THE FIRST CALLED"

Founded the first Church in Byzantium, and is known as the Protector and Patron Saint of the Ecumenical Patriarchate.

«Ο ΑΓΙΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ». Πίναξ τοῦ Δομνίκου Θεοτοκοπούλου (El Greco).

"ST. ANDREW." By El Greco (Domenikos Theotocopoulos). Collection: Stephen C. Clark, Metropolitan Museum of Art, New York, N. Y.

ΕΠΙ ΤΗ ΕΘΝΙΚΗ ΕΠΕΤΕΙΩ ΤΗΣ 28ΗΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940

Συμφώνως πρὸς εἰδικὰς Ἐγκυκλίους τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου, ἀναγνωσθείσας εἰς τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου, τῇ 28ῇ Ὀκτωβρίου καὶ τῇ μετ' αὐτὴν Κυριακῇ, 30ῇ Ὀκτωβρίου, ἐτελέσθησαν Δοξολογία καὶ Τρισάγια εἰς μνήμην τῶν ἡρωϊκῶς πεσόντων κατὰ τὰ ἔτη τοῦ νέου Ἐθνικοῦ Ἑτους.

Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐτέλεσε Τρισάγιον καὶ Δοξολογίαν ἐν τῷ Ἱ. Καθεδρικῷ Ναῷ Βοστώνης. Ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ τῆς Ἀγίας Τριάδος, Νέας Ὑόρκης, τῆς Δοξολογίας προέστη ἀπὸ μέρους τῆς Α. Σεβασμιότητος ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Νύσσης κ. Γερμανός, ὅστις παρέστη καὶ εἰς τὴν εἰδικὴν τελετὴν τὴν διοργανωθεῖσαν τῇ 30ῇ Ὀκτωβρίου ἐν τῷ Manhattan Center of New York, ἐπὶ τῇ ἱστορικῇ ταύτῃ ἐπετείῳ.

Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐξ ἄλλου ἀπέστειλε τὰ κάτωθι συγχαρητήρια τηλεγραφήματα:

«Αὐτοῦ Μεγαλειότηα Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων Παῦλον,

Ἐπὶ σημερινῇ ἐνδόξῳ ἐπετείῳ ἡρωϊκῆς Ἐθνικῆς ἀντιστάσεως, εὐχομαι ἐκ μέρους Κλήρου καὶ Ποιμνίου Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς διαρκῇ τὴν προστασίαν τοῦ Θεοῦ ἐφ' ὑμᾶς καὶ τὸ ἡρωϊκὸν ἥμῶν Ἔθνος, ὥστε ἡ δόξα νὰ στεφανώνη πάντοτε τοὺς Ἐθνικοὺς ἡμῶν ἀγῶνας.

† Ὁ Ἀμερικῆς ΙΑΚΩΒΟΣ»

* * *

«Ἐξοχώτατον Πρωθυπουργὸν τῆς Ἑλλάδος
Κωνσταντῖνον Καραμανλῆν,

Ἐπὶ ἐνδόξῳ Ἐθνικῇ ἐπετείῳ 28ης Ὀκτωβρίου, ἐκ μέρους Κλήρου καὶ Ποιμνίου Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς συγχαίρω ὑμῖν εὐχόμενος πᾶσαν ἀπὸ Θεοῦ εὐλογίαν καὶ εὐημερίαν εἰς προσφιλῇ Ἑλληνικὸν Λαόν, οὕτινος λίαν ἐπαξίως ἡγεῖσθε.

† Ὁ Ἀμερικῆς ΙΑΚΩΒΟΣ»

Εἰς τὰ ἀνωτέρω ἐλήφθησαν τὰ κάτωθι εὐχαριστήρια τηλεγραφήματα —

ΤΗΣ Α.Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ:

«Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀμερικῆς Ἰάκωβον,

Εὐχαριστῶ ἐγκαρδίως Ὑμετέραν Σεβασμιότητα καὶ ἀγαπητὴν Ὁμογένειαν δι' εὐχὰς ὑμῶν ἐπ' εὐκαιρίᾳ Ἐθνικῆς ἐπετείας 28ης Ὀκτωβρίου.

ΠΑΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ»

* * *

ΤΗΣ Α.Ε. ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ:

«Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀμερικῆς Ἰάκωβον,

Εὐχαριστῶ θερμῶς Ὑμετέραν Σεβασμιότητα διὰ συγχαρητήρια καὶ εὐχὰς αὐτῆς ἐπὶ ἐπετείῳ 28ης Ὀκτωβρίου.

Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ»

Orthodox Observer

Est. 1934

The official publication of the news, work and thought of the Greek Orthodox Church in America. published monthly by the Greek Archdiocese of North and South America 10 East 79th Street, New York 21, N. Y. Phone: TRafalgar 9-2060

EDITOR:

BASIL VASILIADES, Δ.Ο.Θ.

EDITOR, English Section:

ARTHUR DORE

Subscription Rates in U.S.A. and Canada:

One year	\$4.00
Two years	\$7.00
Three years	\$10.00
Single copy	40 cents
Foreign Countries	\$4.50 per year

Second class mailing privileges authorized at New York, N. Y.

Allow one month for change of address and renewal orders to become effective. To insure accuracy in changes, include previous and new address. Contributions and News deadline for THE ORTHODOX OBSERVER is the 2nd day of the month for issue of following month. Send all communications to:

ORTHODOX OBSERVER

Greek Archdiocese

10 East 79th Street, New York 21, N. Y.

ΟΝΟΜΑΣΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

Ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ὀνομαστικῆς ἐορτῆς τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰακώβου, ἀγομένης τῇ 23ῇ Ὀκτωβρίου, μνήμῃ τοῦ Ἀγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, ἡ Αὐτοῦ Σεβασμιότης ἐδέχθη πλείστα συγχαρητήρια τηλεγραφήματα καὶ γράμματα, πρὸς τοὺς ἀποστολεῖς τῶν ὁποίων ἀπεστάλησαν εὐχαριστήρια.

Η ΙΕ' ΚΛΗΡΙΚΟΛΑΪΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ

Α' Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Α.Σ. - Β' ΑΙ ΛΗΦΘΕΙΣΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΚΑΙ ΝΟΤΙΟΥ κ. κ. ΙΑΚΩΒΟΥ
ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΗΣ ΙΕ'. ΚΛΗΡΙΚΟΛΑΪΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ
ΕΝ ΒΥΦΦΑΛΟ, ΝΕΥ ΥΟΡΚ, 19 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1960

Ἡ ἐκθεσις ἡμῶν δὲν εἶναι ἀπολογισμός. Θὰ εἶναι ἐκθεσις σύντομος καὶ σαφής, ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερον, ἐπὶ τῶν κυριωτέρων θεμάτων, τὰ ὁποῖα θὰ ἀπασχολήσουν ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς μεσημβρίας τοῦ μεθαυριανοῦ Σαββάτου τὴν παροῦσαν, δεκάτην πέμπτην εἰς σειράν, Κληρικολαϊκὴν Συνέλευσιν. Θὰ ἴδωμεν πρῶτον τὴν εἰκόνα ἐνὸς ἐκάστου θέματος καὶ κατόπιν θὰ ἐκφράσωμεν τὴν προσωπικὴν ἡμῶν γνώμην, εἰς τὴν ὁποίαν καὶ θὰ δίδωμεν μορφήν συστάσεως.

ΟΜΟΙΟΜΟΡΦΟΝ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Τὸ πρῶτον θέμα εἶναι τὸ ὁμοίομορφον Καταστατικὸν τῶν Κοινοτήτων. Σήμερον τὰ 95% τῶν Κοινοτήτων μας ἔχουν εὐτυχῶς υἰοθετήσῃ τὸ κοινὸν καταστατικόν. Ὑπολείπονται ὅμως εἴκοσι περίπου Κοινότητες, αἱ ὁποῖαι ἐλαφρῶς δυστροποῦν. Αἱ ἀντιρρήσεις τῶν ἀφορμῶν ἔχουν τὸν φόβον, ὅτι θὰ χάσουν τὴν σχετικὴν αὐτοτελείαν τῶν καὶ ὅτι θὰ γίνουν φόρου ὑποτελεῖς εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν. Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον οἱ ἀποτελοῦντες τὴν παροῦσαν Συνέλευσιν ὀφείλουν νὰ προσέξουν εἶναι ὅχι ἡ ἄρνησις τῶν Κοινοτήτων νὰ υἰοθετήσουν τὸ Καταστατικόν, ὅσον ἡ δυσπιστία καὶ ἡ ἀρνητικότης τῆς ψυχικῆς τῶν διαθέσεως ἔναντι τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Ἰσως τὸ φαινόμενον τοῦτο νὰ ὀφείλεται εἰς τὸ γεγονός, ὅτι μερικοὶ Κοινοτικοὶ παράγοντες μερικῶν Κοινοτήτων μας δὲν εὐρίσκουν καιρὸν νὰ ἀναγινώσκουν τὸ Καταστατικόν, ἢ εἰς τὸ ἄλλο γεγονός, ὅτι μερικαὶ Κοινότητες οὐδέποτε ἀντεπροσωπεύθησαν εἰς τὰ Κληρικολαϊκὰ Συνέδρια. Τὸ γεγονός εἶναι, ὅτι ὑπάρχει ἡ δυσπιστία αὕτη, ὡς μὴ ὥφελε, καὶ πολλάκις ἐκδηλώνεται αὕτη εἰς τὰς σχέσεις ἰκανῶν Κοινοτήτων πρὸς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν.

Ἡ ἀποδοχὴ τοῦ ὁμοιόμορφου Καταστατικοῦ εἶναι ἀπαραίτητος προϋπόθεσις διὰ τὴν εὐρυθμὸν λειτουργίαν τῶν Κοινοτήτων μας μέσα εἰς τὰ ἰδικὰ τῶν πρῶτων πλαίσια καὶ ἔπειτα μέσα εἰς τὰ πλατύτερα πλαίσια τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Ἐὰν δὲ δὲν ἐγίνετο ἀπλῶς ἀποδεκτόν, ἀλλὰ καὶ ἐφηρμόζετο πιστῶς, τότε θὰ ἐξέλειπον αἱ παρατηρούμεναι συχνὰ παρερμηνεῖαι ἢ ἀνθαίρετοι ἐρμηνεῖαι τῶν ἄρθρων του καὶ θὰ κατήρχοντο εἰς τὸ ἐλάχιστον τὰ παράπονα τῶν Κοινοτήτων, τὰ ὁποῖα ἀρχίζουν νὰ δημιουργῶνται, ὅταν καὶ ὁσάκις ἐπεμβαίη ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ, διὰ νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν διαταραχθεῖσαν ὁμαλότητα καὶ τάξιν.

Ἐπὶ πλέον ἡ ἀποδοχὴ τοῦ ὁμοιόμορφου Καταστατικοῦ καὶ ἡ πιστὴ ἐφαρμογὴ του θὰ προσέδιδεν εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν τὸ κῦρος καὶ τὴν δύναμιν, τὴν ὁποίαν ἐπιθυμεῖτε ὅλοι νὰ ἔχη. Θὰ τὴν παρουσίαζεν ὡς ἐν πειθαρχημένον σύνολον, τὸ ὁποῖον ἐλεύθερον ἀπὸ μικροπερισπασμούς, θὰ εἶχεν ὅλον τὸν καιρὸν νὰ ἐπιληφθῇ τῶν σοβαρωτέρων ζητημάτων, ὅπως εἶναι ἡ θέσις μας ὡς Ἐκκλησίας κύρους καὶ μορφωτικῆς προβολῆς καὶ ἐπιρροῆς ἐν Ἀμερικῇ.

Τὸ Καταστατικόν, τὸ ὁποῖον θὰ σᾶς διανεμηθῇ σήμερον πρὸς μελέτην καὶ ἀργότερον ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος πρὸς συζήτησιν, παρουσιάζει μερικὰς ἀξιοπροσέκτους ἀλλαγὰς ἢ τροποποιήσεις. Συνιστῶμεν θερμῶς πρὸς ὅλους, ὅπως σημειώσητε μὲ προσοχὴν τὰς ἀπορίας, ἐρωτήσεις ἢ τροποποιήσεις τὰς ὁποίας θὰ ἠθέλετε νὰ κάμνητε ἐνώπιον τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, ὅταν θὰ ἀχθῇ τὸ θέμα τοῦτο πρὸς συζήτησιν. Δύο μόνον μικρὰς προσθήκας εἰσηγούμεθα πρὸς τὴν ἀρμοδίαν Ἐπιτροπὴν νὰ μελετήσῃ: μίαν εἰς τὸ Καταστατικόν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ μίαν εἰς τὸ ὁμοιόμορφον Καταστατικόν ἢ τοὺς Κανονισμοὺς τῶν Κοινοτήτων. Καὶ ἡ μία καὶ ἡ ἄλλη ἀφοροῦν τὴν Φιλόπτωχον καὶ τὴν Ὁργάνωσιν τῆς Νεολαίας. Ἐὰν αἱ προσθῇται γίνωνται ἀποδεκταί, ὅπως εὐχόμεθα, ἡ Φιλόπτωχος καὶ ἡ GOTA θὰ θεωροῦνται εἰς τὸ ἐξῆς ὡς κοινοτικαὶ ὁργανώσεις εἰς τὸ Κοινοτικὸν ἐπίπεδον, Ἀρχιεπισκοπικαὶ δὲ εἰς τὸ Ἀρχιεπισκοπικόν.

Θὰ εἰσηγούμεθα μίαν ἀκόμη προσθήκην καὶ αὕτη ἀφορᾷ τὸ ὁμοιόμορφον τῆς συνδρομῆς τῶν μελῶν τῶν Κοινοτήτων. Ἡ ἔλλειψις ὁμοιόμορφου Καταστατικοῦ καὶ συνδρομῆς εἶναι ἡ ἀφορμὴ τῶν διενέξεων καὶ ἀνταγωνισμῶν, πού παρατηροῦνται μεταξὺ τῶν Κοινοτήτων. Ἐπὶ πλέον τὸ ἀνομοιόμορφον τῆς συνδρομῆς δίδει δειδικολογημένην ἀφορμὴν εἰς μερικοὺς Χριστιανούς μας νὰ παραπονοῦνται εἰς βάρος τῆς Κοινοότητός των, ἔαν συμβαίη νὰ φαίνεται μέγα τὸ ποσὸν τῆς συνδρομῆς, τὴν ὁποίαν αὕτη ἀπαιτεῖ, νὰ τὴν ἐγκαταλείπουν δὲ εἰς τὴν πρῶτην εὐκαιρίαν, διὰ νὰ ἐγγραφοῦν εἰς μίαν ἄλλην, ἔαν συμβῇ ἡ συνδρομὴ, τὴν ὁποίαν αὕτη ἀπαιτεῖ ἀπὸ τὰ μέλη της νὰ εἶναι μικροτέρα ἐκείνης, τὴν ὁποίαν κατέβαλλον εἰς τὴν μέχρι τοῦδε Κοινοότητά των. Τὸ ἀνομοιόμορφον τῆς συνδρομῆς βοηθεῖ ἀκόμη ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἀρέσκονται εἰς τὸν ρόλον τοῦ ἐξύπνου εἰς βάρος τῶν Κοινοτήτων των.

Εἰσηγούμεθα ὡς ἐκ τούτου, ὅπως ἡ παρούσα συνέλευ-

Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικής κ. κ. Ἰάκωβος μετὰ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν καὶ τῶν Θεοφ. Βοηθῶν Αὐτοῦ Ἐπισκόπων, κατὰ τὴν Ἀρχιερατικὴν Θεῖαν Λειτουργίαν ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῆς ΙΕ΄. Κληρικολαϊκῆς Συνελεύσεως ἐν Μπῶφφαλο, τῇ Κυριακῇ, 18ῃ Σεπτεμβρίου 1960.

Archbishop Iakovos with the Metropolitans and Bishops at the Hierarchal Divine Liturgy of the 15th Clergy-Laity Congress in Buffalo, N. Y., Sunday, September 18, 1960.

σις ἐξετάσῃ τὴν δυνατότητα καθιερώσεως ἐνιαίου συστήματος ἐκτίσεως τῶν Κοινοτικῶν ὑποχρεώσεων των διὰ τὰς 92,000 τῶν τακτικῶν μελῶν τῶν Κοινοτήτων μας ὡς ἑξῆς:

α) Ὅπως ἡ συνδρομὴ καταβάλλεται ἐβδομαδιαίως ἐντὸς ἰδιαιτέρου φακέλλου, ἀποτελεῖται δὲ αὕτη ἀπὸ ἓν δολλάριον, κατ' ἐλάχιστον ὄριον.

β) Ὅπως ἐκάστη Κοινότης καταργήσῃ τὰ τέλη ἱεροπραξιῶν, ἡτοι γάμων, βαπτίσεων, κηδεῶν κ.λ.π. καὶ προσφέρῃ πᾶσαν ὑπηρεσίαν πρὸς τὰ μέλη της δωρεάν.

γ) Ὅπως οἱ μόνοι ἄλλοι πόροι εἰσοδήματος διὰ τὰς Κοινοτήτας παραμείνουν οἱ δίσκοι καὶ ἡ κηροπωλησία.

Ἐὰν υἰοδετηθῇ αὐτὸ τὸ σύστημα καὶ ἐφαρμοσθῇ αὐστηρῶς παρ' ὅλων τῶν Κοινοτήτων, θὰ ἐκλείψουν αὐτομάτως οἱ ἀνταγωνισμοὶ μεταξὺ τῶν Κοινοτήτων γύρω ἀπὸ τὰ λεγόμενα Κοινοτικά σύνορα καὶ τὰς παρ' ἐνορίαν πράξεις. Θὰ μένῃ κατόπιν μόνον ἓν: νὰ ἐργάζωνται τὰ ἐκάστοτε Διοικητικά Συμβούλια διὰ νὰ ἐξευρίσκουν ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἢ ἀδιαφοροῦν ἢ οὐδέποτε ἔτυχε νὰ δώσουν τὴν ἀπαιτουμένην προσοχὴν εἰς τὰς κοινοτικὰς των ὑποχρεώσεις. Φρονοῦμεν, ἐπὶ πᾶσιν, ὅτι ἐὰν ἀποφασισθῇ νὰ μὴ παρέχεται μυστηριακὴ ἐξυπηρέτησις εἰς κανένα, ἐὰν δὲν καταβάλλῃ ἀνελλιπῶς τὴν ἐβδομαδιαίαν συνδρομὴν του, θὰ ὑπάρξῃ τοιαύτη τάξις καὶ τοιαύτη οἰκονομικὴ εὐρωστία, ὥστε οὐδεμία Κοινότης νὰ διατρέξῃ τὸν κίνδυνον τοῦ μαρασμοῦ ἐξ αἰτίας μιᾶς ἄλλης, ἢ ὅποια πιθανῶς θὰ τὴν ἀντηγωνίζετο.

ΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Τὸ δεῦτερον θέμα εἶναι τὰ οἰκονομικά. Τὰ οἰκονομικά τῶν Κοινοτήτων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Ἡ εἰκὼν, τὴν ὁποίαν παρουσιάζουν σήμερον αἱ Κοινότητές μας εἶναι εἰκὼν ὀργανισμῶν ἐργαζομένων ἐπὶ ἐνὸς ὀρισμένου προϋπολογισμοῦ τοιοῦτου, ὥστε νὰ ἐπιζητῶνται τὸσαῦτα ἔσοδα, ὅσα χρειάζονται διὰ νὰ καλύπτονται τὰ τρέχοντα ἔξοδα. Καὶ ἐνῶ τὰ ἔξοδα ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος ἀνέρχονται, τὰ ἔσοδα ἢ παραμένουν τὰ ἴδια περίπου κάθε ἔτος ἢ κατέρχονται. Καὶ ἐκεῖνο τὸ ὅποιον κáμνουν οἱ κοινοτικοὶ παράγοντες τότε εἶναι νὰ καταφύγουν εἰς μερικὰς δραστηριότητας καὶ κυρίως κοινωνικὰς (δεῖπνα, χοροεσπερίδας, πίκνικ, κληρώσεις λαχνῶν καὶ εἰς ἕκτακτον ἔρανον) διὰ νὰ καλύψουν τὰς δαπάνας ἢ νὰ ἀφήσουν καὶ κάποιον ἀπόθεμα, ἔστω μικρὸν, εἰς τὸ Κοινοτικὸν ταμεῖον. Δὲν ἀνέφερον καὶ μίαν ἄλλην συμπαθεῖ δραστηριότητα, εἰς τὴν ὁποίαν καταφεύγουν μερικαὶ Κοινότητές μας, ὅταν εὐρεθοῦν εἰς δύσκολον οἰκονομικὴν θέσιν: κατακρατοῦν τὸ Δεκαδολλάριον, μολονότι τὸ εἰσπράττουν, καὶ ἢ ὑπόσχονται ὅτι θὰ τὸ ἀποστείλουν μετὰ τὴν μείωσιν τῶν χρεῶν των ἢ κατ' ἀποκοπὴν ἀποστέλλουν ἓν μικρὸν ποσόν, διὰ νὰ μὴ ἐνοχλῶνται ἀπὸ τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν.

Καὶ ἀφοῦ τοιαύτη εἶναι ἡ οἰκονομικὴ εἰκὼν τῶν περισσότερων Κοινοτήτων, ἀντιλαμβάνεσθε καὶ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς τὰ οἰκονομικά. Εἶναι ἀνάλογα πρὸς τὰ οἰκονομικά τῶν Κοινοτήτων, πού τὴν ἀπαρτίζουν. Τὸ μόνον,

τὸ ὁποῖον δὲν δύναται νὰ κάμῃ ἢ Ἀρχιεπισκοπὴ εἶναι νὰ μὴ πληρώνῃ τὰ χρέη της. Καὶ χρέη της εἶναι τὰ ἑξῆς: Νὰ καταβάλλῃ κάθε μῆνα 10,000 δολλάρια εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολήν, 7,000 δολλάρια εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τοῦ Ἀγίου Βασιλείου, τοὺς μισθοὺς καὶ τὰ ἔξοδα γραφείου τῶν Ἐπισκόπων της, τοὺς μισθοὺς τῶν ὑπαλλήλων της καὶ τὰ ἐτήσια κονδύλια τῶν 40,000 δολλαρίων πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, τῶν 10,000 δολλαρίων πρὸς τὸ Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων, τῶν 10,000 δολλαρίων πρὸς τὸ Ταμεῖον Συντάξεως Διδασκάλων, τῶν 40,000 δολλαρίων πρὸς τὸ Ταμεῖον Συντάξεως Ἱερέων, τῶν 5,000 εἰς τὴν GOTA, τῶν 33,000 πρὸς τὰ ἑνδεκα ἡμερήσια Σχολεῖα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, καὶ τὰ ἄλλα μικρότερα ἢ μεγαλύτερα ἔξοδα, τὰ ὁποῖα καταβάλλει διὰ τὰς ἐκδόσεις Κατηχητικῶν, τοῦ «Ὁρθοδόξου Παρατηρητοῦ», δι' ὑποτροφίας, διὰ φιланθρωπικοὺς σκοποὺς καὶ τόσα ἄλλα.

Ἐπειδὴ ὁμως φρονοῦμεν, καὶ εἰς τοῦτο εἴμεθα σύμφωνοι ὅλοι, ὅτι αὐτὰ τὰ ὁποῖα κάμομεν καὶ κυρίως ἔναντι τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, τῆς Ἀκαδημίας, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ τῆς θρησκευτικῆς ἀγωγῆς καὶ διαφωτίσεως εἶναι πολὺ ὀλίγα, καὶ ἐπειδὴ ὅλοι ἐπίσης συμφωνοῦμεν, ὅτι πρέπει νὰ ἐξεύρωμεν νέους πόρους, διὰ νὰ δυνηθῶμεν ἀδεσμεύτως νὰ κινήθωμεν εἰς πλατύτερον χώρον καὶ μέτωπον, ὥς ζῶσα καὶ γεμάτη ἀπὸ δυνατότητα Ἐκκλησία, διὰ τοῦτο ἡ παρούσα συνέλευσις καλεῖται νὰ μελετήσῃ τὸ οἰκονομικὸν θέμα μὲ ὑπευθυνότητα καὶ μὲ πρακτικότητα. Θὰ ἦτο σπατάλη χρόνου τὸ νὰ δεοντολογίσωμεν, τὸ νὰ εἴπωμεν δηλ. τί πρέπει νὰ γίνῃ, χωρὶς νὰ ἀναλάβωμεν τὴν εὐθύνην νὰ κάμωμεν τίποτε.

Ἐχομεν ἀκούσει πολλὰς γνώμας. Ἐχομεν ἰδῆ εἰς τὰ πρακτικὰ τῶν προηγουμένων Κληρικολαϊκῶν Συνελεύσεων ἀποφάσεις περὶ σχηματισμοῦ ἀποθεματικοῦ ἐντόκου κεφαλαίου (TRUST FUND). Ἐχομεν δεχθῆ ὑπομνήματα καὶ «μελέτας ἐπὶ χάριτος» αὐξήσεως τῶν οἰκονομικῶν πόρων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Σήμερον δηλώνομεν, ὅτι εἴμεθα πρόθυμοι νὰ ἀκούσωμεν καὶ ἄλλας, θὰ ἀνεπέμπομεν ὁμως εὐχαριστηρίους ὕμνους εἰς τὸν Θεόν, ἐὰν ἐβλέπομεν νὰ λαμβάνωται ἀποφάσεις ὑπεύθυνοι καὶ πραγματοποιήσιμοι. Θὰ ἦτο ἀδικία πρὸς τὴν νομιμοσύνην μας νὰ ἀρχίσωμεν νὰ ἐκφωνῶμεν ἐντυπωσιακοὺς λόγους. Προσωπικῶς ἔχομεν τὴν γνώμην, ὅτι τότε μόνον θὰ βελτιωθῶν τὰ οἰκονομικά μας, ὅταν ἀλλάξωμεν τὴν νοστορπίαν μας ἐπὶ τῶν κοινοτικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν μας ὑποχρεώσεων. Ἐὰν ὁμως ἐξακολουθῶμεν νὰ δίδωμεν τὰ ὀλιγώτερα πρὸς τὴν Κοινότητα καὶ τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν, καὶ τοῦτο μετὰ δυσκολίας καὶ ἐκνευρισμοῦ, τότε οὔτε τῆς Κοινότητος οὔτε τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς τὰ οἰκονομικά θὰ καλυτερεύσουν οὔτε καὶ αἱ ὑπηρεσίαι των θὰ αὐξηθῶν. Καὶ ἡμεῖς, χωρὶς τὸ παραμικρὸν αἶσθημα προσωπικῆς ἐνοχῆς, θὰ ἐξακολουθῶμεν νὰ κάμωμεν τὸν οἰκονομολόγον καὶ νὰ κρίνωμεν μετὰ τῆς μεγαλύτερας εὐκολίας τὰ πάντα καὶ τοὺς πάντας, ἐπαναλαμβάνοντες τὴν γνωστὴν ἐπὶ δόξιν: «Τίποτε δὲν γίνεται».

Εἰσηγοῦμεθα πρὸς μελέτην δύο σκέψεις: α) Νὰ θεωρήσουν καθήκον των αἱ Κοινότητες ὅλοι νὰ προσφέρουν ἀνεξαιρέτως καὶ μετ' εὐχαριστήσεως τὸ ποσὸν τῶν 250 ἕως 1,000 δολλαρίων ἐτησίως δι' ἓν TRUST FUND τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, καὶ β) νὰ ὁργανωθῇ συστηματικῶς ὑπὸ τῶν νομικῶν μας τὸ θέμα Κληροδοτημάτων καὶ Δωρεῶν πρὸς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν καὶ τὰ ἰδρύματά της, καὶ νὰ γίνῃ σὺν τῷ χρόνῳ κοινὴ συνείδησις.

Η ΠΑΙΔΕΙΑ

Τὸ τρίτον θέμα εἶναι ἡ Παιδεία. Ἀποτελεῖ ὁμως καὶ ὀφείλει νὰ ἀποτελῇ τὴν πρώτην ἀπασχόλησιν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς πάντοτε. Διότι χωρὶς ἀνάλογον πρὸς τὴν ἱστορίαν καὶ τὴν ἀξίαν τῆς Ὁρθοδοξίας Παιδείαν, ἡ Ἐλληνορθόδοξος Ἐκκλησία δὲν πρόκειται νὰ ἐπιζῇ. Τοῦλάχιστον αὐτὴν τὴν μαρτυρίαν παρέχει ἡ πρόσφατος καὶ ἡ παλαιὰ ἱστορία τῶν ἀποδήμων Ἑλλήνων. Ἐκεῖ ὅπου τὰ τέκνα τῶν ἀποδήμων Ἑλλήνων ἀφωμοιώθησαν πρὸς τὸ περιβάλλον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐγεννήθησαν, δὲν ἐπέζησε οὔτε ἡ γλῶσσα οὔτε ἡ Ὁρθοδοξία. Ἐχομεν τὸ παράδειγμα τῶν ἐν Ρωσσίᾳ, Οὐγγαρίᾳ, Ρουμανίᾳ, Αὐστρίᾳ, Γερμανίᾳ καὶ Ἰταλίᾳ Ἑλληνικῶν Ὁρθόδοξων Παροικιῶν. Ἐφ' ὅσον διετηρεῖτο ζῶν καὶ ἰσχυρὸς ὁ δεσμὸς πρὸς τὴν μητέρα Ἐκκλησίαν καὶ τὴν Μητέρα Πατρίδα, καὶ διετηρεῖτο διὰ τῆς γλώσσης, διὰ τῆς παιδείας, διὰ τοῦ τύπου καὶ διὰ τῆς τέχνης, αἱ Ὁρθόδοξοι αὐταὶ Παροικίαι ἤκμαζον. Ἀφ' ἧς ὁμως ἤρχισεν ἡ ἀφομοίωσις καὶ τὸ Ἑλληνικὸν στοιχεῖον ἐχάθη, ἐχάθη δὲ καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Ὁρθοδοξία. Καὶ ἡ Ὁρθοδοξία, παρ' ὅσον καὶ ἂν ἡχῇ περιέργως, εἶναι Ἑλληνικὴ. Εἶναι Ἑλληνικὴ εἰς τὸ πνεῦμα, εἰς τὴν διανόησιν, εἰς τὴν σκέψιν, εἰς τὸ ἦθος, εἰς τὸ αἶσθημα. Ἡ Ὁρθοδοξία, λ. χ., ἡ οὐλωνικὴ δὲν εἶναι διὰ τὸν Ὁρθόδοξον Ἑλληνικῆς καταγωγῆς ἢ Ὁρθόδοξία τὴν ὁποίαν αὐτὸς θέλει. Ἡ Ὁρθόδοξία καὶ γενικῶς ἡ θρησκεία ἡμπορεῖ κατὰ βάσιν νὰ εἶναι μία, ἀλλ' εἰς τὴν οὐσίαν εἶναι διάφορος. Διότι τὴν θρησκείαν δὲν ἀποτελεῖ τὸ δόγμα, ἀλλὰ ἡ δύναμις νὰ ὁμιλῇ εἰς τὴν ψυχὴν.

Τὸ ἴδιον εἶναι ἀληθὲς μὲ κάθε θρησκείαν. Οἱ Ἀγγλοσάξωνες δὲν εἶναι δυνατόν νὰ λατρεύσουν τὸν Θεὸν ἀκριβῶς ὅπως οἱ Λατίνοι. Ἐὰν ἡ Ρωμαιοκαθολικὴ Ἐκκλησία τελευταίως ἀναθεωρῇ τὴν παλαιάν της ἀπόφασιν, ὅπως ἡ λειτουργικὴ γλῶσσα εἶναι διὰ πάντας ἡ Λατινικὴ, καὶ ἐπιτρέπει ἐδῶ λ. χ. τὴν χρησιμοποίησιν τῆς Ἀγγλικῆς, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τοὺς λόγους, οὓς ἀνέφερον, ὅτι δηλαδή ἡ Ἀγγλικὴ ὁμιλεῖ περισσότερον εἰς τὴν ψυχὴν τῶν Ἀγγλοσαξόνων. Οὐδέποτε ὁμως θὰ ἐπέτρεπεν ὁ Πάπας ἀλλαγὴν τῆς Λατινικῆς, ἐὰν οἱ Ρωμαιοκαθολικοὶ τῆς Ἀμερικῆς ἦσαν Ἰταλικῆς, Ἰσπανικῆς ἢ γενικῶς Λατινικῆς καταγωγῆς. Ἡ ἀλλαγὴ τῆς λειτουργικῆς γλώσσης ἴσως ὠφελήσῃ καὶ ἴσως βλάβῃ τὴν Ρωμαιοκαθολικὴν Ἐκκλησίαν. Δὲν ἔχει ὁμως νὰ φοβηθῇ καὶ τρομερὰς ζημίας, διότι ἡ Ρωμαϊκὴ Ἐκκλησία εἰς τὴν Ἀμερικὴν εἶναι ἡ μεγαλύτερα θρησκευτικὴ μονάς. Καμμία Ἐκκλησία Διαμαρτυρομένων ἐν Ἀμερικῇ δὲν ἀριθμεῖ 35,000,-

000 πιστῶν, ὅσους δηλ. ἡ Καθολική. Ἡμᾶς ὁμως θὰ μᾶς διέλυε. Διὰ πολλοὺς λόγους καὶ δὴ τοὺς ἐξῆς:

Οἱ Ἕλληνες Ὁρθόδοξοι εἴμεθα μία μικρὰ μειονότης. Ἐχομεν ποίαν τινὰ συμπάγειαν, ὀφειλομένην εἰς τὸ γεγονός, ὅτι εἶναι εἰς τοὺς περισσοτέρους ζωηρὰ ἀκόμη ἢ συναίσθησις καὶ ἡ συνείδησις τῆς Ἑλληνικῆς καταγωγῆς των. Ἡ συμπάγεια ὁμως αὐτὴ σὺν τῷ χρόνῳ θὰ ἐξασθενῇ, ὅσον ἐλαττώνεται ἀριθμητικῶς ἡ τάξις τῶν πρωτοπόρων. Ὅταν δὲ θὰ παύσῃ νὰ ὑπάρχῃ ἡ συμπάγεια αὐτὴ καὶ δὲν θὰ αἰσθάνεται πλέον ὁ Ἑλληνορθόδοξος τόσον ἔντονον τὴν ἀνάγκην νὰ ἀνήκῃ εἰς μίαν φυλετικὴν ὁμάδα, τότε τί εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θὰ τὸν κρατῇ κοντὰ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν του, ἐὰν ἡ Ἐκκλησία του μάλιστα ἀρχίσῃ νὰ γίνεταί μία ἄλλη ἀπλῶς Ἐκκλησία, χωρὶς ἰδικὰ της χαρακτηριστικά; Ἐφιστῶ τὴν προσοχὴν σας ἐπὶ τῶν ἐξῆς ἀνησυχητικῶν φαινομένων: Ἡ ἔλλειψις ὁμοιομορφίας εἰς τὴν τέλεσιν τῆς Λειτουργίας καὶ τῶν Μυστηρίων· ἡ ἔλλειψις ὁμοιομόρφου ἐνιαίας μουσικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς ἀγιογραφίας καὶ ἀρχιτεκτονικῆς, τί ἄλλο εἶναι ἢ ὅχι σημεῖα, ὅτι ἤρχισε ἡ συμπάγειά μας νὰ παρουσιάζῃ ὀρισμένα, μικρὰ μὲν ἔστω τώρα εἰς τὴν ἀρχήν, ὁμως οὕτως ἢ ἄλλως ρήγματα; Τί ἄλλο ἂν ἐτέρου ὑποδηλοῖ ἡ τάσις, τόσον ἡμῶν τῶν κληρικῶν, ὅσον καὶ ἡμῶν τῶν λαϊκῶν, πρὸς περισσοτέραν ἀνεξαρτησίαν, εἰ μὴ τὸ αἶσθημα τοῦ ἐνιαίου, τῆς ἐνότητος, τοῦ ἀνήκειν ἤρχισε ὁμοῦ μὲ τὴν συμπάγειαν νὰ ὑποχωρῇ;

Δὲν θὰ συνεχίσωμεν τὰ ἐρωτήματα, διὰ νὰ μὴ σᾶς ἐμβάλωμεν εἰς ἀπαισιόδοξους σκέψεις. Ὑπεσχέθημεν ὁμως, ὅτι θὰ κάμωμεν ἔκθεσιν πιστὴν τῆς καταστάσεώς μας καὶ αὐτὸ κάμωμεν. Καὶ ἡμεῖς ὅλοι, ὥσάν ἄνθρωποι πρακτικοὶ ποὺ εἴμεθα, ἐπιβάλλεται νὰ προσέξωμεν τὴν **π α ι δ ε ῖ α ν**, τὴν Ἑλληνικὴν παιδείαν καὶ τὴν Ἑλληνορθόδοξον θρησκευτικὴν ἀγωγὴν. Εἶναι τὰ μόνα μέσα, ποὺ θὰ μᾶς συγκρατήσουν μέσα εἰς τὰ πλαίσια τῆς Ἑλληνορθόδοξου παραδόσεώς μας. Καὶ πρέπει νὰ μείνωμεν μέσα εἰς αὐτά, ἐὰν πραγματικῶς ἐνδιαφερόμεθα διὰ τὴν ἐν Ἀμερικῇ Ἐκκλησίαν καὶ Ὁρθοδοξίαν μας. Φαντασθῆτε τί τρομερὸν θὰ ἦτο, ἐὰν οἱ πατέρες μας, οἱ πρόγονοί μας, τῶν 400 ἐτῶν τῆς Ὀθωμανικῆς κατοχῆς, οἱ ὁποῖοι ἦσαν μία μειονότης, ἐσκέπτοντο καὶ αὐτοί, ὅπως ἤρχισαμεν νὰ σκεπτόμεθα μερικοὶ ἀπὸ ἡμᾶς, καὶ ἀφωμοιώνοντο γλωσσικῶς καὶ κοινωνικῶς ἢ θρησκευτικῶς μὲ τοὺς Τούρκους; Θὰ ὑπῆρχε σήμερον Ἑλληνισμὸς καὶ Ὁρθοδοξία; Οὐτε ἐκεῖνοι θὰ ὑπῆρχον οὔτε ἡμεῖς. Θὰ ἐφιλοδοξούσατέ ποτε νὰ μὴ ὑπάρξῃ ἐξ αἰτίας μας εἰς τὴν Ἀμερικὴν Ἑλληνισμὸς καὶ Ὁρθοδοξία; Βεβαίως ὄχι. Καὶ τοῦτο, διότι εἴμεθα Ἀμερικανοί, δηλαδὴ πολὺται μᾶς χώρας, ἡ ὁποία τρέφει ἀπέραντον σεβασμὸν καὶ θαυμασμὸν πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Ὁρθοδοξίαν. Εἴμεθα ὁμως καὶ τέκνα Ἑλλήνων. Τῶν Ἑλλήνων, οἱ ὁποῖοι ἔφερον καὶ ἐτίμησαν τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα καὶ τὴν Ὁρθοδοξίαν εἰς τὴν Ἀμερικὴν. Κατὰ ποῖον λοιπὸν λόγον θὰ ἔπρεπε νὰ ἀσεδήσωμεν πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν μας καταγωγὴν καὶ πρὸς τὴν Ὁρθοδοξίαν μας; Κάμωμεν τὸ ἐρώτημα αὐτό, διότι θέλομεν ἡ παρούσα συνέλευσις νὰ δώσῃ

μίαν ὑπεύθυνον ἀπάντησιν: τὴν ἀπάντησιν, ὅτι τοῦλάχιστον ἐφ' ὅσον ἐξαρτᾶται ἀπὸ ἡμᾶς, δὲν θὰ γίνωμεν ἡμεῖς οἱ νεκροθάπται τῶν πατέρων μας. Ὅτι, ὅλως τοῦναντίον, θὰ φροντίσωμεν, ὅσον καὶ ὅπου εἶναι δυνατόν, νὰ ἀναστήσωμεν τὴν ἔννοιαν τῆς Ἑλληνικῆς Ὁρθοδοξίας καὶ ἐκεῖ ἀκόμη ὅπου ἐνεκρώθη. Ἐνεκρώθη δὲ δυστυχῶς εἰς ἀρκετὰς συνειδήσεις καὶ ἡ ἐπιτάφιος πλὰξ ἀναγράφει τὸ ἐρώτημα: «Τί κηρύττομεν, Ὁρθοδοξίαν ἢ Ἑλλάδα;» — «Χριστὸν ἢ Ἑλληνικὴν γλῶσσαν;»

Ἐὰν θέλητε νὰ μάθητε τί φρονεῖ ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ, ἀκούσατέ το: «Κηρύττομεν Ὁρθοδοξίαν καὶ Ἑλλάδα: τὴν Μητέρα τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τὴν Μητέρα τῶν Γραμμάτων, τῶν Τεχνῶν καὶ τῶν Πολιτισμῶν καὶ ἐπίσης κηρύττομεν Χριστὸν εἰς τὴν γλῶσσαν, εἰς τὴν ὁποίαν τὸ πρῶτον ἐκηρύχθη: τὴν Ἑλληνικὴν». Καὶ ἐρωτῶμεν: Ἀποτελεῖ τοῦτο προδοσίαν εἰς βάρος τοῦ Χριστοῦ ἢ τῆς Ἀμερικῆς μας ἢ τοῦ Ἀμερικανικοῦ μας πολιτισμοῦ; Πόσοι καὶ ποῖοι Ἑλληνορθόδοξοι Ἀμερικανοὶ ὑπῆρξαν προδότες τοῦ Χριστοῦ ἢ τῆς Ἀμερικανικῆς μας πατρίδος; Ποῖος Ἐκκλησιαστικὸς ἡγέτης τῆς Ἑλληνορθόδοξου Ἐκκλησίας Ἀμερικῆς κατηγορήθη δι' ἀντιαμερικανισμόν, ἐπεὶδὴ ἐτόνιζε τὴν ἀνάγκην τῆς διατηρήσεως τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας; Ὁ Πατριάρχης μας ἢ ὁ ἀείμνηστος Μιχαὴλ; Μήπως δὲν ἐγένοντο μετὰ σεβασμοῦ δεκτοὶ εἰς τὸν Λευκὸν Οἶκον ἢ μήπως δὲν εἶχε φίλον του τὸν Πρόεδρον Τρουμαν ὁ Πατριάρχης μας ὡς Ἀρχιεπίσκοπος, καὶ τὸν νῦν Πρόεδρόν μας εἰλικρινῇ φίλον του ὁ ἀοιδίμος προκατόχος μου;

Τί εἰσηγούμεθα λοιπόν; Πρῶτον εἰσηγούμεθα νεκρανάστασιν τῆς Ἑλληνορθόδοξου συνειδήσεως καὶ εἰς τὰ στήθη ἀκόμη ἐκείνων ὅπου ζῇ ἐν μαρασμῷ ἡ συνείδησις αὕτη· δεύτερον ἀναδιοργάνωσιν τῆς παιδείας μας, δηλαδὴ τῶν σχολείων μας, ἡμερησίων καὶ ἀπογευματινῶν, ἐπὶ Ἑλληνοχριστιανικῆς βάσεως καὶ ἐπάνω εἰς τὸ ἀναλυτικὸν πρόγραμμα τῆς Διευθύνσεως Παιδείας τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Εἰσηγούμεθα, τρίτον, ἴδρυσιν νηπιαγωγείων καὶ παρειακῶν σχολείων, ἔστω καὶ διὰ 5—6 παιδιὰ παντοῦ ὅπου ὑπάρχουν Ἑλληνορθόδοξοι πυρῆνες· τέταρτον εἰσηγούμεθα ἀναγραφὴν τῆς παιδείας, ὡς καθήκοντος καὶ ὡς κονδυλίου, εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς ὅλων τῶν Κοινοτήτων μεταξὺ τῶν πρώτων καθηκόντων των καὶ κονδυλίων των· πέμπτον εἰσηγούμεθα ἀπομίμησιν ὑπὸ τῶν Κοινοτήτων μας τοῦ παραδείγματος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἡ ὁποία δαπανᾷ τὰ τρία πέμπτα τοῦ προϋπολογισμοῦ της διὰ τὴν παιδείαν. Εἰσηγούμεθα τέλος, ἕκτον, πᾶσαν δυνατὴν ἡθικὴν καὶ ὕλικήν συμπαράστασιν ἐκ μέρους τῶν Κοινοτήτων πρὸς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν πλήρη ἐφαρμογὴν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ της προγράμματος. Εἶναι δὲ τοῦτο τὸ ἐξῆς:

Ἐπεὶδὴ γίνεται ὁλοὲν καὶ περισσότερον κοινὴ συνείδησις, ὅτι Ὁρθοδοξία χωρὶς Ἑλληνορθόδοξον παιδείαν εἶναι ἀδύνατον νὰ νοηθῇ·

Ἐπεὶδὴ ἀποβαίνει κοινὸν τὸ αἶσθημα, ὅτι ἡ παρούσα κατάστασις, ἐὰν δὲν ἀναχαιτισθῇ εἰς τὴν ὁρμὴν της, ἡμπορεῖ νὰ ἐπιταχύνη τὸν μαρασμὸν καὶ τὴν διάλυσιν τῆς

Ὁρθοδοξίας·

Ἐπειδὴ οἱ Ἱερεῖς καὶ τὰ Διοικητικά Συμβούλια τῶν Κοινοτήτων μας βλέπουν τὴν ἀνάγκην πλήρους ἀναθεμελίωσης τῆς παιδείας μας, διὰ τοῦτο θέτομεν ὑπ' ὄψει τῆς παρούσης Κληρικολαϊκῆς Συνελεύσεως ἓν νέον, ἀπρητισμένον κατὰ τὴν γνώμην μας, ἐκπαιδευτικὸν πρόγραμμα, τὸ ὁποῖον υἱοθετούμενον καὶ μετ' ἐπιμελείας ἐφαρμοζόμενον, θὰ περισώσει ἀσφαλῶς τὴν κατάστασιν καὶ θὰ συντελέσῃ τὰ μέγιστα εἰς τὴν διαιώνισιν καὶ προαγωγὴν τῆς Ὁρθοδοξίας μας.

Τὸ νέον τοῦτο πρόγραμμα θεμέλιόν του ἔχει τὸ νηπιαγωγεῖον. Τοῦτο δύναται καὶ πρέπει νὰ λειτουργήσῃ ἀκόμη καὶ εἰς τὴν μικροτέραν Κοινότητα· ὡς δεύτερον στάδιον τὸ πρόγραμμα τοῦτο ἔχει τὸ ἀπογευματινὸν σχολεῖον, τὸ ὁποῖον εἶναι εἰκόλον καὶ ὀφείλει νὰ λειτουργήσῃ εἰς κάθε Κοινότητα· ὡς τρίτον στάδιον βλέπομεν τὸ ἡμερήσιον σχολεῖον, τὸ ὁποῖον σήμερον εἶναι δυνατόν καὶ συμφέρον νὰ λειτουργήσῃ εἰς κάθε Κοινότητα ἔχουσιν 400 ἢ περισσότερα μέλη. Τέταρτον στάδιον θεωροῦμεν τὸ ἡμιγυμνάσιον. Ἡμιγυμνάσια ἐφέτος ιδρύομεν δύο: ἓν εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ναὸν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ, καὶ ἓν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τοῦ Ἁγίου Βασιλείου. Πέμπτον στάδιον τοῦ νέου ἐκπαιδευτικοῦ μας προγράμματος θεωροῦμεν τὸ γυμνάσιον· θὰ προσπαθῶμεν δὲ νὰ ιδρύσωμεν δύο τοιαῦτα: ἓν ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ καὶ ἓν ἐν Σικάγῳ, ἐφ' ὅσον τύχωμεν τῆς ἀπαραιτήτου ἐνθαρρύνσεως ὑπὸ τῶν Κοινοτήτων Νέας Ὑόρκης καὶ Σικάγου. Ἐπιστέγασμα δὲ τοῦ ὅλου ἐκπαιδευτικοῦ προγράμματος θὰ ἀποτελέσῃ τὸ Πανεπιστήμιον, τὸ ὁποῖον ἤδη ἔχει κερδίσει πολὺ ἔδαφος μεταξὺ τῆς Ὁμογενείας καὶ τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ γίνῃ κοινὴ συνείδησις. Ὁ χῶρος ὑπάρχει. Ὁ πυρὴν ὑπάρχει: ἡ Θεολογικὴ Σχολή. Καὶ ἡ παρούσα συνέλευσις ὀφείλει νὰ δώσῃ εἰς τὴν Ὁμογένειαν ὅχι μίαν χιμαίρικὴν ἰδέαν, ἀλλὰ ἓνα σκοπὸν, ἓν ἰδεῶδες, ἓν ἔργον, διὰ νὰ τὸ ἀφομοιώσῃ πρῶτον καὶ νὰ τὸ ἀπεργασθῇ. Τὸ Πανεπιστήμιον δίδει μίαν δικαίωσιν εἰς τὴν καταγωγὴν καὶ τὴν ἱστορίαν μας· ἀποτελεῖ δ' ἐπὶ πλέον μίαν ἔκφρασιν: τὴν ἔκφρασιν τῆς εὐγνωμοσύνης μας, τῆς ἀφοσιώσεώς μας καὶ τῆς συμβολῆς μας εἰς τὴν πνευματικὴν καὶ τὴν πολιτιστικὴν ζωὴν τῆς χώρας μας, τῆς Ἀμερικῆς.

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΑΓΩΓΗ

Καὶ τώρα ἔρχομαι εἰς τὴν θρησκευτικὴν ἀγωγὴν καὶ παιδείαν. Τὸ γνωρίζετε ὅλοι πόσον ὑστεροῦμεν εἰς τὸ κεφάλαιον αὐτό. Ἐὰν θὰ σώσῃ καὶ τὴν Ὁρθοδοξίαν, αὐτὸ εἶναι ἡ Ἑλληνορθόδοξος συνείδησις. Αὐτὴν δὲ θὰ τὴν διαμορφώσῃ ἡ συστηματικὴ, ἡ πλήρης, ἡ ἀνευ χασμάτων ἢ ἀνακολουθιῶν θρησκευτικὴ ἀγωγή, ἡ ὁποία καὶ εἶναι ἔργον τοῦ Κλήρου. Μᾶς λείπει πολὺ τὸ Εὐαγγέλιον, τὸ θρησκευτικὸν βιβλίον, τὸ περιοδικόν. Μᾶς λείπει ἡ γνώσις τῆς θρησκείας μας, τῆς πίστεώς μας, τῶν μυστηρίων μας, τῆς παραδόσεώς μας, τῶν κανόνων τῆς Ἐκκλησίας μας, τῶν ἑορτῶν της, τῶν διατάξεών της καὶ τῶν ἀπαιτήσεών της. Μᾶς λείπει ἀκόμη ἡ γνώσις τῶν καθηκόντων μας ὡς μελῶν καὶ συμβούλων τῶν Κοινοτήτων μας, ὡς

Ἑλληνοαμερικανῶν Ὁρθοδόξων πολιτῶν, ὡς μελῶν τοῦ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησιασματος. Τάξεις κατηγουμένων σήμερον θὰ μᾶς ἐφαίνοντο ἐντελῶς καὶ τὸ ξένον, μολονότι ὑπῆρξε πρωτοβουλία καὶ πραγματικότης κατ' ἐξοχὴν τῆς ἰδικῆς μας Ἐκκλησίας. Ὅλαι αἱ ἄλλαι Χριστιανικαὶ Ἐκκλησίαι ἔχουν ἰδιαίτερας τάξεις θρησκευτικοῦ καταρτισμοῦ διὰ τοὺς μεγάλους. Ἡ ἰδική μας ὄχι. Περιοριζόμεθα μερικοὶ ἀπὸ ἡμᾶς νὰ συνοδεύωμεν τὰ παιδιά μας εἰς τὸ Κατηχητικόν. Βεβαίως καλῶς πράττομεν, ἀλλὰ διατὶ δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ζητῶμεν ἰδιαίτερας τάξεις καὶ διὰ τὸν ἑαυτὸν μας ἓνα βράδυ οἰασδήποτε ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος;

Εἰσηγούμεθα λοιπόν, κατόπιν ὧλων τῶν ἀνωτέρω, ὅπως δοθῇ ἰδιαίτερα προσοχὴ εἰς τὸ θέμα τοῦτο, καὶ ὅταν ἡ σχετικὴ Ἐπιτροπὴ παρουσιάσῃ τὴν ἐκθεσὶν της, θὰ ἐδοκιμάζομεν ἰδιαίτεραν χαρὰν νὰ ἀκούσωμεν τὴν συνέλευσιν νὰ ψηφίρῃ ἴδρυσιν θρησκευτικῶν τάξεων διὰ τοὺς μεγάλους. Θὰ ἦτο ἓνα μεγάλο βῆμα πνευματικῆς προόδου διὰ τὴν Ἐκκλησίαν μας.

Ἡ θρησκευτικὴ ὁμως ἀγωγή, καθὼς τὸ ἀντιλαμβάνεσθε, ἀρχίζει ἀπὸ τὸ παιδί καὶ μάλιστα ἀπὸ τὸ παιδί τῶν 3—4 ἐτῶν. Καὶ ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ, ἔχουσα τοῦτο ὑπ' ὄψει, ἤδη ἀπὸ τοῦ 1931 ἐπελήφθη τῆς ιδρύσεως Κατηχητικῶν Σχολείων. Ἐτικόν, φροντίδι τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, καὶ πάλιν προητοιμάσθη καὶ ἐξετυπώθη ἐπανειλημμένως. Καλύπτει ὁμως τὸ ἕλικὸν τοῦτο μόνον μίαν περίοδον: τὴν περίοδον ἀπὸ 5 μέχρι 15 ἐτῶν. Τὸ πρόβλημα δὲ ἀρχίζει ἀκριβῶς ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἡλικίαν. Δι' αὐτὸν δὲ τὸν λόγον καὶ εἰσηγούμεθα ἐνώπιον τῆς παρούσης ἐντίμου συνέλευσεως, ὅπως μελετηθῇ καὶ συζητηθῇ ἡ ἀνάγκη συγγραφῆς καὶ ἐκδόσεως βιβλίων, τὰ ὁποῖα νὰ ἀνταποκρίνονται εἰς τὰς θρησκευτικὰς ἀνάγκας τῶν πιστῶν μας ἀπὸ ἡλικίας 5—45 ἐτῶν. Ἡ θρησκευτικὴ ἐπὶ πλέον διαφώτισις τῶν Ὁμογενῶν πρέπει νὰ γίνηται καὶ διὰ τοῦ ραδιοφώνου καὶ διὰ τῆς τηλεοράσεως ἔστω κατ' ἀρχὴν, καὶ ἅπαξ τοῦ μηνός, ἐπὶ βάσει ὁμως τοιαύτης, ὥστε νὰ καλύπτῃ τὴν Ἀμερικὴν ἀπὸ τὴν μίαν ἄκρην ἕως τὴν ἄλλην. Ἐλπίζομεν, ὅτι ἡ παρούσα συνέλευσις δὲν θὰ ἀρκεσθῇ εἰς δεοντολογίας, ἀλλ' ὅτι θὰ φιλοτιμηθῇ εἰς κάθε ἀπόφασίν της νὰ δώσῃ καὶ τὴν οἰκονομικὴν δυνατότητα τῆς πραγματοποιήσεώς της.

Τί δὲ νὰ λεχθῇ καὶ διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Τύπου θρησκευτικὴν διαφώτισιν; Ἡ «Ἀμερικανικὴ Ἱεραποστολικὴ Ἐταιρεία διὰ τοὺς Ἕλληνας» (αὐτὸ εἶναι τὸ ὄνομα τῆς Ἑλληνοαμερικανικῆς Προτεσταντικῆς Ἱεραποστολικῆς Ἐταιρείας), ἡ ὁποία ἀποτελεῖται ἀπὸ Ἕλληνας Εὐαγγελικούς, ἄλλοτε Ὁρθοδόξους, δαπανᾷ μηνιαίως διὰ προπαγάνδαν 7,000 δολάρια! Αἱ ἑπτὰ αὗται χιλιάδες δολларίων κατὰ μῆνα ἐξοδεύονται διὰ προπαγάνδαν τῶν Εὐαγγελικῶν—Προτεσταντικῶν ἀρχῶν διὰ τοῦ τύπου καὶ τοῦ ραδίου ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐνταῦθα. Μὴ με ἐρωτήσητε: Τί ἐξοδεύομεν ἡμεῖς κατὰ μῆνα διὰ θρησκευτικὴν προπαγάνδαν καὶ διαφώτισιν τῶν ὁμοδόξων μας καὶ μή, διὰ τοῦ τύπου καὶ τοῦ ραδίου; Καλύτερον ἐρωτήσατε τὸν ἑαυτὸν σας, ἐὰν τὰ 82½ σέντς, τὰ ὁποῖα προσφέρετε κα-

τὰ μῆνα εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν, εἶναι τόσον πολλά, ὥστε νὰ δυσκολεύονται μερικοὶ καὶ νὰ τὰ δίδουν. Ὁ τύπος καὶ μάλιστα ὁ ἰδικὸς μας θὰ ἠδύνατο νὰ μᾶς προσφέρει μεγάλας καὶ πολυτίμους ὑπηρεσίας, ἂν τῷ ἐδίδομεν τὴν οικονομικὴν δυνατότητα νὰ τὸ κάμῃ. Παραπονούμεθα, ὅταν αἱ ἐφημερίδες μας δημοσιεύουν ὡς «ξένας δημοσιεύσεις» ἄρθρα προπαγανδιστῶν. Τί κάμομεν ὅμως ἡμεῖς διὰ τὸν τύπον αὐτόν; Τὸν ἐχρησιμοποίησαμεν ποτὲ δι' ἰδικὴν μας προπαγάνδαν; Πρέπει νὰ εἴμεθα εὐγνώμονες καὶ πρὸς τὸν «Ἐθνικὸν Κήρυκα» καὶ πρὸς τὴν «Ἀτλαντίδα», διότι δημοσιεύουν δωρεὰν ἐκάστην Κυριακὴν ἓν ἢ δύο ὁρθόδοξα θρησκευτικὰ ἄρθρα ἢ κηρύγματα. Πρέπει νὰ εἴμεθα ἀκόμη εὐγνώμονες πρὸς ὅλον τὸν ἰδικὸν μας τύπον, καὶ τὸν ἐβδομαδιαῖον καὶ τὸν περιοδικόν, καὶ τὸν Ἀγγλόφωνον καὶ τὸν Ἑλληνικόν, διότι ὑπηρετοῦν μετὰ τόσης εὐσυνειδησίας τὴν ἱεράν ὑπόθεσιν τῆς Ἑλληνικῆς Ὁρθοδοξίας. Τί πράττομεν ὅλοι ἡμεῖς δι' αὐτούς, οἱ ὅποιοι οὐδέποτε παρέλειψαν τὸ καθήκον των πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν; Σήμερον, λόγῳ τῆς ἀραιώσεως τῶν τάξεων τῶν πρωτοπόρων, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἰδικοῦ μας ἐνδιαφέροντος, ὁ τύπος μας διέρχεται μίαν ἐπιθανάτιον κρίσιν. Θὰ τὸν ἀφίσωμεν εἰς τὴν τύχην του ἢ θὰ τὸν κάμωμεν λάβαρον τῆς ἐξορμήσεώς μας πρὸς τὸ μέλλον;

Τὰ ἐρωτήματα αὐτὰ δὲν τὰ ἀπευθύνομεν οὔτε διὰ νὰ φανῶμεν εὐάρεστοι πρὸς τὸν τύπον, οὔτε διὰ νὰ ἀποσπάσωμεν ἀπὸ ὑμᾶς λόγους συμπαθείας πρὸς αὐτόν. Ἐὰν ἡ παροῦσα συνέλευσις φρονεῖ, ὅτι πρέπει νὰ ἐνισχυθῇ ὁ τύπος καὶ νὰ χρησιμοποιηθῇ περισσότερον ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν, εἶναι ἀνάγκη νὰ περιβάλῃ τὴν ἀπόφασίν της ταύτην καὶ μὲ κύρος, δηλαδὴ μὲ τὴν ἐπιψήφισιν σχετικοῦ κονδυλίου· καὶ τοῦτο ἀκριβῶς εἰσηγούμεθα.

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ

Ἡ φιλανθρωπία εἶναι ἓνας ἄλλος τομεὺς δραστηριότητος διὰ τὴν Ἐκκλησίαν μας καὶ διὰ τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν μας. Τομεὺς συνήθως ἐγκαταλειμμένος. Μόνον τότε τρέχομεν καὶ τὸν ἐπανδρώνομεν, ὅταν πλήξῃ ἡμᾶς ἢ τοὺς ἡμετέρους μία συμφορὰ, ὅπως λ. χ. κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη οἱ σεισμοὶ τῆς Ἑπτανήσου καὶ τῆς Θεσσαλίας. Ὅταν ὅμως πλήξῃ σεισμὸς μίαν χώραν, ὅπως λ. χ. τὴν Χιλὴν τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς, εἰς τὴν ὁποίαν ἔχομεν καὶ ἡμεῖς τρεῖς παροικίας, τότε ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ περιορίζεται εἰς ἓν τηλεγράφημα συμπαθείας, οὔσα ἀνίκανος νὰ προσφέρει τι περισσότερον. Ὁμοίως, ὅταν ἔλθουν ἐξ Ἑλλάδος 2 ἢ 3 ἀδελφοί μας μὲ σοβαρὰν καρδιακὴν πάθησιν καὶ ἀπαιτεῖται διὰ τὴν ἐγχείρησιν καὶ νοσηλείαν ἐκάστου ἐξ αὐτῶν τὸ ποσὸν τῶν 3—4 χιλιάδων δολλαρίων, τότε σταυρῶνομεν τὰ χέρια, τὰ ἄδεια χέρια, διὰ νὰ ἀκούσωμεν τὰ πικρόχολα σχόλια: «Τί κάμει ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ;» ἢ διὰ νὰ δεχθῶμεν τὰς συμβουλὰς: «Φορολογήσατε κάθε Κοινότητα μὲ 2—3 δολλάρια ἑτησίως, διὰ νὰ εἰσθε εἰς θέσιν νὰ ἀνταποκρίνησθε εἰς τὰς ἐκτάκτους αὐτὰς φιλανθρωπικὰς ἀνάγκας, αἱ ὁποῖαι σᾶς ἐκθέτουν ὡς ἀφιλανθρώπους». Φιλανθρωπία ἀκόμη ὀνομάζομεν καὶ τὴν περιπτώσιν βοηθείας πρὸς ἓν ζεῦγος, τὸ ὁποῖον ἠυλόγηθη

μὲ τὴν ἀπόκτησιν φέρ' εἰπεῖν τριδύμων ἢ τετραδύμων τέκνων. Ἀπρηθύνθημεν δι' ἰδιατέρας Ἐγκυκλίου πρὸς τὰς Κοινότητας, ζητοῦντες μικρὸν δῶρον πρὸς τὸ νεαρόν ζεῦγος, τὸ ὁποῖον ἠυλόγηθη μὲ τετράδυμα. Ἡ ἀνταπόκρισις ὑπῆρξε πενιχρά, πενιχροτάτη. Μόνον ἐξακόσια περίπου δολλάρια ἐστάλησαν. Εἰς τοιαύτας περιπτώσεις παρεμβαίνουν οἱ προσηλυτισταὶ καὶ κερδίζουν ψυχὰς, τὰς ὁποίας, μολονότι δυνάμεθα, ἀδιαφοροῦμεν ὅμως ἡμεῖς νὰ σώσωμεν.

Διατὶ τὰ ἀναφέρομεν ὅλα αὐτὰ; πιθανὸν νὰ ἐρωτήσητε. Ἀπλούστατα διότι πιστεύομεν, ὅτι ὅτι ἀπασχολεῖ τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν, πρέπει νὰ ἀπασχολῇ καὶ ὑμᾶς, διότι σεῖς εἴσθε ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ. Ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ πρέπει νὰ ἔχη φιλανθρωπικὸν ταμεῖον, ἐνῷ σήμερον διαθέτει διὰ φιλανθρωπικοὺς σκοποὺς ἓν συμβολικὸν μόνον ποσὸν ἐκ 5,000 δολλαρίων. Ἐὰν ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ ποτε θελήσῃ νὰ βοηθήσῃ τὸ ἐκτεταμένον φιλανθρωπικὸν πρόγραμμα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἢ νὰ ἔλθῃ ἐπίκουρος εἰς τὸ Γηροκομεῖον Νέας Ὑόρκης ἢ εἰς τὸ λεγόμενον WELFARE FOUNDATION τοῦ Σικάγου, ὅπως καὶ ὀφείλει, εἰπῆτε μοι πῶς θὰ τὸ κάμῃ αὐτό; Μὲ ποῖα μέσα; Καὶ ἐκτὸς τούτου, διατὶ θὰ ἔπρεπεν ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ νὰ διστάζῃ νὰ ἀναλαμβάνῃ πρωτοβουλίας, ὅπως ἡ Ἱδρυσις ἢ ὀργάνωσις γηροκομείων ἢ ὀρφανοτροφείων; Καὶ τί θὰ ἔκαμεν ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ, ἐὰν δὲν ἀπέστελλεν ὁ Θεὸς τοὺς γενναιόφρονας ἐκείνους ὁμογενεῖς, κυρίας καὶ κυρίους, οἱ ὅποιοι ἀνέλαβον τὴν Ἱδρυσιν τοῦ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ «Σπιτιοῦ τοῦ Ἑλλήνου Πρωτοπόρου»; Τί θὰ ἔκαμεν ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ, ἐὰν ὁ Θεὸς δὲν ἔστελλε τὴν κραταιὰν συμπαράστασιν τῆς μεγάλης Ὁργανώσεως ΑΗΕΡΑ καὶ τῆς Παναρχαδικῆς Ὁμοσπονδίας εἰς τὸ πρόγραμμα τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ κτιριακοῦ συγκροτήματος τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Ἁγίου Βασιλείου; Μάλιστα, νὰ κρίνωμεν τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν. Ἄλλ' ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ, ἐπαναλαμβάνομεν, εἴμεθα ἡμεῖς ὅλοι. Εἴμεθα ἔτοιμοι διὰ μίαν αὐτοεξέτασιν; δι' ἓνα αὐτοῦλεγχον, πού θὰ εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα νὰ ἀναλάβωμεν περισσότερας εὐθύνας ἔναντι τοῦ προγράμματος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς; Τὸ εὐχόμεθα καὶ τὸ εἰσηγούμεθα.

ΤΟ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Ἐν ἐκ τῶν μεγάλων θεμάτων, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἀπασχολήσουν τὴν παροῦσαν συνέλευσιν, εἶναι τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ αἱ ὑποχρεώσεις μας πρὸς αὐτό. Αἱ ὑποχρεώσεις μας εἶναι πρῶτον ἠθικαὶ καὶ πνευματικαί, κατόπιν δὲ οἰκονομικαί. Μὲ ἠθικὰς καὶ πνευματικὰς ὑποχρεώσεις ἐννοοῦμεν τὸ νὰ τὸ ἀναγνωρίζωμεν ὡς Ἐκκλησιαστικὴν μας Ἀρχὴν καὶ νὰ προσπαθῶμεν, ἔστω καὶ κατ' ἀντανάκλασιν, νὰ ζῶμεν τὴν ἱστορίαν του, τὴν παλαιὰν καὶ τὴν σημερινήν. Τὸ Οἰκουμενικὸν μας Πατριαρχεῖον, ἢ Ἐκκλησία τῶν πενήτων, ὅπως τὸ ὀνομάζουν μερικοὶ Δυτικοὶ Ἐκκλησιολόγοι, εἶναι ἡ μόνη Ἐκκλησία σήμερον, πρὸς τὴν ὁποίαν ἀποβλέπουν μὲ σεβασμὸν καὶ πολλὰς ἐλπίδας οἱ Χριστιανοὶ τῆς Δύσεως. Καὶ τοῦτο διότι ἔζησε καὶ ζῇ τὸ Χριστιανικὸν μαρτύριον εἰς ὅλην

τὴν πληρότητα δι' ὅλων τῶν αἰώνων. Ἐκεῖνο δέ, τὸ ὁποῖον ἐξομοίωει τὴν Μεγάλην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν πρὸς τὴν κατ' ἐξοχὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, εἶναι τὸ ὅτι ὑποφέρει χωρὶς γογγυσμὸν καὶ ὅτι μαρτυρεῖ οὐκ ἀνοίγουσα τὸ στόμα αὐτῆς. Θὰ ἔπρεπε νὰ κάμωμεν καὶ ἡμεῖς τὸ ἴδιον, τοσοῦτῳ μᾶλλον, ὅσῳ οὔτε διωκόμεθα ἐδῶ, οὔτε μαρτυροῦμεν. Θέλομεν τὸ Πατριαρχεῖον νὰ μὴ ὑποφέρει; Νὰ τὸ κάμωμεν σιωπηλῶς καὶ μὲ ἔργα γενναίως οφροσύνης. Θέλομεν τὸ Πατριαρχεῖον μας νὰ ἔχη ἀκτινοβολίαν, νὰ δρᾷ, νὰ ἔχη πρωτοβουλίας διεκκλησιαστικῆς ἢ οἰκουμενικῆς μορφῆς; Τότε νὰ φροντίσωμεν νὰ τῷ δώσωμεν τὰ μέσα νὰ ἀποκτήσῃ αὐτὰς τὰς δυνατότητας. Καὶ θὰ τὰς ἀποκτήσῃ, ὅχι ὅταν τῷ δοθῶσιν EXTRA TERRITORIAL RIGHTS, ἀλλ' ὅταν τῷ δοθῶσιν OUTRIGHT αἱ ψυχαὶ μας, αἱ καρδίαι μας καὶ αἱ χεῖρες μας. Ἐὰν ἐδίδομεν εἰς τὸ Πατριαρχεῖον μας αὐτὰ τὰ τρία, θὰ εἶχε τόσῃ ἀκτινοβολίαν, ὥστε θὰ ἐθάμβωνε καὶ ἡμᾶς τοὺς ἰδίους. Τί ὅμως κάμωμεν ἀντ' αὐτοῦ; Ἐλάχιστοι Κοινότητες ἐξεπλήρωσαν τὰς ὑποχρεώσεις των ἑναντι τῆς ἀνοικοδομήσεως τῶν Πατριαρχείων μας. Ὁ ἔρως, μολοντί ἤρχισεν ἀπὸ δεκαπενταετίας καὶ πλέον, μόλις ἔφθασε τὰς 475,000 δολλαρίων. Μία Κοινότης μετρίου μεγέθους ἐδῶ δὲν δυσκολεύεται νὰ δαπανήσῃ 500,000 δολλαρίων διὰ Ναὸν καὶ ἐτέρας 250,000 δι' ἐν Κοινοτικὸν Κέντρον. Τετρακόσiai ὅμως Κοινότητες τῆς Ἀμερικῆς δυσκολεύονται νὰ προσφέρουν πεντακοσίας ἔστω χιλιάδας δολλαρίων διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν τοῦ Πατριαρχείου. Ἀντὶ τούτου δὲν δυσκολευόμεθα καθόλου νὰ ἐκφράζωμεν τὴν γνώμην μας, ἐὰν πρέπει νὰ κτισθῇ τὸ Πατριαρχεῖον ἐκεῖ, ὅπου σήμερον εἶναι ἡ ἀλλαχοῦ, πολλοὶ δὲ ἀπὸ ἡμᾶς, ποὺ ἐπεσκέφθημεν τὴν Κωνσταντινούπολιν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ἐδιαλέξαμεν καὶ τὴν τοποθεσίαν, εἰς τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἰδρυθῇ.

Ὁμιλοῦμεν ἐπίσης διὰ τὴν δρᾶσιν ἢ τὴν δραστηριότητα τοῦ Πατριαρχείου, χωρὶς νὰ ἔχωμεν συγκεκριμένην τὴν ἔννοιαν τῆς λέξεως δρᾶσις ἢ δραστηριότης. Δὲν εἶναι δρᾶσις τοῦ Πατριαρχείου, τὸ ὅτι συντηρεῖ τὴν καλυτέραν Ὁρθόδοξον Θεολογικὴν Σχολὴν ἐν τῷ κόσμῳ; Δὲν εἶναι δραστηριότης, ὅτι αὐτὸ μεριμνᾷ διὰ τὴν λειτουργίαν δύο περιφήμων γυμνασίων ἀρρένων, τῆς Μεγάλης τοῦ Γένους Σχολῆς καὶ τοῦ Ζωγράφειου, καὶ τριῶν ἀρίστων γυμνασίων θηλέων, ὅπως τὸ Ζάππειον, τὸ Ἰωακείμειον καὶ τὸ Κεντρικὸν Παρθεναγωγεῖον; Δὲν εἶναι δρᾶσις ἢ πρόνοια διὰ τὴν ἀπρόσκοπτον λειτουργίαν τοῦ ὀνομαστοῦ Νοσοκομείου Βαλουκλῆ, τοῦ Ὁρφανοτροφείου Πριγκίπου, τῆς Παιδουπόλεως εἰς τὴν νῆσον Πρώτην, τῆς Στέγης τοῦ Ἐργαζομένου Κοριτσιοῦ εἰς τὴν Πρίγκηπον; Δὲν εἶναι δραστηριότης ἢ τοποθέτησις τῆς Ὁρθοδοξίας εἰς τὸ Κέντρον τῆς Οἰκουμενικῆς Κινήσεως ἐν Γενεύῃ καὶ ἡ διαχάραξις ἐνιαίας γραμμῆς δι' ὅλην τὴν Ὁρθοδοξίαν ἑναντι τῶν μεγάλων διεθνῶν προβλημάτων ὡς καὶ τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς καὶ Προτεσταντικῆς ἐνωτικῆς κινήσεως; Δὲν εἶναι δραστηριότης ἢ ἀποκατάστασις τοῦ κύρους τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τὴν ὁποίαν ἐπέτυχεν ἡ Α. Θειοτάτη Παναγιότης, ὁ Οἰ-

κουμενικὸς Πατριάρχης διὰ τῆς προσωπικῆς ἐπισκέψεώς του καὶ ἐπαφῆς πρὸς τὰ Ὁρθόδοξα Πατριαρχεῖα καὶ τὰς Κυβερνήσεις τῆς Μέσης Ἀνατολῆς; Δὲν εἶναι δραστηριότης αἱ ἀποστολαὶ Ἱεραρχῶν καὶ Θεολόγων τοῦ Πατριαρχείου μας εἰς ὅλην τὴν ὑδρόγειον σφαῖραν, ποὺ ἐπραγματοποιήθησαν ὑπὸ τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κατὰ τὰ τελευταῖα δέκα ἔτη;

Παραβαλλομένη πρὸς τὴν δραστηριότητα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τοῦ ἀνελευθέρου, ὡς λέγομεν, ποία εἶναι ἡ δραστηριότης τῆς ἰδικῆς μας Ἐκκλησίας ἐνταῦθα, τῆς πλουσίας καὶ ἐλευθέρως; Ἐκτὸς δὲ τούτου, τί κάμωμεν ἡμεῖς διὰ νὰ ὑποδοηθῶμεν τὴν ἐπέκτασιν τῆς δραστηριότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριαρχείου; Μήπως ἔχομεν τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι ἐξοφλῶμεν τὸ ἠθικόν μας χρέος μὲ τὰς 40,000 δολλαρίων τῆς περιφήμου λογίας, ἡ ὁποία παραμένει ἡ ἰδία ἐπὶ 15 τώρα ἔτη;

Εἰς τὰ ἐρωτήματα αὐτὰ εἰσηγοῦμεθα ὅπως δώσῃ ἀπάντησιν ἡ παρούσα συνέλευσις, ἀφοῦ θέσῃ τὴν χεῖρα τῆς ἐπὶ τὴν καρδίαν πρώτων.

Ἡ ΝΕΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΔΙΑΡΘΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ

Καὶ τώρα ἐρχόμεθα εἰς τὸ θέμα τῆς νέας διοικητικῆς διαρθρώσεως τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Βορείου καὶ Νοτίου Ἀμερικῆς. Ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀμερικῆς ἔχει, καὶ θὰ ἔχη ὅσον ὑφίσταται, ὡς Ἀρχὴν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς τῆς Οἰκουμενικῆς Πατριαρχείων. Καμμία δύναμις ἢ κίνησις ἢ ἐπιρροή ἐσωτερικὴ ἢ ἐξωτερικὴ δὲν θὰ ἀλλάξῃ τὸ σύνταγμα καὶ τὸ καθεστὼς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς μας. Ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ ἐξ ἄλλου καλύπτει τὸ Δυτικὸν ἡμισφαίριον ὁλόκληρον καὶ οὐδεμία κίνησις ἐκ τῶν ἔσω ἢ ἐκ τῶν ἔξω θὰ δυνηθῇ νὰ τὴν διχοτομήσῃ, ἢ τριχοτομήσῃ. Θὰ ἀποτελῇται ἀπὸ δέκα Ἀρχιεπισκοπικὰς περιφερείας: ἦτοι τὴν τῆς Νέας Ὑόρκης, τὴν τοῦ Σικάγου, τὴν τῆς Βοστώνης, τὴν τῆς Καλιφορνίας, τὴν τῶν Νοτίων Πολιτειῶν, τὴν τοῦ Πιτσβούργου, τὴν τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς, τὴν τοῦ Καναδᾶ, τὴν τῆς Νέας Ὁρλεάνης καὶ τὴν τοῦ Νητροῦιτ, αἱ ὁποῖαι θὰ ὑπηρετῶνται ἀπὸ δέκα Ἐπισκόπους-βοηθοὺς τοῦ Ἀρχιεπισκόπου. Κατ' ἀπόφασιν τῆς 13ης Σεπτεμβρίου 1960 τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, οἱ βοηθοὶ Ἐπίσκοποι Νοτίου Ἀμερικῆς καὶ Καναδᾶ θὰ φέρουν τὸν τίτλον Μητροπολίτου εἰς ἑνδεῖξιν τιμῆς πρὸς τὰς χώρας ἐν αἷς ὑπηρετοῦν, ἐφ' ὅσον αἱ χώραι αὗται ἀποτελοῦν ἰδιαίτερας ἐπικρατείας. Ὡς τοιοῦτους δὲ ἡ Ἀγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος ἡγαθύνθη νὰ ὀνομάσῃ κατόπιν ἡμετέρας εἰσηγήσεως, τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ἐλαίας καὶ Τροπαίου, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ σήμερον καὶ εἰς τὸ ἐξῆς θὰ προσφωνῶνται Σεβασμιώτατοι Μητροπολίται, θὰ ἔχουν δέ, ἐφ' ὅσον χρόνον ἡ Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ τὸ εὐρίσκει εὐλογον, τὴν Ἀρχιερατικὴν Ἐπιστάσιν τῶν Ἑλληνορθόδοξων Κοινοτήτων Καναδᾶ καὶ Νοτίου Ἀμερικῆς, μὲ πλήρη ἀναφορὰν καὶ διοικητικὴν ἐξάρτησιν ἀπὸ τοῦ ἐκάστοτε Ἀρχιεπισκόπου Βορείου καὶ Νοτίου Ἀμερικῆς, ὃν θὰ μνημονεύσιν ὡς Ἀρχιεπίσκοπον, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ βοηθοὶ

Ἐπίσκοποι. Τόσον οἱ ὡς ἄνω Μητροπολίται, οἱ ὁποῖοι θὰ ἔρχονται κατὰ πρεσβεῖα τιμῆς εὐθὺς μετὰ τὸν Ἀρχιεπισκοπον, ὅσον καὶ οἱ Θεοφιλέστατοι Ἐπίσκοποι, δὲν θὰ ἔχουν ἐπιστασίαν ἐπὶ περισσοτέρων τῶν 30-55 Κοινοτήτων, θὰ περιβάλλονται δὲ καὶ ἀπὸ ὠρισμένα ὑποβοηθητικά εἰς τὸ ἔργον τῶν σώματα, ὡς τὸ Τοπικὸν Μικτὸν Συμβούλιον καὶ τὸ Τοπικὸν Πνευματικὸν Δικαστήριον. Ἐπὶ πλέον θὰ δύνανται νὰ διενεργῶσι μεταθέσεις Ἱερέων, ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς Περιφερείας τῶν, κατόπιν προηγουμένης γνώσεως καὶ ἐγκρίσεως τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἢ ὅποια πάντοτε καὶ ἐν παντὶ θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα τῆς ἀρνησικυρίας. Ἐκ τῶν βοηθητικῶν σωμάτων, τὰ ὅποια ἐμνημονεύσαμεν, τὰ πρῶτα, ἦτοι τὰ Μικτὰ Συμβούλια, θὰ ἐξετάζουν τὰ περιουσιακὰ ἢ ἄλλα διοικητικῆς μορφῆς ζητήματα, τὰ ἀρχιτεκτονικὰ σχέδια Ναῶν καὶ Κοινοτικῶν Σχολείων ἢ Κέντρων, τὰ δὲ δεύτερα, ἦτοι τὰ Πνευματικὰ Δικαστήρια, θὰ ἐπιλαμβάνονται τῶν κατὰ τόπους πειθαρχικῶν ὑποθέσεων Ἱερέων καὶ Συμβούλιων, ὡς καὶ τῶν ὑποθέσεων διαζυγίων, θὰ ὑποβάλλουν δὲ τὰ πορίσματα αὐτῶν εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν, ἢ ὅποια καὶ θὰ ἀποφασίσῃ ἀκολούθως ἐπὶ τῇ βάσει τούτων. Φρονοῦμεν, ὅτι διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ θὰ ἐπιταχυνθῇ ὁ ρυθμὸς τῆς ἐξυπηρέτησεως τῶν Κοινοτήτων μας καὶ τῶν Χριστιανῶν μας, ὅπως καὶ ὁ ρυθμὸς τῆς διεκπεραιώσεως τῶν διαφόρων ὑποθέσεων.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω σωμάτων, οἱ βοηθοὶ ἡμῶν Ἐπίσκοποι θὰ ἔχωσι τρία ἄλλα σώματα πρὸς ὑποβοήθησιν τοῦ ἔργου τῶν, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἐνιαίου προγράμματος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς: τὴν Ὁμοσπονδίαν τῶν Φιλοπτῶχων, τὸ Περιφερειακὸν Συμβούλιον τῆς GOTA καὶ ἐν Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον. Ἡ Ὁμοσπονδία τῶν Φιλοπτῶχων Ἀδελφοτήτων θὰ ἔχῃ ὡς καθήκον τῆς τὴν δημιουργίαν νέων Φιλοπτῶχων Ἀδελφοτήτων, τὴν ἐπιστασίαν τοῦ ἔργου τῶν καὶ τὸν συντονισμόν τῶν δραστηριοτήτων τῶν πρὸς τὸ ἐνιαῖον πρόγραμμα δραστηριοτήτων τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου τῆς Φιλοπτῶχου Ἀδελφότητος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Τὸ Περιφερειακὸν Συμβούλιον τῆς GOTA θὰ ἐπιμελῆται διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἐγκεκριμένου ὑπὸ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς προγράμματος τῆς GOTA, θ' ἀπασχολῆται δὲ ὡσαύτως καὶ μὲ τὰς παρουσιαζομένας πειθαρχικὰς περιπτώσεις τῶν Τμημάτων τῆς GOTA ἐν τῇ Περιφερείᾳ.

Τὸ Ἐκπαιδευτικὸν τέλος Συμβούλιον θὰ ἔχῃ τὴν εὐθύνην τῆς ἐπιστάσεως τῶν Ἑλληνικῶν καὶ Κατηχητικῶν Σχολείων τῆς περιφερείας καὶ τὴν φροντίδα νὰ συντονίσῃ τὰ προγράμματά τῶν πρὸς τὸ ἐνιαῖον ἀναλυτικὸν πρόγραμμα, τόσον τῶν Ἑλληνικῶν, ὅσον καὶ τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Τὰ σώματα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς παραμένουν τὰ αὐτὰ ὡς καὶ πρότερον μὲ τινὰς διαφοράς. Τὸ Μικτὸν ἢ Ἀρχιεπισκοπικὸν Συμβούλιον θὰ ἀποτελῆται ἀπὸ 20 μέλη, προερχόμενα ἀνὰ δύο ἀπὸ τὰ Τοπικὰ Μικτὰ Συμβούλια, τὰ ὅποια θὰ εἶναι πενταμελῆ, καὶ ἀπὸ ἄλλα δέκα, τὰ ὅποια θὰ λαμβάνονται ἀριστίνδην κατ' ἰδίαν ὑπεύθυνον ἐκλο-

γὴν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου. Τὰ ψηφισθέντα ὡς ἰσοβία μέλη τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου θὰ εἶναι μετὰ τῶν ἀριστίνδην.

Τὸ Πνευματικὸν Δικαστήριον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς θὰ εἶναι δευτεροβάθμιον, θὰ προεδρεύηται δὲ ὑπὸ τοῦ ἀμέσως βοηθοῦ Ἐπισκόπου τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, μὲ Ἀντιπρόεδρον τὸν Πρωτοσύγκελλον καὶ πέντε Κληρικὰ μέλη, διοριζόμενα ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.

Τὸ Ἀνώτατον Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον θὰ ἔχῃ ὡς μέλημά του τοῦ λοιποῦ ὄχι μόνον τὴν Ἑλληνικὴν Παιδείαν, ἀλλὰ καὶ τὴν θρησκευτικὴν ἀγωγὴν, θὰ ὑπάγονται ἐπομένως εἰς αὐτὸ ὄχι μόνον τὰ Ἑλληνικά, ἀλλὰ καὶ τὰ Κατηχητικὰ Σχολεῖα.

Τὸ Ταμεῖον Συντάξεως τῶν Ἱερέων καὶ τὸ Ταμεῖον Συντάξεως τῶν Διδασκάλων θὰ παραμένουν μὲν ὡς αὐτόνομοι Ὄργανισμοί, θὰ τελῶσιν ὅμως ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπίβλεψιν καὶ τὸν ἔλεγχον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἢ ὅποια ἄλλωστε καὶ τὰ χρηματοδοτεῖ.

Ἡ Νεολαία, ἢ GOYA, θὰ παραμείνῃ καὶ αὐτὴ αὐτοδιοίκητος ὄργανισμός, ὅσον ἀφορᾷ τὸν μηχανισμόν τῆς ἐσωτερικῆς διοικήσεως, θὰ τελῇ ὅμως ὑπὸ τὴν κατεύθυνσιν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἢ ὅποια καὶ θὰ διαγράφῃ ἢ θὰ ἐγκρίνῃ τὸ πρόγραμμα δραστηριότητός της. Οἱ ἱερεῖς ἀπὸ τοῦδε θὰ εἶναι οἱ πνευματικοὶ ἡγέται τῆς GOTA καὶ ὄχι ἀπλῶς οἱ πνευματικοὶ τῆς σύμβουλοι.

Θέτομεν πάντα ταῦτα ὑπ' ὄψει τῆς παρούσης συνελεύσεως, θὰ χαρῶμεν δὲ νὰ ἔχωμεν τὴν ἐπίσημον καὶ ὑπεύθυνον γνώμην αὐτῆς νὰ καταγραφῇ εἰς τὰ Πρακτικά.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΕΔΙΑ ΤΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ

Καὶ ἤδη φθάνομεν εἰς τὸ τελευταῖον θέμα: τὴν ἐξαγγελίαν τῶν σκέψεων καὶ σχεδίων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, τὰ ὅποια καὶ θέτομεν ὑπ' ὄψει τῆς ἀγαπητῆς συνελεύσεως. Εἶναι ἀνάγκη νὰ προσέξωμεν πολὺ εἰς τὴν ὁλοκληρώσιν καὶ συμπλήρωσιν τοῦ προγράμματος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἐὰν ἐπιμένομεν νὰ ἀναμένωμεν τὸ πᾶν, καὶ πολὺ δικαίως, ἀπὸ τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν.

Δὲν εἶναι ἐπιτρεπτόν νὰ ἐξακολουθῶμεν νὰ μὴ δίδωμεν σημασίαν εἰς τὸν **μοναχικὸν βίον**. Οὐδεμία Ἐκκλησία ὑπῆρξε ἢ ὑπάρχει ἄνευ μοναχῶν, ἄνευ διακονισῶν καὶ ἄνευ ἱεραποστόλων. Ἡ Ἐκκλησία μας ἐνταῦθα ὕστερεῖ καὶ εἰς τὰ τρία αὐτὰ κεφάλαια. Διότι κεφάλαιον εἶναι ὁ μοναχισμός, κεφάλαιον καὶ ὁ θεσμὸς τῶν διακονισῶν, κεφάλαιον μέγα καὶ ἡ ἱεραποστολή. Τὸ μόνον φαινόμενον, ἰδιόρρυθμον ἔστω, μοναχικῆς Κοινότητος, ποὺ ἔχομεν ἐδῶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν εἶναι ἡ Ἀδελφότης Μάλβη, εἰς τὴν Δάφνην τῆς Alabama. Πόσα θὰ ἠδύνατο νὰ κατορθώσῃ ὁ Μοναχισμός, δύνασθε νὰ τὸ ἰδῆτε εἰς τὸ Malbis Plantation. Κάμετε μίαν ἐπίσκεψιν, ὅσοι ἐνδιαφέρεσθε. Χρειαζόμεθα λοιπὸν ἀπαραιτήτως τρία ἀκόμη τάγματα εἰς τὸ πεδῖον τοῦ ἀγῶνος μας: ἀφωσιωμένους μοναχοὺς, ἀφιερωμένους τῷ Θεῷ διακονίσσας καὶ φλογεροὺς Ἑλληνορθόδοξους ἱεραποστόλους.

Ὁ Θεὸς μᾶς ἠὐλόγησε ἐφέτος μὲ ἐν σημείον Προνοίας, χάριτος καὶ ἐλέους: μὲ τὰ δάκρυα τῆς Παναγίας. Καὶ ἡ Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριαρχείου ἀπεφάνθη, ὅτι πρόκειται πράγματι περὶ Θεοῦ σημείου, προσθέτει δὲ καὶ τὰ ἐξῆς εἰς τὸ σχετικὸν Σεπτὸν Πατριαρχικὸν Γράμμα ὁ Παναγιώτατος: «Νὰ ἀνεγερθῇ ἐν καταλλήλῳ τόπῳ ἰδιαίτερον ναῖδριον, ἐπ' ὀνόματι τῆς Παναγίας Πορταΐτισης, τῆς Δακρυροσύνης, ἀποδιδομένης αὐτῇ δι' ἐπὶ τούτῳ Πατριαρχικοῦ καὶ Συνοδικοῦ Σιγιλλιώδους Γράμματος τῆς Σταυροπηγιακῆς ἀξίας».

Πρέπει λοιπὸν νὰ ἰδρῦσωμεν ἓν, τὸ πρῶτον εἰς τὴν χώραν μας, Σταυροπηγιακὸν Ναῖδριον καὶ Μοναστήριον καὶ νὰ τὸ κάμωμεν κέντρον πνευματικῆς ζωῆς, ἀσκήσεως καὶ κινήσεως. Πόσα θὰ ἡδυνάμεθα νὰ συγκεντρώσωμεν εἰς αὐτό! Πρῶτον θὰ τὸ ἐκάμομεν φυτώριον διακονισσῶν, κατηχητριῶν, κοινωνικῶν λειτουργῶν. Θὰ τὸ ἐκάμομεν κέντρον καλλιέργειας τῆς Βυζαντινῆς τέχνης καὶ μουσικῆς καὶ τελευταῖον προσκύνημα ὅχι μόνον Πανορθόδοξον, ἀλλὰ καὶ Παγγρησιανικόν. Καὶ ἔχει πολλὴν ἀξίαν καὶ σημασίαν τὸ νὰ ἀποκτήσωμεν ἓνα προσκύνημα. Ἡ Παναγία μᾶς ἔδωκε τὸ σύνθημα, ἡμεῖς ἂς μὴ μείνωμεν ἀσυγκίνητοι καὶ ἀδάκρυτοι.

Χρειαζόμεθα, ἐπὶ πλεόν, Πνευματικὰς Ἑστίας ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ καὶ ἀλλαχοῦ. Δὲν εἶναι νοητόν, δὲν εἶναι συγχωρήσιμον νὰ μὴ ἔχωμεν ἀκόμη μίαν διαρκῆ ἔκθεσιν βιβλίου καὶ τέχνης, μίαν αἰθουσαν διαλέξεων, ἐν ἐντευκτήριον πνευματικῶν ἀνθρώπων Ἑλλήνων καὶ Φιλελλήνων, εἰς καμμίαν πόλιν τῆς συμπολιτείας μας. Τί λ. χ. ἔχομεν νὰ δεῖξωμεν εἰς τὴν Ὁμογένειαν; Τί εἰς τοὺς Φιλέλληνας, ὅταν ἐρωτώμεθα ἐπὶ τῆς πνευματικῆς κινήσεως εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην, τὴν Οὐάσιγκτον, τὴν Φιλαδέλφειαν, τὴν Βοστώνην, τὸ Σικάγον, τὸ Νητρώιτ, τὸν Ἅγιον Φραγκίσκον; Δὲν μᾶς ἐπιτρέπεται νὰ ἀδιαφορήσωμεν διὰ τὸ θέμα αὐτό. Καὶ πιστεύσατέ το, ἀδελφοί: Αἱ πνευματικαὶ ἐστίαι δὲν εἶναι πολυτέλεια· εἶναι ἀνάγκη διὰ τὰς μεγάλας μας Κοινότητας. Εἴμεθα πλέον ἢ πεπεισμένοι, ὅτι ὁ καιρὸς εἶναι κατάλληλος διὰ νὰ ἀναληφθῇ μία τοιαύτη πρωτοβουλία ὑπὸ τῶν Κοινοτήτων μας τῶν μεγάλων πόλεων.

Χρειαζόμεθα τέλος Ἀρχιεπισκοπὴν: κτίριον, κέντρον, γραφεῖα. Οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς εἶναι συνωστισμένοι ἀπὸ 2—5 εἰς ἓν γραφεῖον. Γραφεῖον Παιδείας, Γραφεῖον Τύπου καὶ Πληροφοριῶν, Γραφεῖον Νεολαίας, Γραφεῖον Ἐκδόσεων, Γραφεῖον Διεκκλησιαστικῶν Σχέσεων δὲν ἔχομεν. Διὰ τὰς διεκκλησιαστικὰς μας σχέσεις ἐνοικιάσαμεν γραφεῖον εἰς τὸ Interchurch Center τῆς Νέας Ὑόρκης. Θὰ ἀναγκασθῶμεν νὰ ἐνοικιάσωμεν καὶ ἄλλα γραφεῖα, δι' ἄλλας ὑπηρεσίας τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, πολλὰ ζωτικὰς, ὅπως τὸ Γραφεῖον Θερησκευτικῆς Διαφωτίσεως. Θὰ μᾶς συμβουλευέτε νὰ ἐνοικιάσωμεν καὶ ἄλλα γραφεῖα ἢ θὰ τὸ ἐπεβλέπετε τὸ ὅλον ζήτημα, ὥς ἐν ἐκ τῶν σπουδαιότερων καὶ τοῦ ἀμεσωτέρου ἐνδιαφέροντος τῆς παρούσης συνελεύσεως;

Δὲν εἶναι δυνατόν τοιαῦται στοιχειώδεις ἀνάγκαι νὰ μὴ κατανοῶνται, νὰ μὴ γίνηται τίποτε διὰ νὰ θεραπευθοῦν. Πρέπει νὰ τὸ ἴδωμεν, ἀγαπητοί, ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀρθῶμεν εἰς τὸ ὕψος τῶν σημερινῶν περιστάσεων, τῶν σημερινῶν ἀπαιτήσεων. Ἀποτελοῦμεν ἓνα ζωντανὸν ὄργανισμὸν, ὁ ὁποῖος ὁλοὲν καὶ μεγαλώνει. Καὶ αὐτὸ σημαίνει, ὅτι πρέπει νὰ ἴδωμεν τὸ χρέος μας ὑπὸ νέαν προοπτικὴν. Διότι εἶναι χρέος πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὴν Ἐκκλησίαν Του. Πρέπει νὰ παύσωμεν νὰ βλέπωμεν τὰ χρέη μας μέσα ἀπὸ τὴν τρύπαν τῆς βελόνης τοῦ ἐξηνταβελόνη. Εἶναι ἀνάγκη νὰ χρησιμοποιήσωμεν τὸν φακὸν τῆς Χριστιανικῆς συνειδήσεως, ὁ ὁποῖος οὔτε μεγαλώνει οὔτε μικραίνει τὴν πραγματικότητα. Ἀπλῶς τὴν παρουσιάζει ὅπως εἶναι.

Χαιρετίζομεν μὲ πίστιν καὶ μὲ αἰσιοδοξίαν τὴν ΙΕ'. ταύτην Κληρικολαϊκὴν Συνέλευσιν καὶ εὐχόμεθα πράγματι νὰ εἶναι ἱστορικὴ. Ἱστορικὴν ὅμως θὰ τὴν κάμωμεν ἡμεῖς, καὶ ὅχι μὲ δημηγορίας καὶ τετριμμένας νομοθετήσεις, ἀλλὰ μὲ ἀποφάσεις, ποὺ θὰ μᾶς ἀποδείξουν ἀληθῶς ἀξίους τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀξίους τοῦ Γένους μας, ἀξίους τῆς Ἱστορίας μας, ἀξίους τῆς Γενετείρας μας καὶ ἀξίους τῆς ἡγαπημένης μας Ἀμερικῆς.

Εὐχόμεθα καὶ προσευχόμεθα, ὅπως ὁ Θεὸς καταρτίξῃ τὰς διανοίας ἡμῶν, ὅπως μᾶς κοθοδηγῇ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν συζητήσεων διὰ τοῦ Ἁγίου Του Πνεύματος, ἐν παντί καὶ ὅπως εὐλογῇ τὴν Συνέλευσιν ταύτην μὲ λήψιν θετικῶν, ὑπευθύνων καὶ πραγματοποιησίμων ἀποφάσεων.

Πρὶν ἢ κατέλθωμεν τοῦ βήματος, ἐπιθυμοῦμεν νὰ σᾶς βεβαιώσωμεν περὶ τοῦ ἐνδεδιευχόμενου, σταθεροῦ καὶ στοργικοῦ ἐνδιαφέροντος τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Παναγιότητος τοῦ Προσκυνητοῦ ἡμῶν Δεσπότη καὶ Αὐθέντου, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἀθηναγόρου τοῦ Α'. ἐπὶ πάντας ὑμᾶς, χαίρομεν δὲ νὰ σᾶς ἀπονέμομεν ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης τὰς σεπτὰς Πατριαρχικὰς Αὐτοῦ εὐλογίας καὶ εὐχάς, εἰς τὰς ὁποίας προσθέτομεν τὰς εὐχαριστίας, τὴν ὑπερηφάνειαν, τὴν τιμὴν καὶ τὴν ἀγάπην ἡμῶν πρὸς πάντας ὑμᾶς.

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἴη μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί. Ἀμήν!

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ & ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ

Ἐπὶ τοῦ θέματος:

«ΠΑΙΔΕΙΑ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ»

ἀποφασίζεται:

Α) Ὅπως ἐκάστη δυναμένη Κοινότης φροντίσῃ νὰ ἀποκτήσῃ Νηπιαγωγεῖον· αἱ ἔδραι τῶν Ἐπισκοπικῶν Περιφερειῶν, αἱ μεγάλα Κοινότητες καὶ ὁμοιοι Κοινοτήτων (2—3) ἀπὸ κοινοῦ ἀποκτήσωσιν Ἡμερήσια Ἑλληνικὰ Σχολεῖα, ἰδρυθῶσι δὲ πλήρη Γυμνάσια εἰς τὴν Ἱερὰν Θεολογικὴν Σχολὴν Μπρουκλάιν, τὴν Ἀκαδημίαν Ἀγίου Βασιλείου καὶ εἰς τὸ Σικάγον, συμπληρωθῶσι

δὲ καὶ ἀναγνωρισθῶσιν ὁμοδίως τὰ Κολλέγια τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς καὶ τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Ἀγ. Βασιλείου.

Β) Ὅπως εἰς τὴν Ἱ. Θεολογικὴν Σχολὴν Μπρουκλάιν ἐκάτῃ Κοινότης χορηγῇ ἐτησίως \$100, ἕκαστος Ἱερεὺς προσφέρῃ ἐτησίως \$100 καὶ ἐκάστῃ Φιλόπτωχος Ἀδελφότης διοργανώσῃ ἐτησίως ἓν γεῦμα πρὸς ὄφελος τῆς Σχολῆς.

Γ) Ὅπως πρὸς ὁλοκλήρωσιν τοῦ ἐκδοτικοῦ προγράμματος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς διατεθῇ ἀνάλογον χρηματικὸν ποσόν.

Δ) Ὅπως οὐδείς Διδάσκαλος ἢ Διδασκάλισσα Ἑλληνικοῦ Σχολείου, Ἡμερησίου ἢ Ἀπογευματινοῦ, λαμβάνῃ ὀλιγώτερα τῶν διακοσίων δολλαρίων (\$200) μηνιαίως καὶ ἐπὶ 12 μῆνας κατ' ἔτος.

Ε) Ὅπως ἐκάστῃ Κοινότης ἐπιμεληθῇ νὰ καταβάλῃ εἰς τὸ Ταμεῖον Συνταξιοδοτήσεως Διδασκάλων τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς ἐτησίως \$20 δι' ἕκαστον διδάσκαλον ἢ διδασκάλισσαν αὐτῆς Ἡμερησίου ἢ Ἀπογευματινοῦ Σχολείου, ἡ δὲ Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ, ἀντὶ τῶν \$10,000, χορηγῇ ἐτησίως εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦτο \$20,000.

ΣΤ) Ὅπως ἀναδιοργανωθῇ καὶ ἐνισχυθῇ τὸ τύποις ὑφιστάμενον Ἐκπαιδευτικὸν Ταμεῖον, πρὸς ἐπίτευξιν τῶν ἐκπαιδευτικῶν αὐτοῦ σκοπῶν, ὥστε νὰ συνεχισθῇ ἡ κατ' ἔτος παρὰ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς παρεχομένη οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις πρὸς τὰ Ἡμερήσια Ἑλληνικά Σχολεῖα.

Ζ) Ἡ Κληρικολαϊκὴ Συνέλευσις δέχεται ἀνεπιφυλάκτως τὴν ἵδρυσιν Ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου ἐν Ἀμερικῇ καὶ ἀποφασίζει ὅπως εἰς ἐκάστην Κοινότητα ἡμῶν ἵδρυνθῇ Ὁργανισμὸς πρὸς συλλογὴν χρημάτων καὶ πραγματοποιήσιν τῆς ἱδρύσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου.

Ἐπὶ τοῦ θέματος:

«ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΑΓΩΓΗ ΚΑΙ ΔΙΑΦΩΤΙΣΙΣ»

ἀποφασίζεται:

Α) Ὅπως καταβληθῇ μέρμινά περὶ τῆς συστηματικωτέρας λειτουργίας τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων, α) δι' ἐπιλογῆς καὶ προπαιδεύσεως καταλλήλων Κατηχητῶν καὶ Κατηχητριῶν, β) διὰ πλουτισμοῦ τῶν Κατηχητικῶν ἐφοδίων δι' Ὁρθόδοξων ἐκδόσεων, καὶ γ) δι' ἐπεκτάσεως τοῦ Κατηχητικοῦ Προγράμματος ἀπὸ τῆς παιδικῆς ἡλικίας, ἥτοι τοῦ Νηπιαγωγείου, μέχρι τῆς ἐφηβικῆς, ἥτοι τοῦ Γυμνασίου, συμπεριλαμβανομένου.

Β) Ὅπως δοθῇ περισσότερα σημασία εἰς τὰς Ἱεραποστολικὰς ἀνάγκας καὶ δὴ ὅχι μόνον εἰς τὸν ἐξωτερικὸν τομέα, ἀλλὰ κυρίως εἰς τὴν ἐσωτερικὴν Ἱεραποστολήν.

Γ) Ὅπως προετοιμασθῶσιν ἀπὸ τοῦδε κατάλληλα στελέχη, δεδομένου ὅτι τὸ Ἱ. Υπουργεῖον Ἀμύνης ζητεῖ 22 ἀκόμη Ἑλληνορθόδοξους Ἱερεῖς ἐντὸς τῆς προσεχοῦς πενταετίας.

Δ) Ὅπως μελετηθῇ ἡ δυνατότης ἀποκτήσεως Τυπογραφείου, πρὸς συστηματικωτέραν καὶ εὐρυτέραν ἀνταπόκρισιν εἰς τὰς ἐκδοτικὰς ἀνάγκας τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς, ὅπως ὁ «Ὁρθόδοξος Παρατηρητής», βελτιούμενος ἀπὸ ἀπόψεως ὕλης καὶ ἐμφανίσεως, συνεχίσῃ τὴν μηνιαίαν

ἐκδοσὶν αὐτοῦ, μὲ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν Ἑλληνικῶν καὶ Ἀγγλικῶν καὶ ἐνίοτε μὲ ἐγχρωμον ἐξώφυλλον, καὶ ὅπως ἐκδοθῇ καὶ ἕτερον περιοδικόν, μὲ περισσότερα Ἀγγλικά, δεκαπενθήμερον κατ' ἀρχάς.

Ε) Ὅπως τελεῖται κατ' ἔτος, εἰ δυνατόν, τὸ Προσκύνημα πρὸς τὸ Σεπτὸν Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ ἡ ἀποστολὴ μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τῶν Ἑλληνικῶν Σχολείων ἡμῶν εἰς τὰς ἐν Ἑλλάδι θερινὰς παιδικὰς κατασκηνώσεις.

ΣΤ) Ὅπως ἡ Ὁργάνωσις GOTA ἐνσωματωθῇ εἰς τὸ Καταστατικὸν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, ὥς ἡ μόνη Ἀρχιεπισκοπικὴ Ὁργάνωσις τῆς Ἑλληνορθόδοξου Νεολαίας.

Ἐπὶ τοῦ θέματος:

«ΤΕΛΕΤΟΥΡΓΙΚΑ ΚΑΙ ΚΑΝΟΝΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ»

ἀποφασίζεται:

1ον) Ὅπως ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα εἶναι ἡ ἀποκλειστικὴ καὶ μόνη γλῶσσα, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία, τὰ Ἱερὰ Μυστήρια καὶ αἱ λοιπαὶ Ἱεραὶ Ἀκολουθίαι.

2ον) Ὅπως καταβληθῇ προσπάθεια ἀναβιώσεως τοῦ θεσμοῦ τῶν Διακονισσῶν.

3ον) Ὅπως μὴ ἐπιτρέπηται εἰς τοὺς λαϊκοὺς νὰ ἐκφωνῶσιν ἐπ' Ἐκκλησίας λόγους. Ἐξαίρεσιν ἀποτελοῦν οἱ Διπλωματικοί, κατὰ τὰς ἡμέρας Ἐθνικῶν ἑορτῶν.

4ον) Ὅπως μὴ τελῶνται Βαπτίσεις μεταξὺ τῆς 25ης Δεκεμβρίου καὶ 6ης Ἰανουαρίου, οὐδὲ κατὰ τὴν 14ην Σεπτεμβρίου.

5ον) Ὅπως μὴ λαμβάνωνται φωτογραφίαι κατὰ τὴν τέλεσιν τῶν Ἱερῶν Μυστηρίων, ἀλλὰ πρὸ αὐτῶν ἢ μετὰ ταῦτα.

6ον) Ὅπως οἱ ἀνάδοχοι ὦσιν ἄνω τῶν 12 ἐτῶν.

7ον) Ὅπως ἐνισχυθῇ καὶ ἐπεκταθῇ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ Ἱ. Μυστηρίου τῆς Ἱερᾶς Ἐξομολογήσεως, διὰ θεσπίσεως τοῦ μαθήματος τῆς Ἐξομολογητικῆς εἰς τὴν Ἱερὰν Θεολογικὴν Σχολὴν Μπρουκλάιν.

8ον) Ὅπως ἐπιδιωχθῇ συστηματικωτέρα ὁμοιομορφία ὡς πρὸς τὴν τέλεσιν τῆς Θείας Λατρείας καὶ τὴν περιβολὴν τῶν Κληρικῶν ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ, καὶ

9ον) Ὅπως χρησιμοποιῆται μετὰ πιστότητος ὁ ἄρτι ἐπανεκδοθεὶς, διωρθωμένος, «Ὁδηγὸς τοῦ Ἱερέως».

Ἐπὶ τοῦ θέματος:

«ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ»

Κατόπιν τῆς νέας διοικητικῆς διαρρυθμίσεως, διὰ τῆς δημιουργίας τριῶν νέων Ἀρχιεπισκοπικῶν Περιφερειῶν, καὶ ἐκλογῆς νέων Βοηθῶν Ἐπισκόπων, εἰς κάθε Ἀρχιεπισκοπικὴν Περιφέρειαν ἱδρύονται:

Α) Τοπικὰ ἢ Περιφερειακὰ Μικτὰ Συμβούλια, ἀσχολούμενα μὲ κτηματικά, περιουσιακὰ καὶ λοιπὰς παρομοίας φύσεως ὑποθέσεις Κοινοτικάς, διὰ τὰς ὁποίας ὁμῶς ἀναφέρονται τελεσιδίκως εἰς τὸ Ἀρχιεπισκοπικὸν Μικτὸν Συμβούλιον.

Β) Πνευματικά Δικαστήρια, Πρωτοβάθμια, εξετάζοντα υποθέσεις διαζυγίων κ.λ.π., υποβάλλοντα τὰ πορίσματα των πρὸς τὸ Δευτεροβάθμιον Ἀρχιεπισκοπικὸν Πνευματικὸν Δικαστήριον.

Γ) Ὁμοσπονδία Φιλοπτῶχων Ἀδελφοτήτων, με ἔργον τὴν δημιουργίαν νέων Φιλοπτῶχων, ὅπου δὲν ὑπάρχουν τοιαῦτα, ἔχουσαι δὲ τὴν ἐποπτεῖαν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Καταστατικοῦ καὶ τοῦ προγράμματος τῆς Φιλοπτῶχου, καὶ τὴν ἐξάρτησιν αὐτῶν ἐκ τῆς Κεντρικῆς Φιλοπτῶχου Ἀδελφότητος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Δ) Περιφερειακαὶ Ὁργανώσεις Νεολαίας GOTA τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, ὑπὸ τύπον συμβουλευτικόν, με ἔργον τὴν ἐπιστάσιαν ἐπὶ τῆς ὁμαλῆς λειτουργίας τῶν Τμημάτων, ἐξαρθόμεναι ἐκ τῆς κεντρικῆς Ὁργανώσεως Νεολαίας GOTA τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Ἔτεροι Διοικητικῆς φύσεως ἀποφάσεις:

Ὑπὸ τῆς Κληρικολαϊκῆς Συνελεύσεως ἐπηνέχθησαν τροποποιήσεις τινὲς ἐπὶ τοῦ Καταστατικοῦ τῶν Κοινοτήτων τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου, αἱ σπουδαιότεραι τῶν ὁποίων εἶναι αἱ ἑξῆς:

1ον) Πᾶς Ἑλληνορθόδοξος Χριστιανός, ὑπερβὰς τὸ 22ον ἔτος τῆς ἡλικίας του καὶ ὦν ἐγγεγραμμένος εἰς τὴν Κοινότητά του ὡς μέλος αὐτῆς, ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ τὴν συνδυασμένην συνδρομὴν του διὰ τὸ προηγούμενον ἔτος καὶ διὰ τὸ τρέχον ἔτος.

2ον) Αἱ ὑποθέσεις τῆς Κοινότητος διεξάγονται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἀποτελουμένου ἐκ ... μελῶν, ἐκλεγομένων τὴν 2αν Κυριακὴν τοῦ Δεκεμβρίου διὰ περίοδον οὐχὶ μακροτέραν τῶν δύο ἐτῶν, ὅπου τοῦτο ἐπιτρέπεται ὑπὸ τῶν Νόμων τῆς Πολιτείας. Ἡ ἐκλογὴ δύναται νὰ γίνῃ καὶ τμηματικῶς (staggering system).

3ον) Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐκκαθαρίζει κατ' ἔτος τὸν κατάλογον τῶν μελῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προσόντων αὐτῶν, καὶ ἀναρτᾷ τοῦτον εἰς κατάλληλον καὶ καταφανὲς μέρος τῆς Ἐκκλησίας, 30 ἡμέρας πρὸ τῶν ἐκλογῶν, διὰ τὸ ἐνδεχόμενον ὑποβολῆς ἐνστάσεων.

4ον) Ἡ Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖται ἐκ 3 τοῦλάχιστον καὶ οὐχὶ ἄνω τῶν 5 μελῶν, ἐκλεγομένων κατὰ τὰς ἐκλογὰς Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

5ον) Ὁ κατάλογος τῶν ὑποψηφίων καταρτίζεται κατὰ τὴν τελευταίαν πρὸ τῶν ἐκλογῶν Γενικὴν Συνέλευσιν τῆς Κοινότητος, οὐχ ἥττον ὅμως παραμένει ἀνοικτός μέχρι τῆς 15ης ἡμέρας πρὸ τῶν ἐκλογῶν, ὁπότε καὶ δύο ἐν τάξει μέλη τῆς Κοινότητος δύναται νὰ υποδείξωσι γραπτῶς ὑποψηφιότητα ἐτέρου τακτικοῦ μέλους, ἐὰν τοῦτο προσυπογράψῃ τὴν αἴτησιν.

6ον) Τακτικὸν μέλος τῆς Κοινότητος, ἵνα ἔχῃ τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν, πρέπει νὰ ἔχῃ καταβάλλῃ τὴν συνδυασμένην κοινὴν συνδρομὴν του τὸ ἀργότερον κατὰ τὴν ἡμέραν τὴν πρὸ τῶν ἐκλογῶν.

7ον) Πᾶν νέον μέλος τῆς Κοινότητος, ἵνα ἔχῃ τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν, πρέπει νὰ εἶναι ἐγγεγραμμένος εἰς τὸ Κοινοτικὸν Μητρώον τοῦλάχιστον 3 μῆνας πρὸ τῶν ἐκλογῶν, διὰ νὰ ἔχῃ δὲ τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι,

πρέπει νὰ εἶναι ἐγγεγραμμένος τοῦλάχιστον ἐν ἔτος πρὸ τῶν ἐκλογῶν. Πρέπει δὲ νὰ γνωρίζῃ ἀνάγνωσιν καὶ γραφήν.

8ον) Πᾶς ἐνδιαφερόμενος δικαιούται ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν μετὰ τὰς ἐκλογὰς νὰ ὑποβάλλῃ γραπτὴν ἐνστάσιν κατὰ τοῦ κύρους τῶν ἐκλογῶν διὰ τοῦ Ἱερατικῶς Προϊσταμένου εἰς τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν, ἥτις ἀποφαίνεται τελεσιδίκως.

9ον) Οὐδεμία ἐκλογὴ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐπικυροῦται ὑπὸ τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἀποδειχθῇ, ὅτι ἔστω καὶ ἐν πρόσωπον μετέσχε τῆς ἐκλογῆς, χωρὶς νὰ εἶναι ἐν ἀπολύτῳ τάξει πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις του πρὸς τὴν Κοινότητα καὶ τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν.

10ον) Τὴν Κυριακὴν τὴν μετὰ τὴν λήψιν τῆς ἐπικυρώσεως τῶν ἐκλογῶν ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, γίνεται ἰδιαίτερα τελετὴ μετὰ τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν, καθ' ἣν παρευρίσκονται πάντα τὰ παλαιὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ οἱ νεοεκλεγέντες, οἵτινες λαμβάνουν τὸν ὄρκον ἐπισήμως ἐνώπιον ὅλου τοῦ ἐκκλησιασματος, ἀπαγγελλομένου τοῦ ὄρκου ὑπὸ τοῦ Ἱερατικῶς Προϊσταμένου καὶ ἐπαναλαμβανομένου λέξιν πρὸς λέξιν ὑπὸ τῶν νεοεκλεγέντων.

11ον) Οὐδεμία ὀρκωμοσία γίνεται ἄνευ τῆς ἐγγράφου ἐπικυρώσεως τῶν ἐκλογῶν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Ἀπεφασίσθη ὥσαύτως, ὅπως τὸ τροποποιηθὲν Καταστατικὸν τῶν Κοινοτήτων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς ἐκτυπωθῇ εἰς τε τὴν Ἑλληνικὴν καὶ τὴν Ἀγγλικὴν γλῶσσαν.

Ἐπὶ τοῦ θέματος:

« ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ »

ἀποφασίζεται:

Ὅπως ὁ θεσμὸς τοῦ Δεκαδολλαρίου ὁλοκληρωθῇ, πλήρως καὶ συστηματικῶς. Πρὸς πραγματοποιήσιν δὲ τούτου συνιστᾶται ὅπως:

1ον) Ὑποχρεωθῶσιν ὅλοι αἱ Κοινότητες τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς νὰ εἰσπράττωσιν ὑποχρεωτικῶς καὶ ἀνεξαιρέτως τὴν κοινὴν συνδρομὴν (Δεκαδολλάριον καὶ Κοινοτικὴν εἰσφορὰν) ἀπὸ ὅλα τὰ μέλη τῆς Κοινότητος, ἄνευ οὐδεμιᾶς διακρίσεως.

2ον) Τὸ Δεκαδολλάριον εἰσπράττεται ἀπὸ πάντας γενικῶς, ἄνδρας καὶ γυναῖκας, τοὺς συζύγους καὶ τὰς συζύγους, ἐφ' ὅσον καὶ αὗται εἶναι μέλη τῆς Κοινότητος.

3ον) Οἱ Ἱερατικῶς Προϊστάμενοι καὶ τὰ ἐκάστοτε Διοικητικὰ Συμβούλια καθίστανται ὑπεύθυνοι διὰ τὴν τακτικὴν καὶ ἀνελλιπῇ εἰσπραξίν τοῦ Δεκαδολλαρίου μετὰ τῆς κοινοτικῆς συνδρομῆς καὶ τὴν τακτικὴν καὶ πλήρη ἀποστολὴν τῶν εἰσπράξεων ἐκ τοῦ Δεκαδολλαρίου εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν, κατὰ τριμηνίαν τὸ ἀργότερον.

4ον) Διενεργηθῇ παρὰ τῶν Κοινοτήτων ἡμῶν γενικὴ συστηματικὴ καὶ πλήρης καταγραφή (door to door) ὅλων τῶν ἐν γένει Χριστιανῶν ἡμῶν καὶ καταβληθῇ προσπάθεια, ὅπως ἐγγραφῶσι πάντες ἐνεργὰ μέλη τῶν

Κοινοτήτων ἡμῶν. Ἡ καταγραφή αὕτη θὰ γίνη διὰ καλῶς μελετημένου σχεδίου ὑπὸ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς με ὅ-
λας τὰς λεπτομερείας πρὸς πλήρη ἐπιτυχίαν αὐτοῦ.

5ον) Ἀποφασίζεται ὅπως, εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν 90 ἡμέρας μετὰ τὴν λήξιν τῆς 15ης Κληρικολαϊκῆς Συν-
ελεύσεως, μία Κοινότης δὲν συμμορφωθῇ πλήρως με τὰς
ἀποφάσεις τῆς Συνελεύσεως ταύτης, ὡς πρὸς τὴν εἰσπρα-
ξιν τοῦ Δεκαδολλαρίου παρ' ὅλων τῶν μελῶν αὐτῆς καὶ
δὲν προβῇ εἰς τὴν υἰοθέτησιν τοῦ κοινοῦ καὶ ὁμοιομόρφου
Καταστατικοῦ τῶν Κοινοτήτων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἡ Ἱ.
Ἀρχιεπισκοπὴ ἐπιβάλλη κυρώσεις κατὰ τὴν κρίσιν τῆς
ἐπὶ τῶν Ἱερέων καὶ Κοινοτήτων τούτων.

6ον) Ὅπως ἡ ἐτησίᾳ συνεισφορὰ ἐκ τοῦ Ταμείου
τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἐκ \$10,000 πρὸς τὸ Ταμεῖον Συντα-
ξιοδοτήσεως Ἑλλήνων Ὁρθοδόξων Διδασκάλων τῆς Ἱ.
Ἀρχιεπισκοπῆς, αὐξηθῇ εἰς τὸ ποσὸν τῶν \$20,000 ἐτη-
σίως.

7ον) Ὅπως ἐνισχυθῇ περισσότερον οἰκονομικῶς τὸ
Σεπτὸν Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ ἀναζωογονηθῇ
ὁ Ἑ ρ α ν ο ς ὑπὲρ τῆς ἀνεγέρσεως τῶν νέων κτιρίων
αὐτοῦ.

8ον) Ὅπως ἰδρυθῇ παρὰ τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς
ἰδιαίτερον Ἀποθεματικὸν Κεφάλαιον με σκοπὸν νὰ συγ-
κεντρώσῃ καὶ ἀποκτήσῃ κεφάλαια, νὰ δέχεται καὶ λαμ-
βάνῃ δωρεάς, κληρονομικὰς καὶ παντὸς εἶδους συνεισφο-
ρὰς καὶ περιουσιακὰ στοιχεῖα, διὰ τὰς θρησκευτικὰς καὶ
περιουσιακὰς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς. Αἱ
λεπτομέρειαι τῆς ὁργανώσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Char-
itable Foundation τούτου θέλουσι κανονισθῇ ὑπὸ τοῦ
Μικτοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς.

9ον) Ἀποφασίζεται ὅπως τὸ ἐκ κληρικῶν καὶ λαϊκῶν
προσωπικὸν τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς (Ἀρχιεπίσκοπος,
Ἐπίσκοπος καὶ λαῖκοι) ἐργαζόμενον ἐν τῇ Ἀρχιεπισκο-
πῇ, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν 25 ἐτῶν ὑπηρεσίας καὶ 65
ἐτῶν ἡλικίας, λαμβάνωσιν οἱ μὲν λαῖκοι τὸ ἐν τρίτον τοῦ
μηνιαίου μισθοῦ αὐτῶν, οἱ δὲ κληρικοὶ τὰ δύο τρίτα αὐ-
τοῦ, ἐφ' ὅσον ἀποστρατευθῶσι τῆς ἐνεργοῦς ὑπηρεσίας.

10ον) Ἐξουσιοδοτεῖται τὸ Μικτὸν Συμβούλιον τῆς
Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς ὅπως προβῇ εἰς τὰς δεούσας ἐνερ-
γείας καὶ προσπαθείας πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ πλέον
καταλλήλου χώρου ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ, πρὸς ἀνέγερσιν νέας
Ἀρχιεπισκοπῆς.

11ον) Ἀποφασίζεται, ὅπως καταρτισθῇ ὑπὸ τὸν Σεβ.
Ἀρχιεπίσκοπον Ἐπιτροπὴ ἐξ οἰκονομολόγων ἵνα μελε-
τήσῃ τὸ ὅλον οἰκονομικὸν πρόβλημα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς
καὶ τὸ πόρισμα αὐτῆς ὑποβάλλῃ εἰς τὴν 16ην Γενικὴν
Κληρικολαϊκὴν Συνέλευσιν.

ΜΙΚΤΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ

Ἀνεκοινώθησαν παρὰ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου, γε-
νόμενα ὁμοφώνως δεκτὰ παρὰ τῆς Συνελεύσεως, τὰ κά-
τωθι:

1ον) Ἐκάστη τῶν 10 Ἐπισκοπικῶν Περιφερειῶν
τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου

ἔχει ἴδιον Μικτὸν Συμβούλιον, ἀποτελούμενον ἐκ 5 με-
λῶν, 2 κληρικῶν καὶ 3 λαϊκῶν, ἐκλεγομένων ὑπὸ τῶν
Ἀντιπροσώπων αὐτῆς εἰς τὴν Κληρικολαϊκὴν Συνέλευ-
σιν. Ὁ Ἐπίσκοπος τῆς Περιφερείας δύναται νὰ προσ-
θέσῃ ἀριστίνδην καὶ ἄλλα μέλη εἰς τὸ Τοπικὸν Μικτὸν
Συμβούλιον, μέχρις 9.

2ον) Ἐκ τῶν 5 αἰρετῶν μελῶν ἐκάστου Ἐπισκοπι-
κοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου ἐκλέγονται 1 κληρικὸς καὶ 1 λα-
ϊκός, οἵτινες, μετὰ τῶν 3 ἀριστίνδην ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπι-
σκόπου ὀριζομένων συναποτελοῦσι τὸ Ἀρχιεπισκοπικὸν
Συμβούλιον.

3ον) Τὸ Ἀρχιεπισκοπικὸν Συμβούλιον εἶναι τὸ ἁ-
νώτατον Ἐκτελεστικὸν Σῶμα τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς,
ἀνανεοῦται δὲ καθ' ἑκάστην Γενικὴν Κληρικολαϊκὴν
Συνέλευσιν, ὡς καὶ τὰ Τοπικὰ Μικτὰ Συμβόλια.

4ον) Τὰ ἐκλεγέντα μέλη τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Συμ-
βουλίου εἶναι τὰ κάτωθι, κατὰ Ἀρχιεπισκοπικὰς Περι-
φερείας:

Α'.) Ἐδρα ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ: Αἰδ. Κωνσταντῖνος Βο-
λαΐτης, κ. Ζαννῆς Μαρμαρινός.

Β'.) Ἐδρα ἐν Σικάγῳ: Αἰδ. Ἰωάννης Χόνδρος,
κ. Γεώργιος Μαρκόπουλος (Μάρξ).

Γ'.) Ἐδρα ἐν Βοστώνῃ: Αἰδ. Ἀθανάσιος Ρίζος,
κ. Δημήτριος Κονταργύρης.

Δ'.) Ἐδρα ἐν Λὸς Ἀντζελες: Αἰδ. Σταῦρος Κα-
τσάρης, κ. Παναγῆς Δικαῖος.

Ε'.) Ἐδρα ἐν Σάρλοτ, Βορ. Καρ.: Αἰδ. Κωνσταν-
τῖνος Ράπτης, κ. Γεώργιος Κάρνεζης.

ΣΤ'.) Ἐδρα ἐν Πίττσμπουργκ, Πενσ.: Αἰδ. Ἰω-
άννης Γεράνιος, κ. Ἀλέξ. Μπέλλας.

Ζ'.) (Νέα) Ἐδρα ἐν Ντητρούιτ, Μίσο.: Αἰδ. Ἰωάν-
νης Πάλλας, κ. Δημ. Κωνσταντινίδης.

Η'.) (Νέα) Ἐδρα ἐν Νέᾳ Ὁρλεάνῃ: Αἰδ. Β. Γι-
αννακάκης, κ. Κωνστ. Παπαδέας.

Θ'.) Ἐδρα ἐν Τορόντῳ: Θὰ ὀρισθῶσιν ὑπὸ τοῦ
Σεβ. Μητροπολίτου Ἐλαίας κ. Ἀθηναγόρου.

Ι'.) Ἐδρα ἐν Μπουένος Ἀϊρες: Θὰ ὀρισθῶσιν
ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Τροπαίου κ. Πολυεύκτου.

5ον) Τὸ Ἀρχιεπισκοπικὸν Συμβούλιον ἐξουσιοδοτή-
θη ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως, ὅπως: α) Προβῇ εἰς τὰς δε-
ούσας ἐνεργείας καὶ προσπαθείας πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ
πλέον καταλλήλου χώρου, πρὸς ἀνέγερσιν νέας Ἀρχιεπι-
σκοπῆς, περιλαμβανοῦσης Ἱερὸν Ναὸν, Σχολεῖον, Γυ-
μνάσιον κ.λ.π. β) Ὅπως μεριμνήσῃ περὶ τῆς ἀνεγέρ-
σεως Πατριαρχικοῦ Σταυροπηγίου ἐν Long Island,
New York, μέλλοντος νὰ περιλάβῃ Ἱερὸν Ναὸν ἐπ' ὀνό-
ματι τῆς Παναγίας τῆς Πορταΐτιδος, τῆς Δακρυρρο-
ούσης, Σχολὴν Διακονιστῶν καὶ Κέντρον πνευματικῆς
ἀσκήσεως.

Ἐπὶ τοῦ θέματος:

«ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ»

ἀποφασίζεται ὅπως:

Α) Ἡ Φιλόπτωχος Ἀδελφότης εἶναι ἡ μόνη Ἀρχι-
επισκοπικὴ Ὁργάνωσις Κυριῶν, αἱ δὲ Ὁργανώσεις

P.T.A. ή Mr. and Mrs. Club πρέπει νά είναι κλάδοι τής Φιλοπτώχου καί οὐχί Ὁργανώσεις μειωτικά τοῦ κύρους ή διαλυτικά τῶν Φιλοπτώχων μας.

Β) Τό πρόγραμμα τής Φιλοπτώχου περιλάβη καί τά κάτωθι: α) Διεξαγωγήν υἱοθεσιῶν, β) προικοδότησιν ἀπόρων κορασίδων ἐν Ἑλλάδι, γ) ὑποβοήθησιν τής Παιδοπόλεως ἐν τῇ Νήσῳ Πρώτῃ Κωνσταντινουπόλεως, καί δ) τής Στέγης τοῦ Ἐργαζομένου Κοριτσιοῦ, ἐν Πριγκήπῳ Κωνσταντινουπόλεως.

Γ) Ἰδρυθῇ Ἱερὸν Γυναικεῖον Ἀδελφᾶτον πρὸς συστηματικωτέραν ἐνίσχυσιν τής Ἀκαδημίας τοῦ Ἀγίου Βασιλείου.

Δ) Ἰδρυθῇ Φιλόπτωχον Ταμεῖον ἐν τῇ Ἱερᾷ Ἀρχιεπισκοπῇ, διὰ δωρεῶν ὑπὲρ φιλανθρωπικῶν σκοπῶν.

Ἐπὶ τοῦ θέματος:

« ΝΕΟΛΑΙΑ »

Προτάσει τοῦ Ἀρχηγοῦ τής Ἑλληνορθοδόξου Νεολαίας Ἀμερικῆς «GOTΑ» κ. Ἐμμανουὴλ Σκαρμούτσου καί τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματοῦχων αὐτῆς κ.κ. Σπύρου Βουδούρη, Σωτηρίου Τσοῦτσουρα, Ἀναστασίου Βίλλα, Μιχαὴλ Σωτήρχου καί ἄ.: «Ἡ Ὁργάνωσις «GOTΑ», περιλαμβάνουσα τοῦ λοιποῦ μέλη 12—30 ἐτῶν, ἐνσωματοῦται εἰς τὸ Καταστατικὸν τής Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς Βορείου καί Νοτίου, ὡς ἡ Ἀρχιεπισκοπικὴ Ὁργάνωσις τής Ἑλληνορθοδόξου Νεολαίας Ἀμερικῆς». Ἡ «ΓΚΟΓΙΑ» θὰ ἔχη μὲν ἐσωτερικὴν διοικητικὴν αὐτοτέλειαν, θὰ ἀκολουθῇ ὅμως τὰς κατευθύνσεις καί τὸ πρόγραμμα τής Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Ἡ ΠΡΟΣΕΧΗΣ ΚΛΗΡΙΚΟΛΑΪΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ

Ἀπεφασίσθη ὅπως:

Α) Ἡ προσεχὴς 16ῃ Κληρικολαϊκῇ Συνέλευσις συνέλθῃ ἐν Βοστώνῃ, τῷ 1962, καθ' ἣν ἡμερομηνίαν θέλει ὀρίσῃ ἐγκαίρως ἡ ἀναλαβοῦσα τὴν πρωτοβουλίαν καί εὐθύνην τής συγκλήσεως αὐτῆς Κοινότης τοῦ Ἱεροῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τής Θεοτόκου, Βοστώνης.

Β) Ἡ μεταπροσεχὴς 17ῃ Κληρικολαϊκῇ Συνέλευσις τής Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς συνέλθῃ τῷ 1964 ἐν Νέα Ὁρλεάνῃ, Λουιζιάνας, τῆς ὁποίας ἡ Ἑλληνορθόδοξος Κοινότης τῆς Ἀγίας Τριάδος θὰ πανηγυρίσῃ κατὰ τὸ ὡς ἄνω ἔτος τὴν ἐκατονταετηρίδα τῆς αὐτόθι ιδρύσεως (τῷ 1864) τοῦ πρώτου ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνικοῦ Ὁρθοδόξου Ἱεροῦ Ναοῦ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ

Ὁμοφώνως ἀπεφασίσθη, ὅπως ἐκφρασθῶσιν αἱ εὐχαριστίαι τῆς ΙΕ'. Κληρικολαϊκῆς Συνελεύσεως:

— Πρὸς τοὺς Μεγάλους Εὐεργέτας τῆς Ἱερᾶς Θεολογικῆς ἡμῶν Σχολῆς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ἐν Μπρουκλάιν, κ. Ἀγγελοῦ Κοτσιδαν καί κ. Θεόδωρον Τόναν.

— Πρὸς τοὺς ἐπίσης Μεγάλους Εὐεργέτας τῆς αὐτῆς Θεολογικῆς Σχολῆς κ.κ. Ἀδελφοὺς Ἀντώνιον Πάππαν καί Ἰωάννην Πάππαν.

— Πρὸς τὸν κ. Σωκράτην Ταβουλαρίδην (Charles Taylor), ὁ ὁποῖος ἀπὸ τριετίας καί ἐκ τοῦ Κληροδοτήματος τοῦ ἀεμνήστου ἀδελφοῦ τοῦ Σωτηρίου (Gregory Taylor) προσφέρει \$15,000 ἐτησίως διὰ τὴν μετεκπαίδευσιν ἀποφοίτων τῆς Ἱ. Θεολογικῆς ἡμῶν Σχολῆς, ἐν ταῦθα καί ἐν Εὐρώπῃ.

— Πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐθνικὴν Γραμμὴν Ἀμερικῆς, διὰ τὴν Πασχαλινὴν δεξίωσιν ἐπὶ τοῦ ὑπερωκεανείου αὐτῆς «Βασίλισσα Φρειδερίκη», ἣτις ἀπέδωσε τὸ ποσὸν τῶν 16,000 δολλαρίων ὑπὲρ τοῦ Ταμεῖου Ὑποτροφίῶν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς.

— Πρὸς τὰς Τραπεζὰς Ἑλλάδος καί Ἑθνικὴν, διὰ τὴν φιλοξενίαν τῶν 94 ἔξ Ἀμερικῆς Ἑλληνοπαίδων καί τῶν συνοδῶν αὐτῶν εἰς τὰς Παιδικὰς Θερινὰς Κατασκηνώσεις τῶν ὡς ἄνω Τραπεζῶν.

— Πρὸς τὰς ἡμερησίας, ἐβδομαδιαίας καί μηνιαίας Ἑλληνικὰς Ἐφημερίδας τῆς Ὁμογενείας ὅπως ἐκφράσθῶσιν αἱ εὐχαριστίαι καί τὰ συγχαρητήρια τῆς Συνελεύσεως, διὰ τὴν ἐποικοδομητικὴν αὐτῶν ἐργασίαν καί τὴν γενναίαν αὐτῶν συμβολὴν εἰς τὸ ἐθνικοθρησκευτικὸν καί ἐκπαιδευτικὸν ἔργον, τὸ ὁποῖον διεξάγεται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς.

— Πρὸς τὸν Ἀμερικανικὸν Τύπον τοῦ Buffalo, ὁ ὁποῖος καθημερινῶς καί εἰς θέσιν περιοπῆς ἀνέγραφε τὴν πρόοδον τῶν ἐργασιῶν τῆς Κληρικολαϊκῆς Συνελεύσεως.

* * *

Ἐν τέλει, ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς Βορείου καί Νοτίου κ.κ. Ἰακώβος ἀπηύθυνε πρὸς τὴν Συνέλευσιν ἀποχαιρετιστήριον προσφώνησιν, ἐκφράσας τὴν βεβαιότητα, ὅτι πάντες θὰ ἐργασθῶσι διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀποφασισθέντων, καί εὐχθεῖς πλουσίαν πρὸς τοῦτο τὴν ἄνωθεν ἐνίσχυσιν παρὰ Κυρίου.

* * *

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ: Αἱ Ἀποφάσεις τῆς 15ῆς Κληρικολαϊκῆς Συνελεύσεως ταύτης ἰσχύουσιν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς λήψεως αὐτῶν.

ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ ΚΛΗΡΙΚΟΛΑΪΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Τὸ ἀκόλουθον μῆνυμα ἐδόθη εἰς τὸν Τύπον ὑπὸ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς Βορείου καί Νοτίου κ.κ. Ἰακώβου, ἐπὶ τῇ λήξει τῶν ἐργασιῶν τῆς ΙΕ'. Κληρικολαϊκῆς Συνελεύσεως, ἡ ὁποία συνῆλθεν ἐν Buffalo, N. Y. (Statler Hilton Hotel), ἀπὸ 17—24 Σεπτεμβρίου 1960.

Τὰ ἑπτὰ ἀκόλουθα σημεῖα, τὰ τονισθέντα ὑπὸ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου, ἀποτελοῦν τὸ ἐπίσημον Μῆνυμα τῆς Συνελεύσεως:

1) Ἡ ΙΕ'. Κληρικολαϊκῇ Συνέλευσις, ἡ ὁποία μόλις ἐπεράτωσε τὰς ἐργασίας της, ἐτόνισε τὸ βαθύτερον νόημα τῆς ἀποστολῆς τῆς Ἑλληνικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἣτις ἔγκειται εἰς τὸ νὰ ἐντείνῃ τὰς προσπάθειάς της πρὸς πλήρη πνευματικὴν, πολιτιστικὴν καί ἠθικὴν

Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικής Βορείου καὶ Νοτίου κ. κ. Ἰάκωβος κηρύττων τὴν ἑναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς ΙΕ΄. Κληρικολαϊκῆς Συνελεύσεως ἐν Μπῶφφαλο, Ν. Υ. (18 Σεπτεμβρίου 1960).

Archbishop Iakovos officially opening the 15th Clergy-Laity Congress in Buffalo, New York, September 18, 1960.

ἐπιρροὴν ἐν Ἀμερικῇ. Τὰ μέλη τῆς Ἑλληνικῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας ἀναλαμβάνουν τὴν ὑποχρέωσιν νὰ καταπολεμήσουν ὅλας τὰς φάσεις τοῦ κοινωνικοῦ κακοῦ, τὸσον ἐντόνου σήμερον, ὥς εἶναι ὁ κομμουνισμός, ἡ ἔκλυσις τῶν ἡθῶν τῆς νεολαίας, ἡ ἐγκληματικότητα, ἡ ἀνήθικος φιλολογία, ἡ κατάχρησις τῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν καὶ τὰ τυχερὰ παιγνίδια.

2) Διὰ πρώτην φορὰν μία Ἐκκλησιαστικὴ Συνέλευσις ἐξέφρασε τὴν ἀκλόνητον ἀπόφασιν τῶν μελῶν της, ὅπως συνεργασθοῦν μὲ πᾶσαν ἄλλην ἐν Ἀμερικῇ Ἐκκλησίαν, ἡ ὁποία εὐλικρινῶς ἐπιθυμεῖ νὰ ἐργασθῇ πρὸς ἐδραίωσιν τῆς ἡθικῆς τάξεως καὶ πρὸς στερέωσιν τῆς κοινωνίας μας ἐπὶ ἀκλονήτων πνευματικῶν ἀξιών.

3ον) Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία εἶναι πλέον ἢ πρόθυμος νὰ εἰσέλθῃ εἰς σχέσεις στενωτέρας πρὸς τὴν Ρωμαιοκαθολικὴν Ἐκκλησίαν καὶ ὅλας τὰς Προτεστάντικας Ἐκκλησίας, ἐφ' ὅσον ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν προαγωγὴν πάσης οἰκουμενικῆς κινήσεως, ἀποβλεπούσης εἰς χριστιανικὴν ἐνότητα, μὲ τὴν ἐλπίδα, ὅτι δὲν θὰ βραδύνῃ ἡ ἡμέρα, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, ἡ ὁποία δίδει τρανὴν μαρτυρίαν τῆς οἰκουμενικῆς της πίστεως, θὰ δυνηθῇ νὰ πράξῃ τοῦτο ἐν ὁμοφωνίᾳ μετὰ τῶν ἄλλων Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν, αἱ ὁποῖαι σήμερον δὲν δύνανται νὰ διακηρύξουν τὴν πίστιν των ταύτην, λόγῳ τῶν πολιτικῶν συνθηκῶν, ὑφ' ἃς διαβιοῦν.

4) Ἐκφράζομεν βαθυτάτην νομοτάγειαν εἰς τὰς δημοκρατικὰς Ἀρχὰς τῆς Χώρας ἡμῶν, ὥς καὶ τὴν ἀπόφα-

Ὁ Ἐξοχ. κ. Εὐάγγελος Ἀβέρωφ, Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος, κύριος ὁμιλητὴς εἰς τὸ ἐπίσημον δεῖπνον τῆς ΙΕ΄. Κληρικολαϊκῆς Συνελεύσεως ἐν Μπῶφφαλο, Ν. Υ.

His Excellency Evangelos Averoff, Foreign Minister of Greece, who addressed the 15th Clergy-Laity Congress at the Grand Banquet, Statler-Hilton Hotel in Buffalo, N. Y., September 22, 1960.

σιν ἡμῶν νὰ ὑποστηρίξωμεν πλήρως τὴν γραμμὴν τῆς Κυβερνήσεως πρὸς κατοχύρωσιν τῆς εἰρήνης τοῦ κόσμου ἐν δικαιοσύνῃ.

5) Ἀντανακλῶσα τὰ αἰσθήματα τῆς Κληρικολαϊκῆς Συνελεύσεως ἐπὶ τῶν διαφόρων θρησκευτικῶν θεμάτων, ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία διαδηλοῖ, ὅτι θὰ ἐτύγγανεν ἀσυνεπὲς πρὸς τὴν Ἱστορίαν ἡμῶν, ἐὰν παρεκκλίνομεν ἀπὸ τὴν πλήρη ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντός μας πρὸς τὴν Χώραν ἡμῶν μὲ τὸ νὰ δημιουργῶμεν ζητήματα, τὰ ὁποῖα θὰ ἐπηρέαζον τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντός μας ἀπέναντι τῆς χώρας μας καὶ τῆς ἀνθρωπότητος.

6) Πιστεύομεν, ὅτι ἡ Χώρα ἡμῶν αὕτη οὐδενὸς ὑπολείπεται εἰς τὸν ἀγῶνα πρὸς κατάκτησιν τοῦ διαστήματος καὶ ὅτι εἶναι ἀναμφιβόλως ἡ μόνη Χώρα, ἡ ὁποία, ἐν συνεργασίᾳ μὲ τοὺς ἀγαπῶντας τὴν ἐλευθερίαν συμμάχους της, διαπνέεται εἰς κάθε ἐνέργειάν της ἀπὸ ἀπόλυτον πίστιν εἰς τὸν Θεὸν καὶ τὸ Ἅγιον Αὐτοῦ Θέλημα.

7) Προσηυχθήμεν καὶ προσευχόμεθα κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτάς, καθ' ἃς ὁ ὀργανωμένος ἀθεῖσμος δίδει πεισματώδη μάχην ἐναντίον τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς εἰρήνης τοῦ κόσμου, ὥστε ὁ Παντοδύναμος Θεὸς νὰ ἐμπνέῃ καὶ νὰ ἱκανῶνῃ ὅλους τοὺς ἀρχηγούς τοῦ ἐλευθέρου κόσμου, νὰ ἐπιτύχουν μίαν διαρκῆ εἰρήνην, ἡ ὁποία δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ μόνον διὰ τῆς ἐπικρατήσεως ταπεινώσεως, ἀγάπης καὶ ὑπακοῆς εἰς τὴν Θεῖαν Βουλὴν καὶ εἰς τὸν Θεῖον Νόμον.

THE 15TH CLERGY-LAITY CONGRESS

THE ARCHBISHOP'S REPORT - THE RESOLUTIONS

THE ARCHBISHOP'S REPORT TO THE FIFTEENTH CLERGY-LAITY CONGRESS

At the General Assembly on Monday evening, September 19, 1960, which convened at the Statler Hilton Hotel in Buffalo, N. Y., His Eminence Archbishop Iakovos delivered to the delegates of the Fifteenth Biennial Clergy-Laity Congress his official Report, which we reprint here.

My report will not be lengthy. I will be as brief and concise as it is possible to make a report covering the principal topics to be considered—from today to noon on Saturday—by this, the 15th Clergy-Laity Congress. I shall endeavor to present an illustration of each subject, followed by my personal opinion, which shall be expressed in the form of a recommendation.

The first subject is the Regulations and Uniform Parish By-Laws of the Greek Archdiocese. Today 95% of our communities, fortunately, have accepted these Uniform Parish By-Laws. There remain approximately 25 communities which have objections. These objections stem from a dual fear: that of losing their relative individuality, and of becoming completely subject to the Archdiocese. Perhaps this has resulted from the fact that so many of our community leaders have not found the time to read the By-Laws, or because in some cases, the communities have never been represented at our Biennial Congresses. The fact remains, however, that such a condition unfortunately exists, and the consequent ill-feeling is expressed in the relationship of these communities to our Archdiocese. When these By-Laws are not merely accepted, but are also adhered to faithfully by the communities, then the frequent misinterpretations—innocent and intentional—would be reduced to a minimum. Moreover, the consequent misunderstandings and complaints of communities would also be reduced, when the Archdiocese would find it necessary to intervene in order to re-establish order and peace.

An acceptance and faithful adherence to the Uniform Parish By-Laws would grant to our Archdiocese the much needed prestige and strength which each of its members recognizes and claims to be so necessary. It would be presented as a disciplined unit, which now, free from petty fragmentations, would have the opportunity to devote all its time and energies to the serious topics, i.e. our position of prestige as a Church in America, and our cultural spearhead and influence for us and for our society.

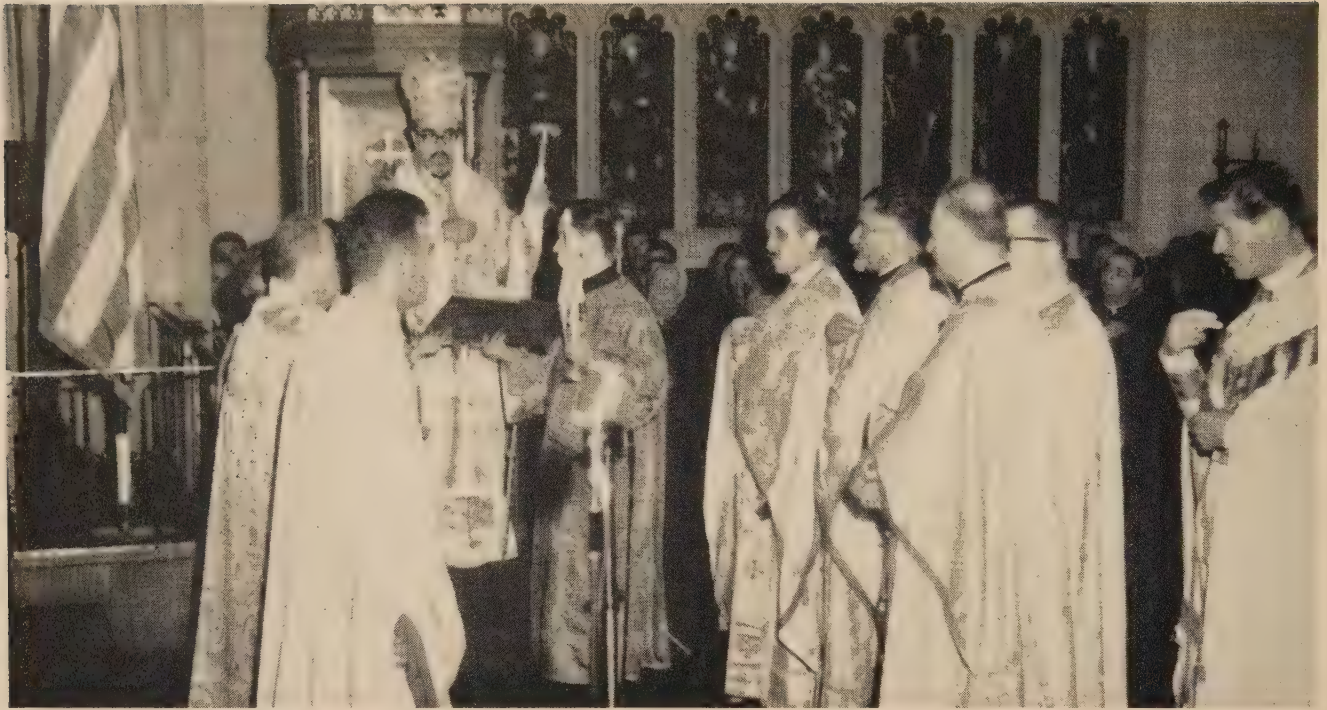
The Regulations and Uniform Parish By-Laws of the Greek Archdiocese which will be distributed to you today for your discussion, present a number of noteworthy additions or changes. I urgently suggest to all that you study them, and that you carefully note any questions or suggestions which you will want to make to the General Assembly when this topic is brought forward for discussion. There are only two additions which I offer to the proper committee for their specific consideration: one concerns the Archdiocese Regulations, and the other the Uniform Parish By-Laws. Both concern the Philoptochos and the G.O.Y.A. If these suggestions are accepted, as it is hoped, both the Philoptochos and G.O.Y.A. will in the future be considered community organizations in the communities, and Archdiocesan organizations in the Archdiocese.

We shall suggest one more addition which concerns the uniformity of the community membership dues. A lack of uniformity in By-Laws and dues forms the basis for variances and antagonisms among our communities. Moreover, the lack of uniformity in the dues of our communities offers the opportunity to the members to complain against their community, especially when it has greater annual dues than another. These members so often leave their community and enroll in another, especially if smaller dues are demanded in the latter community. Such a situation can only serve those who thrive on technicalities and loopholes in the law.

We suggest, therefore, that this Congress examine carefully the possibility of establishing the following means for the communities to discharge their financial problems for their 92,000 active members:

- (1) That the dues be paid weekly, by mail, and be no less than one dollar.
- (2) That each community cease to charge a separate fee for services, i.e. weddings, baptisms, funerals, etc., and offer every service to their membership gratis.
- (3) That the sole additional source of receipts for the community shall be trays and candles.

If this system is faithfully adhered to, automatically we shall see an end to the antagonism between our communities caused by boundaries, and transgressions of these boundaries. Only one would remain: that each Community Board of Trustees will work, in order to seek out and educate those who show a lack of interest, or a tendency to create trouble. Above all, we believe that

Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου κ. κ. Ἰάκωβος μετὰ τῶν Ἐψηφισμένων νέων Βοηθῶν Αὐτοῦ Ἐπισκόπων καὶ λοιπῶν Κληρικῶν, κατὰ τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν τῆς Κυριακῆς, 18ης Σεπτεμβρίου 1960, ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῆς ΙΕ'. Κληρικολαϊκῆς Συνελεύσεως ἐν Μπρώφαλο.

Archbishop Iakovos with the newly-elected Bishops and the Clergy at the Hierarchal Divine Liturgy of the 15th Clergy-Laity Congress in Buffalo N. Y., Sunday, September 18, 1960.

when it is decided that no sacramental service will be given to a member unless he has faithfully paid his weekly membership, such a healthy discipline and orderliness will result that no community will again run the risk of suffering as the result of another community that wants to offer competition.

FINANCIAL PROBLEMS

The second topic of discussion is the finances of our communities and of our Archdiocese. The picture which our community situation in this regard presents today is one which depicts a mere solution of supply and demand. In other words, their budget of anticipated expenses is presented and this is met by a proposed program of income to meet current expenses. Even though in most cases the expenses from year to year increase, the income remains the same or, in severe cases, drops. And then, the concerned community leaders are forced to take measures (such as banquets, dances, picnics, raffles, or special offering trays) in order to cover the anticipated increase in the costs and expenses of administering the community, in order to leave even a small balance in the community treasury. I did not refer to another common activity which many of our communities feel forced to

undertake: the withholding from the Archdiocese of the collected Dekadollarion, which they either promise to send when their community debt is fulfilled, or they send only a portion thereof in order that they may not be continually bothered by the Archdiocese.

In view of the fact that this is the financial picture in most of our communities, you can readily appraise the Archdiocesan financial situation. It is analogous to the financial condition of the communities which make it up. What the Archdiocese is unable to avoid is the payment of its debts. It must give \$10,000 each month to the Theological School; \$7,000 to Saint Basil's Academy; it must pay the salaries and expenses of the offices of its Bishops; the salaries of its personnel; the annual allowance of \$40,000 to the Ecumenical Patriarchate; \$10,000 to the Patriarchate of Jerusalem; \$40,000 to the Retirement Fund of its Clergy; \$10,000 to that of its teachers; \$5,000 to GOYA; \$33,000 to the eleven day schools of the Archdiocese; and the other small and large expenses which it must fulfill for the Sunday School publications, the "Orthodox Observer," for scholarships, for philanthropic purposes, and many other disbursements.

In view of the fact that we strongly believe — and in this, I am certain that we are all in agreement —

that our efforts and energies in the areas of the Theological School, the Academy, the Ecumenical Patriarchate, and religious education and enlightenment, are very small indeed, and since we all agree that we must find new sources of income in order that we may move unhampered on a broader front as a living and dynamically potential Church, our present Congress is urged to study the financial subject responsibly and practicably. It would be a tragic waste of our time if we limited ourselves to outlining what we should do without accepting this responsibility ourselves.

I have heard many opinions and I have noted many discussions in the minutes of previous Clergy-Laity Conferences concerning the creation of a Trust Fund. I have read many papers and studies concerning the increase of our financial means, and I am ready and eager to hear many more. But I shall be the happiest of men when a fulfirable and responsible solution is suggested in the form of a definite decision. It would be an insult to our intelligence if we continued to expound further and continue to limit ourselves to well-meaning opinions. Personally, I believe that the only time that we may hope for an improvement in our financial situation will come when we change our thinking in respect to our community and religious responsibilities. If we continue to give the least possible to our community and the Archdiocese, and this with difficulty and concern, then we cannot hope to better our financial picture, nor can we expect an increase in the services which will be offered. And thus, without the smallest particle of personal guilt, we shall continue to act as "economists" and critically and easily repeat the well-known phrase: "Nothing can be done."

We submit two thoughts for consideration: (a) that each community contribute willingly a sum of from \$250 to \$1,000 annually for a Trust Fund to the Archdiocese, and (b) that a system of bequests and gifts be put into effect for the Archdiocese and its institutions, by our legal department.

EDUCATION

The third subject is education. This subject is of primary urgency, and must be maintained always as the first subject of concern of our Archdiocese. For without education, analogous with the history and importance of Orthodoxy, our Greek Orthodox Church cannot long remain. This has been proven by the recent, as well as earlier, history of our Greek people. In areas where the children of immigrant Greek parents were completely assimilated into the society of the area, neither the language nor Orthodoxy was able to long survive. We have as examples the situation of Greek Orthodox Communities in Russia, Hungary, Romania, Austria, Germany and Italy. As long as a close tie was maintained with the Mother Church, and the Mother Country, and as a result

this culture was fostered and promoted by the press and the arts, these Orthodox communities flourished. Immediately following a trend toward assimilation, both the Greek element and Greek Orthodoxy vanished. And Orthodoxy, no matter how strange this may strike us, is Greek. It is Greek in spirit, in thought, in character, and in sentiment. Slavonic Orthodoxy, for example, is not Orthodoxy to one of Greek descent. Orthodoxy and religion generally may be basically one and the same, but in substance—in the way it reaches our soul—it is not the same. Greek Orthodoxy is not that which suits the spiritual make-up and thinking of a Slav-Orthodox.

The same is true for any religion. It is impossible for Anglo-Saxons to worship God exactly in the same manner as do the Latins. If the Roman Catholic Church reverses the synodical decisions on the use of Latin, it will be done for just these aforementioned reasons, which indicate that the English language speaks more eloquently to the Anglo-Saxon soul. This would never even be considered if the Roman Catholics in the United States were Italian or Spanish, the languages which derive from Latin. Such a change in the liturgical language may help or it may hinder the Roman Catholic Church. It need not fear, however, that it will suffer greatly because the Roman Church in America is the largest single religious denomination. There is no Protestant Church in America which comes close to the 40 million membership of the Roman Catholic Church.

But a decision on our part to abolish Greek would result in our complete dissolution. This would result for many reasons: (a) Greek Orthodox comprise a small minority. A certain cohesion does exist, which is caused by the fact that more of us are motivated by the still living respect and feeling toward our Greek heritage. This unity, however, will become weaker as our founding fathers slowly vanish. When the Greek language is no longer used, there will cease to be such a feeling of unity, and we will stop feeling the need of belonging to a particular ethnic group. Then what will be the force which will keep us close to our Church, especially if the Church becomes just another Church without particular characteristics?

A lack of uniformity in our Liturgy and sacraments, a lack of uniformity in our Ecclesiastical music, art and architecture, are but the first signs that our solidarity—even in a minor way—shows signs of weakening and anxiety. What else but a sure sign of this weakening is indicated by an attitude, as much on the part of the Clergy as of the Laity, towards independence? I shall not further continue to offer these questions for fear of sounding too pessimistic. But I promised you that I would make a report as faithful as possible to the existing situation, and this is what I am attempting to do. As practical minded people, it is important that we carefully consider the subject of education, and of Greek

culture and Greek Orthodox religious conduct. These are the only means which can keep us within the area of our Greek Orthodox heritage. And we must remain so if we truly are concerned about our Orthodox Church in America. It is easy to imagine what a tragic situation it would be today, if our forefathers, living under the 400 year reign of Ottoman oppression, had considered an assimilation into their surrounding society and situation. If they had not resisted the great temptation to compromise their language and Church, and their social thinking with that of the Turks, would Greek Orthodoxy exist today? Neither our forefathers would have existed, nor would we exist as we are today. Is there anyone who would ever wish that Greek Orthodoxy did not exist in America? I am certain there is not.

We are most fortunate that we live in America, and are citizens of a nation which has the greatest respect and admiration for Greece and for Orthodoxy. We are, moreover, children of Greece, children of Greek immigrants who brought honor to the Greek name and to Orthodoxy in America. How then must we act? Dare we bring dishonor to our Greek heritage and to our Orthodoxy?

This question is asked because we believe that this Congress must take a responsible stand on this subject, and must present an answer to the question so that we, at least, shall never become the causes of the death of Greek Orthodoxy. It has already died in many Greek Orthodox souls, and the inscription which could be read on the tombstones of such dead souls is: "What are we preaching, Orthodoxy or Greece?" — "Christ or the Greek language?" If you want to learn how the Archdiocese feels: "We preach Orthodoxy and Greece — the Mother of Christianity and of culture and of civilization." We preach also Christ in the language in which His teachings were first preached — the Greek language. And we ask: "Is this traitorous to America or to American civilization? How many Greek Orthodox Americans have been considered deserters or traitors to this nation? What Greek Orthodox religious leader has been indicted for anti-Americanism because he has preached the continuation of the Greek language and of Orthodoxy? Our Patriarch, or the late Archbishop Michael? Were they not received with respect at the White House, and did not Patriarch Athenagoras have former President Truman's personal friendship, and my late predecessor, President Eisenhower's?"

What are we suggesting therefore? First, we are suggesting the resurrection of a Greek Orthodox consciousness, even where such a feeling still exists. And second, the re-organization of our cultural program, that is, our schools, both parochial and evening, based on the analytical program of our Office of Education of the Archdiocese. Third, the establishment of the Kindergarten Schools and Parish-District Schools, even though such

may be established for only 5 or 6 children. Fourth, the re-establishment of education as an integral addition to the budget of all our communities. Fifth, that as communities we follow the example as set by the Archdiocese, of setting aside three-fifths of its budget for education and culture. Sixth, every possible moral and material support on the part of each of us to the Archdiocese and its educational program. This we urge because we realize that each day, more and more of our membership appreciates the fact that Orthodoxy and Greek Letters are inseparable. And because it has become a matter of common knowledge that if positive steps are not taken soon for the improvement of our present situation, we run the risk very soon of bringing about the end of our existence.

Because the Clergy and the Boards of Trustees in our communities now see the necessity of a reorganization of our educational program, we submit to the present Clergy-Laity Congress a new educational program which, if accepted and faithfully carried out, can offer a solution to this situation.

The foundation of such a new program shall be the Kindergarten School. Such a school must exist in even the smallest communities. The second stage of this program is the Afternoon School, which is easy to organize and must function in every community. The third stage is our parochial Day School, which today can easily function in communities which have 400 or more members. We consider the fourth stage to be the Junior High. We have established this year two such Junior Highs: one at the Cathedral of the Archdiocese in New York, and one at Saint Basil's Academy. The fifth stage of the new educational program, we feel, is the High School. We shall endeavor to establish in the immediate future two such institutions: one in New York and one in Chicago. The last item of our educational program shall be the Hellenic University, which already has gained much ground among our people and which must become a matter of Pan-American conscience, before it is established. The space is available. The nucleus of such an institution already exists in our Theological School. Our Congress has a responsibility to give to our people not simply a great idea, but a purpose which they may espouse, and toward which they may offer their collective efforts for its establishment. The existence of a University will justify our heritage and our history. It can also offer a real expression of our gratitude, and a reasonable offering of our spiritual and social civilization to this great nation.

RELIGIOUS TRAINING

And now we come to the matter of religious conduct and religious education. You all realize how much we are lacking in this area. If anything can save Orthodoxy, it shall be an Orthodox conscience. In order for such

to be developed, a systematic religious discipline and religious education by virtue of radio and television and other media is presupposed. We are greatly lacking in the Gospel, religious literature and periodicals. We are greatly lacking in a knowledge of our religion, of our faith, of our sacraments, of our traditions and canons, of our Church holidays, of our doctrine. We are greatly lacking in the area of appreciating that which is expected of us as members and as directors of our communities, as Greek American Orthodox citizens, and as members of the Orthodox congregation. A class of religious education as such, though it existed in the early life of the Church, would seem to be beyond the realm of possibility today. This should not be so. Other Christian Churches have classes of religious preparation for their older members. Why is it not possible for us to do the same? Many of us limit ourselves to "bringing" our children to Sunday School. Why should we not ask that special classes for us be established one night each week?

We suggest, therefore, that special concern be given to this subject, and when this particular committee presents its report, it would be gratifying indeed to hear that the Congress requests and subsequently votes on the establishment of religious classes for our older members. This would be a great step taken by our Church.

Our religious discipline, as I see it, begins with the children of 3 or 4 years of age. The Archdiocese, having this in mind since 1931, established its Sunday Schools. Aids and materials have been repeatedly prepared and printed by the Archdiocese. This material, however, covers a period of education for children between the ages of 5 and 15 years. The problem, however, begins exactly at this age. And for this reason, I suggest to this Congress that a special consideration be made concerning the printing and publishing of books which shall meet the needs of our faithful—from the age of 5 to 45. The religious education of our faithful must take place also by the medium of radio and television, even though in the beginning it may be limited to once a month. This should be the program, however, in order that across the length and breadth of the United States it will be possible for Orthodox Christians to receive religious enlightenment and education through radio and television. I trust, moreover, that this Congress shall not limit itself to discussions alone on this subject, but shall make workable decisions and providing the financial means for their fulfillment.

What must be said of education that can come as a result of the use of press facilities? The American Missionary Society for Greek People, which is made up of Greek Evangelists, who live in America, spends \$7,000 monthly for press propaganda. Please do not ask me how much we spend each month for religious propaganda and education through press and radio. Better ask yourselves if the 82½ cents which each of you give

per month to the Archdiocese, is such a great amount that you can give it without difficulty and without objection. Our press is able to offer valuable service if we could also give it financial assistance. We complain when our newspapers print articles of propaganda. What do we do, however, for the press? Do we use it for our propaganda purposes? We ought to be grateful to the "National Herald" and to the "Atlantis," because both print in each of their Sunday issues one or two religious articles or sermons, entirely gratis. We must be grateful, moreover, to all our newspapers, the weekly and the daily, in the English language and in the Greek language, because they serve us with such faithfulness and support the cause of Greek Orthodoxy. What do we do in turn for them, who have never ignored their responsibility to our Church? Today, for example, due especially to the fact that our founding fathers are slowly vanishing, our press faces a truly fatal crisis. Shall we leave them to their fate or shall we use them as a true banner for our drive to the future?

I have offered these questions neither to ingratiate myself with the press, nor to offer them special sympathy. If the present Congress decides that we must support the press and use it as an organ of our Church, it shall be necessary that this decision on our part have meaning and purpose. And this can only be done by setting aside the necessary financial support to be given them. This, I suggest to you.

PHILANTHROPY

Philanthropy is another area of activity for our Church and for our Archdiocese which must be considered. This is a chapter of our life which is often ignored. We turn to this concern only when we or our people suffer a need, as was the case with the earthquakes in Thessaly and the nearby Islands. When an earthquake occurs as it did recently in Chile and in South America, in which we have three communities, the Archdiocese must limit itself to sending a telegram of sorrow, because it is unable to offer anything more. When two or three people, suffering from serious cardiac ailments, come to America for a serious operation, and the sum of \$3,000 to \$4,000 is urgently needed, we cross our hands—our empty hands—and we listen to the bitter criticisms: "What is our Archdiocese doing?" Or, we must listen to suggestions such as these: "You must demand of each member of each community 2 or 3 dollars more each year, in order that you will be in a position to adequately face these emergency needs which confront us." Philanthropy, I consider, is the help which we ought to give to a man and wife who bring into the world triplets, or quadruplets, and are faced with a definite economic crisis. In this regard, I wrote to all the communities and asked for a small amount of money to be sent from them to a young couple who had been blessed with quadruplets.

The response was ridiculously small. Approximately \$600 were sent from all our communities. In such situations, one of the first dangers which presents itself is the immediate offering of help from organizations with a proselytizing purpose in mind; and they gain much ground in areas where we refuse or are unable to work.

I am sure you will ask why I have brought these examples to you. I have done this because I believe that whatever concerns the Archdiocese should be the concern of everyone, because you make up the Archdiocese. The Archdiocese must have a Philanthropic treasury. Today, it has at its disposal a sum of \$5,000 for this purpose. When the Archdiocese wishes to offer assistance to the broad philanthropic program of the Ecumenical Patriarchate, or to assist the New York Old Age Home, or the Welfare Foundation of Chicago, as it should, how is this possible? With what means? Moreover, why must the Archdiocese hesitate to assume leadership in such programs as the establishment of old age or orphan homes? What would the Archdiocese do if God did not provide generous souls like those who have accepted the burden of the establishment of the New York "Home for the Greek Pioneer"? What would the Archdiocese do if God had not provided the great support of the AHEPA and the Pan-Arcadian Federation in the program of expansion at St. Basil's Academy? Yes, we should criticize the Archdiocese. But, we are the Archdiocese. Are we ready and willing for self-examination and self-criticism, which would result in a more positive assumption on our part of the responsibilities of its program? I fervently hope we are, and I wholeheartedly endorse such support in the case of Philanthropy.

THE ECUMENICAL PATRIARCHATE

One of the great subjects which should concern our Congress is that of our responsibilities to our Patriarchate. These are primarily ethical and spiritual in nature, but also financial. Our ethical and spiritual responsibilities are shown by our recognition of the Ecumenical Patriarchate as our Ecclesiastical head, and an appreciation of our right and duty to live its rich history and traditions. Our Ecumenical Patriarchate — the Church of the Poor, as it is called by some western churchmen — is the only Church toward which the Christians of the West look with respect and with hope. This is the case because they recognize that our Church alone has lived the true Christian martyrdom. The fact which makes this even more important is that the Orthodox Church lives this martyrdom without complaining and "without opening even its mouth." We should also do the same, especially since we are not martyrs, and are not suffering any measure of the persecutions of the Church.

Do we want the Ecumenical Patriarchate not to suffer? Then, we must contribute without "opening our

mouth" and with Christian generosity. Do we want our Patriarchate to assume its proper stature, to be creative, to accept its position of pre-eminence in interchurch and ecumenical matters? Then, we must endeavor to make it possible for this to happen. And it shall be made possible not when extraterritorial rights are granted, but when we shall give our souls, our hearts, and our hands as an outright contribution. If we can give to our Patriarchate these three, it shall assume such a stature of radiance that it will even blind us.

What have we done in this regard? Very few communities have fulfilled their responsibilities towards the reconstruction of the Patriarchate. Even though such a drive began 15 years ago, it has just now reached an amount of \$475,000. And yet, a community of average size has no difficulty in spending \$500,000 for their Church, and an additional \$250,000 for a community center. Four hundred communities of our Archdiocese, however, have found it difficult to contribute altogether \$500,000 for the reconstruction of our Patriarchate. And yet, we do not find it difficult to readily express our opinion concerning the place where such a Patriarchate should be erected. Many of us, who have had the opportunity to visit the Patriarchate, have even selected the very spot where it should be built.

We speak, also, about the activity and program of the Patriarchate without first realizing the meaning of these words. Is it not proof of the activity of the Patriarchate that it supports the finest and most complete theological school in the world? Is it not proof of the activity of the Patriarchate that it supports two of the finest preparatory schools for boys, the famous Zographion, and three excellent preparatory schools for young women, such as the Zapeion, the Joakeimion and the Central Parthenagogeion? Is it not through being active that the Ecumenical Patriarchate concerns itself for the continued functioning of the famous Valoukli Hospital, the Pringipou Orphan Home of Pedoupolis on the Isle of Prote, and the Hostel of the Working Gril in Pringipou? Is not an activity of the Ecumenical Patriarchate the elevation of our Church to a position of pre-eminence in the Center of the Ecumenical Movement in Geneva, and the establishment of a true and common line to be followed by all Orthodoxy in respect to international problems and to the efforts of both the Roman Catholic and Protestant Church towards "enosis"? Is not the re-establishment of the prestige of the Ecumenical Patriarchate, by His Holiness, our Patriarch, by virtue of his personal visitations to the other Orthodox Patriarchates and governments of the Near East, an indication of true activity? Are not activities the journeys and missions taken by our Hierarchy and theologians throughout the world, which have been effected through the efforts of the Ecumenical Patriarchate during the last ten years? Compared to the "in-

activity of the Ecumenical Patriarchate" what can we say of our activity as a Church in America — a wealthy and free Church? Moreover, what are we doing in order to help support the necessary program of our Ecumenical Patriarchate? Or is it considered sufficient to contribute the great sum of \$40,000 each year, for the past 15 years, without change or increase?

I submit that this Congress must answer these aforementioned questions in a definite and positive manner.

THE NEW ADMINISTRATIVE REORGANIZATION OF THE ARCHDIOCESE

And now we have come to the final subject; that is, the new administrative reorganization of the Archdiocese of North and South America. The Archdiocese of America has considered, and shall always consider, the Ecumenical Patriarchate as its head. No power, neither from within, nor from without, shall be able to change this fact. Our Archdiocese covers the entire Western hemisphere, a fact also which can never be changed. It shall be comprised of 10 Archdiocesan districts: that is, Chicago, Boston, California, the Southern States, Pittsburgh, South America, Canada, New Orleans, Detroit, and New York, which shall be served by 10 assistant Bishops of the Archdiocese. By a synodical decision of September 13, 1960, the Holy Synod of the Ecumenical Patriarchate has named the Bishops of South America and Canada as Metropolitans. This is an expression of honor to these areas. In these positions the Synod has named, as a result of our recommendation, the Right Reverend Bishops of Elaia and Tropaïou, who from today shall be known as Most Reverend Metropolitans, and shall have, under the jurisdiction of the Greek Archdiocese of America, ecclesiastical authority over the Greek Orthodox communities of Canada and South America. They shall, moreover, be responsible to the Archbishop of North and South America, whom they shall refer to in their prayers, as is done by the other assistant Bishops.

The aforementioned Metropolitans, who shall rank second only to the Archbishop, along with the other assistant Bishops, shall be responsible for not more than 30 to 35 communities each, and shall be assisted by certain agencies, such as their local Mixed Councils and the local spiritual courts. They shall, moreover, have the right and responsibility to guide and effect the assignment of priests within their Archdiocesan district, subject to the approval of the Archbishop. The same shall hold true for the activities of the Mixed Councils and the spiritual courts. The former shall examine and administer matters in the Archdiocesan District and in the communities therein, and shall oversee architectural plans for proposed new churches, community schools and community centers; the latter agency shall restrict itself

to local matters of the ecclesiastical discipline of the Clergy and of the Boards of Trustees, to matters of ecclesiastical divorce, and shall submit their report on all such matters to the Archdiocese, which shall in turn make the final decision based on the recommendations received. We believe that by this means our communities and our Christians shall be better served, and the entire administrative picture will achieve a greater perfection.

In addition, in the aforementioned assisting agencies, our assistant Bishops shall have at their disposal for their work the following: The Federation of Philoptochos Societies, the District Council of G.O.Y.A., and the Educational Committee. The Federation of Philoptochos Societies will have as primary responsibility the establishment of new Philoptochos Societies in the communities and shall submit their report to the Central Federation of Philoptochos Society in the Archdiocese. The District Committee of G.O.Y.A. shall concern itself with the fulfillment of the Archdiocesan G.O.Y.A. program, and will deal with the problems of the local chapters.

The Educational Committee, finally, shall have the responsibility of supervising the teaching of the Greek language, and the Greek Schools of the Archdiocesan Districts, and of effecting a uniform program in both instances.

The existing agencies of the Archdiocese for the present will remain the same, with very few exceptions. The Mixed or Archdiocesan Council shall be made up of 20 members, two from each District Council, which in turn will be made up of 5 members. In addition to these two members from each of the Archdiocesan Districts, the Council will have 10 other members who will be considered members-at-large, and will be appointed by the Archbishop. The life members of this Council will be included among these ten members-at-large.

The Spiritual Court of the Archdiocese shall be a "second degree" court. Presiding will be the Assistant Bishop of the Archbishop. The Chancellor of the Archdiocese will be Vice-President. Five members of the Clergy, appointed by the Archbishop, will also serve on the Spiritual Court.

The Central Educational Committee shall have as its immediate concern, in the future, not only the matter of Greek letters, but also of religion. All schools, both Greek and Church schools, will come under its jurisdiction.

The Retirement Association of the Clergy and that of the Teachers shall remain as an autonomous organization, but shall continue to function under the immediate supervision of the Archdiocese.

Our Youth, the G.O.Y.A., shall remain with its own administration in respect to the operational functioning

of the organization, but shall function under the immediate guidance of the Archdiocese, which shall approve the G.O.Y.A. program and activities as a part of the general program of the Archdiocese. Each priest of each community shall henceforth be the spiritual leader of G.O.Y.A. as well as the spiritual advisor.

I submit all of this to the present Congress, and will be greatly gratified if this program is accepted and entered in the minutes.

THOUGHTS AND PLANS OF THE ARCHDIOCESE

We come now to the final topic: the thoughts and plans of the Archdiocese, which I also submit for the consideration of this Congress. It is imperative that we pay close attention to its fulfillment, especially since we rightfully demand so much from our Archdiocese.

It is important that we concern our faithful with an increase of interest in monasticism. No Church exists or can long continue without those who are willing to devote their lives solely to its service. I refer, of course, to monks, deaconesses, and missionaries. Our Church in this country is sadly lacking in all three of these categories. The only existing program we now have along these lines is the Brotherhood of Malbis in Daphne, Alabama. One can easily see how much could be accomplished in this area of monasticism if we were to follow the example of the Malbis plantation. I suggest that those of you who can should make a visit there. You can see the potential of having three additional battalions in the field of battle—devoted monks, deaconesses devoted to God, and inspired Greek Orthodox missionaries.

Almighty God has blessed us this year with a sign of His Providence, Grace and Mercy: the tears shed by "Panaghia." The Holy Synod of the Ecumenical Patriarchate, through a Patriarchal letter, has pronounced this phenomenon as a definite Divine Sign, and it adds the following: "That there shall be erected in an adequate and proper site a special Chapel in the name of Panaghia Portaitissa, the Tearing Panaghia." The Ecumenical Patriarchate has granted special recognition, as a shrine to such a site. We must therefore erect the first shrine, chapel and monastery and make these a center of spiritual life. How much could we accomplish by such a step? First, we could create a school of deaconesses; then a training center for Sunday School teachers and for community workers. We could also create a center of Byzantine Art and Music; and finally we could build a shrine, not only Pan-Orthodox, but also Pan-Christian.

It is very important to establish such a shrine. Panaghia has given us the sign. Let us not remain unmoved and untearful. We need, moreover, such a spiritual

hearth in New York and elsewhere. It is unforgivable for us not to have a place where a continuous exhibit of books and art may be held, a hall for lectures, and an area where we may meditate and retreat on cultural and spiritual matters. What do we have to show our people and to our philhellenes? What do we have to show to you, for example, when you visit New York or Washington or Philadelphia, or Boston, or Chicago, or Detroit, or San Francisco?

It is also imperative that we establish a new Archdiocesan headquarters. We are crowded in our present building with two to five offices in each room. The Office of Education, the Office of Press and Information, the Office of the Youth, the Office of Publications, the Office of Inter-Church Relations, do not exist as offices. In this last regard, we have rented an office in the newly erected Interchurch Center of New York. We will soon find it necessary to rent other offices for the activities of the Archdiocese.

It is inconceivable that such basic needs are not understood and not fulfilled by us. We must see them as basic and appreciate them and realize that it is our responsibility to meet today's challenges in today's world. And this means simply this: that we must see our duty clearly to our Church, toward our Archdiocese and toward God, toward the future of Orthodoxy—not through the eye of a needle, but through the magnifying glass of an informed Christian consciousness, for this is our duty to God and to His Church.

With great optimism, I greet you, the delegates and representatives to this 15th Biennial Clergy-Laity Congress. I trust that you shall make it a truly historic one. This can be done not by creating new and involved regulations, but by virtue of decisions which shall make us truly worthy of our faith, of our heritage, and of our great nation. I trust and pray that Almighty God shall inspire our thinking, and that He shall ever guide us by His Holy Spirit, and that He shall bless this Congress with the ability to arrive at definite, positive, responsible and practicable decisions.

Before I withdraw from the dais, I would again like to assure you all that His Holiness, Patriarch Athenagoras I, follows each of us and this Congress with the greatest amount of paternal love and concern. Accept His paternal blessings and good wishes which I convey to you today and to which I add my gratitude, pride, honor and love.

May the Grace of our Lord Jesus Christ be with you all. Amen.

RESOLUTIONS ADOPTED

SUBJECT:

EDUCATION AND GREEK LETTERS

RESOLVED THAT:

1. Every Community having the means shall establish a Kindergarten. Communities in the seats of the Diocesan Districts, as well as the larger Communities, and groups of two or three Communities combined, shall establish Greek Day Schools. High Schools with complete curricula shall be established at the Holy Cross Orthodox Theological School in Brookline, Massachusetts; in the Institute of Saint Basil in Garrison, New York; and in the City of Chicago. The college departments of the Theological School and St. Basil's shall be expanded with higher standards, so that they may be properly recognized and certified by the appropriate associations of colleges.

2. Each Community shall set aside \$100 annually for the benefit of the Theological School. Each Priest of the Greek Archdiocese will contribute \$100 yearly to the Theological School. Each Ladies' Philoptochos Chapter will organize a dinner every year for the benefit of the Theological School.

3. A suitable monetary sum shall be allotted by the Greek Archdiocese for the fulfillment of its publishing program.

4. The minimum salary of the teachers of the Greek Day or Afternoon Schools shall be \$200 monthly, for twelve months of the year.

5. Every Community shall deposit in the treasury of the Teachers' Pension Fund of the Greek Archdiocese the sum of \$20 annually for each teacher employed in the Day or Afternoon Schools of the Community. The Greek Archdiocese will increase its appropriation of the Teachers' Pension Fund from \$10,000 to \$20,000.

6. The Educational Treasury of the Greek Archdiocese shall be reorganized and activated, so that its educational aims may be realized and so that the yearly financial aid extended by the Archdiocese to the Greek Day Schools may be continued.

7. The Greek Archdiocese unreservedly endorses the establishment of the Hellenic University of America and the creation in each Community of an organization with the purpose of collecting money for, and working towards, the realization of the Hellenic University.

SUBJECT:

RELIGIOUS UPBRINGING AND TRAINING

RESOLVED THAT:

1. Measures should be taken for the more systematic operation of Sunday Schools by:

- a. The selection and training of qualified Sunday School teachers.

- b. The enrichment of Sunday School material by the publication of Orthodox literature.
- c. The expansion of the Sunday School program to include young children of kindergarten age through the youth of high school age.

2. Significance should be attached to missionary needs, within and without the United States, with special emphasis on home missions.

3. Plans should be made from now for the expansion of Orthodox Chaplaincies in the services, which will require 22 additional Greek Orthodox Chaplains, within the next five years.

4. The possibility of acquiring an Archdiocese Printing Office should be examined so that the publishing requirements of the Archdiocese may be enlarged and more systematically served.

The "Orthodox Observer," improved in form and substance, should continue monthly publication, with the same proportion in Greek and English, and with the cover occasionally appearing in color. An additional periodical of the Archdiocese, containing more material in English, should be published every two weeks at the start.

5. The Pilgrimage to the Ecumenical Patriarchate should take place every year if possible, as should the excursion of the boys and girls of the Greek Schools to youth Summer Camps in Greece.

6. The Greek Orthodox Youth of America (G.O.Y.A.) shall be incorporated into the constitution of the Archdiocese as its only Greek Orthodox youth organization.

SUBJECT:

RITUAL AND CANONICAL PROCEDURES

RESOLVED THAT:

1. The Greek language shall be the exclusive and only language in which the Divine Liturgy, Holy Sacraments and the Holy Services will be performed.

2. The revival of the functions of Deaconesses of the Church should be undertaken.

3. The addressing of the congregation in Church by laymen will be prohibited, except for public officials on national holidays.

4. The celebration of Holy Baptism will not be allowed between Christmas Day, December 25 and Epiphany on January 6. It will also be prohibited on September 14, the holiday of the Holy Cross.

5. No photographs may be taken in Church during the Divine Liturgy. However, photographs may be taken before and after the Divine Liturgy.

6. Godparents at baptisms must have attained the age of 12 years.

7. The practice of the Sacrament of Holy Confession should become more widespread among our communicants. A course of study in the Holy Confessional shall

cants. A course of study in the Holy Confessional shall School in Brookline, Massachusetts.

8. A more systematic uniformity shall be introduced in the celebration of the Divine Liturgy, and in the vestments worn by the Priests in Church.

9. The instructions contained in the revised and corrected edition of "The Guide to the Priest" should be faithfully followed.

SUBJECT:

THE ADMINISTRATION

In accordance with the new administrative reorganization providing for the creation of three new Diocese Districts of the Archdiocese, and new Auxiliary Bishops, there shall be established in each Diocese:

1. Local or District Mixed Councils which will be concerned with matters of real estate, property, and similar community matters, concerning which, however, definite decisions cannot be taken unless they are referred for a final ruling to the Central Mixed Council of the Archdiocese (henceforth known as the Archdiocese Council).

2. The "second degree" Spiritual Courts of the Diocese Districts, which examine divorce and other cases, shall submit their conclusions to the Central Spiritual Court of the Archdiocese for a final ruling.

3. The Diocese Federations of Philoptochos Societies, which have the function of organizing new Philoptochos Chapters where none exist, will supervise the application of the Constitution and the program of the Philoptochos, subject to the approval of the Central Philoptochos Council of the Archdiocese.

4. The District Councils of G.O.Y.A., which have advisory capacities, shall supervise the regular operation of the local chapters subject to the approval of the National Council of G.O.Y.A. of the Greek Archdiocese.

The 15th Clergy-Laity Congress voted amendments to the Regulations and Uniform Parish By-Laws of the Greek Archdiocese, the most important of which are as follows:

1. Every Greek Orthodox Christian 22 years of age or over, who is not a member of his community, must, when he becomes a member, pay the community dues for the preceding year as well as for the current year.

2. The Board of Trustees, which shall consist of Trustees elected on the second Sunday of December for a period not to exceed two years, where such term is permitted by State Law, shall have charge of the secular affairs of the Parish. The election of the Trustees shall be effected on the staggering system.

3. Thirty days prior to the election date, the Board of Trustees shall meet and determine the list of members who under the established regulations and qualifications

are entitled to vote, and those who are eligible for election to office. This list should be posted in a conspicuous place in the Church for the members to see.

4. The Board of Elections shall consist of at least three and not more than five members, elected from those who are not candidates for the Board of Trustees, at the last General Meeting of the Parish before the annual elections, which shall convene thirty days prior to the elections.

5. The list of candidates shall be prepared at the last General Meeting of the Parish held before the elections. Such a list shall remain open until the 15th day prior to the elections, up to which time any two members in good standing may submit in writing the nomination of a third member in good standing, provided that such nominee has indicated his consent thereto by countersigning.

6. A regular member of the Community, who is already enrolled in the Register of the Community, in order to have the right to vote must pay his combined dues (the Community dues and Dekadollarion) at the latest, a day before the elections; and in order to have the right to be elected to office, 15 days before the elections.

7. Any new member of the Community, in order to have the right to vote, must have been enrolled in the Register of the Parish, and have paid his combined dues at least three months prior to the elections; and in order to have the right to be elected to office, he must have enrolled one year before the elections, and have paid his dues up to the day of elections.

8. Any person concerned, shall have the right to file with the Archdiocese, through the Priest, within three days after the elections, a written exception to the validity of the elections, and the Archdiocese shall render a final decision thereon.

9. No election of the Board of Trustees will be ratified by the Archdiocese in the event that it can be proved that even one person participated in the elections without paying his combined Community dues. In such a case, the elections will be voided and new elections will be ordered.

10. The Sunday after the receipt by the Priest of the ratification of the elections from the Archdiocese, a special ceremony will take place at the end of the Divine Liturgy, at which the retiring members and the newly elected members of the Board of Trustees will be present, the latter taking the oath of office before the entire congregation of the Parish. The oath will be recited by the Priest and will be repeated word for word by the newly elected officers.

11. No oath will be administered by the Priest without receiving in writing the official document of the ratification of the elections from the Archdiocese.

It was also resolved that the amended Regulations and

Uniform Parish By-Laws of the Archdiocese shall be printed in both the Greek and English languages.

SUBJECT:

FINANCES

RESOLVED THAT:

The collection of the Dekadollarion should be systematized and made more complete. For this to be effective, it is suggested that:

1. It shall be a compulsory obligation for all the Communities of the Archdiocese to collect without exception the combined dues paid by their members (Dekadollarion and Community dues).

2. The Dekadollarion shall be collected from all persons, men and women, husbands and wives, as long as such persons are enrolled as members of the Community.

3. The Priests and the Boards of Directors shall be responsible for the regular and uninterrupted collection of the Dekadollarion, together with the Community dues; they shall also be responsible for forwarding the receipts of the Dekadollarion regularly and in full to the Archdiocese, at least every three months of the year.

4. Every Community shall undertake a systematic and complete door-to-door census of all Greek Orthodox Christians residing within its boundaries; and will initiate a drive to enroll all qualified persons as regular members of the Community.

This census will be conducted in accordance with a well-conceived plan, under the auspices of the Archdiocese, that has been organized in detail so that it may be fully successful.

5. If within 90 days from the closing of this Congress a Community does not accept the Uniform Parish By-Laws and/or does not fully comply with the payment of the Dekadollarion for all of its members in good standing, the Archdiocese shall thereafter apply any and all sanctions that it may deem appropriate against such Community.

6. The yearly allotments of the Archdiocese to the Teachers' Pension Fund of the Archdiocese will be increased from \$10,000 to \$20,000.

7. More financial assistance shall be given to the Ecumenical Patriarchate, and the drive for funds for the erection of new buildings of the Patriarchate shall be renewed.

8. There shall be organized on behalf of the Greek Archdiocese a charitable foundation in accordance with federal and state laws, the purpose of which foundation shall be to solicit funds and contributions, and to receive any gifts, deeds, bequests or devises, and otherwise to acquire money for religious, charitable and educational purposes of the Archdiocese.

All details as to the establishment and organization of this charitable organization and its functions shall be

prepared by the Archdiocese Council (Central Mixed Council).

9. Employees of the Greek Archdiocese, Clergy and laity (Archbishop, Bishop, Chancellor, and staff) who have attained the age of 65 years and who have completed 25 years of faithful service, are entitled to receive a pension as follows:

Laymen will receive one-third of their monthly salary; and clergymen will receive two-thirds of their monthly salary.

10. The Central Mixed Council of the Archdiocese (Archdiocese Council) is authorized to take the necessary steps to secure the most appropriate location in New York for the building of a new Archdiocese.

11. A committee of economists and properly qualified persons shall be formed, under the direction of His Eminence the Archbishop, to study the financial problems of the Archdiocese, and to submit a report on their findings to the General Assembly of the 16th Clergy-Laity Congress.

SUBJECT:

THE MIXED COUNCIL

Archbishop Iakovos announced that the General Assembly had unanimously passed the following proposals:

1. Each of the 10 Dioceses of the Greek Archdiocese will have its own local Mixed Council, consisting of 5 members, 2 clergymen and 3 laymen, elected by the representatives of the Diocese at the General Assembly of the Biennial Ecclesiastical Congress. The Bishop of the Diocese will have the right to appoint up to 4 additional members to the local Mixed Council, making a total of 9 in all.

2. The 5 elected members of the Diocese Mixed Council will elect from among themselves 2 members, 1 layman and 1 clergyman, who together with 2 additional members from each Diocese appointed by the Archbishop, will comprise the Central Mixed Council of the Archdiocese (Archdiocese Council).

3. The Archdiocese Council is the highest administrative body of the Greek Archdiocese. New members of the Archdiocese Council and the local Diocese Councils will be elected by the General Assembly of the Clergy-Laity Congress. The newly-elected members of the Archdiocese Council, arranged according to Diocese Districts, are as follows:

- a. Diocese of New York: Reverend Constantine Volaitis. Mr. Zannis Marmarinos.
- b. Diocese of Chicago: Reverend John Hondros; Mr. George Markopoulos (Marx).
- c. Diocese of Boston: Reverend Athanasios Rizos; Mr. Demetrios Contargeris.
- d. Diocese of Los Angeles: Reverend Steven A. Katsaris; Mr. Panagis Dikaos.

- e. Diocese of Charlotte, North Carolina: Reverend Constantine Raptis; Mr. George Carnezis.
- f. Diocese of Pittsburgh: Reverend John Geranios; Mr. Alex Bellas.
- g. Diocese of Detroit (new): Reverend John Pallas; Mr. Demetrios Constantinides.
- h. Diocese of New Orleans, Louisiana (new): Reverend Basil Giannakakis; Mr. Constantine Papadeas.
- i. Diocese of Toronto, Canada (new): Will be appointed by Metropolitan Athenagoras of Elaia.
- j. Diocese of Buenos Aires: Will be appointed by Metropolitan Polyefktos of Tropaion.

4. The Archdiocese Council is authorized by the General Assembly to:

a. To take steps to secure the most suitable location for the building of a new Archdiocese center, which will include an Archdiocese office building, a Cathedral or a Church, a high school, a library, lecture halls, etc.

b. To investigate the project of building a "Stavropeigion" (a religious center dedicated to the Ecumenical Patriarchate) on Long Island, New York, which will include a Church named after the Weeping Madonna (Portaitissis), a training school for deaconesses, and a center for spiritual activities.

SUBJECT:

PHILOPTOCHOS SOCIETY

RESOLVED THAT:

1. The Philoptochos Society will be the only official ladies Organization of the Archdiocese. All other ladies organizations, including the Parent Teachers Association (P.T.A.), Mr. and Mrs. Clubs, etc., shall be branches of the Philoptochos and not separate organizations that detract from the prestige of the Philoptochos, and result in its dissolution.

2. The program of the Philoptochos shall include the following activities:

- a. Adoptions.
- b. Providing doweries for needy girls in Greece.
- c. Providing for the Children's Town on Prote Island, Constantinople (Istanbul).
- d. Providing support for the Working Girls Club of the Ecumenical Patriarchate on Prince Island, Constantinople (Istanbul).
- e. The establishing of a Treasury of the Philoptochos Society of the Archdiocese, to enable contributions to be made for philanthropic causes.

SUBJECT:

Y O U T H

RESOLVED THAT:

In accordance with a resolution offered by the National Chairman of the Greek Orthodox Youth of Amer-

ica, Mr. Emanuel Scarmoutsos, and the National Officers Mr. Spyros Boudoures, Mr. Soteris Tsoutsouras, Mr. Ernest Villas, Mr. Michael Sotirhos, and others, it was resolved that:

The Greek Orthodox Youth of America, composed of members from 12 to 30 years of age, shall be incorporated into the By-Laws of the Greek Archdiocese of North and South America, as an integral organization thereof. G.O.Y.A. shall be entirely administered independently by its own membership, but it shall follow the direction and adhere to the program of the Greek Archdiocese.

SUBJECT:

THE BIENNIAL CLERGY-LAITY CONGRESSES OF 1962 AND 1964

The 16th Biennial Clergy-Laity Congress shall convene in Boston, Massachusetts, in 1962, under the auspices of the Community of the Annunciation Cathedral.

The 17th Biennial Clergy-Laity Congress shall convene in New Orleans, Louisiana, in 1964, under the auspices of the Community of the Holy Trinity. This Congress shall commemorate the 100th Anniversary of the founding of the first Greek Orthodox Church in America, in 1864.

SUBJECT:

THANKS AND ACKNOWLEDGMENTS

It was unanimously resolved that the thanks of the 15th Clergy-Laity Congress be expressed to:

The Great Benefactors of the Holy Cross Orthodox Theological School in Brookline, Mass.: Angelos Kotsidas and Theodore Tonas of Worcester, Mass.; and Antony and John Pappas of Boston, Mass.

Charles Taylor of New York, who has administered for the past three years the Taylor Scholarship Fund, which was established in memory of his brother, the late Gregory Taylor, and which has provided \$15,000 or more annually to enable graduates of the Holy Cross Orthodox School to pursue advanced studies in America and Europe.

The National Hellenic Line for contributing the sum of \$16,000, which was realized at an Easter Benefit held aboard the S.S. Queen Frederica, to the Greek Archdiocese for philanthropic purposes.

To the National Bank of Greece and the Bank of Greece for being hosts in 1960 at their summer camps to 94 boys and girls from our Greek-American schools, sent to Greece by the Greek Archdiocese.

The representatives of the Buffalo newspapers and the members of the American and Greek-American press, for excellent and featured daily coverage of the 15th Clergy-Laity Congress.

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Χορωδία ἐξ Ἱερέων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἥτις ἐξετέλεσε κατὰ τρόπον ὑπέροχον ἐκκλησιαστικούς ὕμνους καὶ ᾠδὰς διαρκούσης τῆς ΙΕ΄. Κληρικολαϊκῆς Συνελεύσεως ἐν Μπώφφαλο.

The Ecclesiastical Choir of the Priests chanting hymns at the 15th Clergy-Laiety Congress in Buffalo, N. Y.

To the Greek Orthodox Community of Buffalo, which under the leadership of its devoted Priest, Board of Directors and the officers and members of the various Organizing Committees, dedicatedly and most successfully carried out this Congress of our Church.

* * *

In conclusion, Archbishop Iakovos addressed a farewell message to the General Assembly, in which he expressed his conviction that everyone would work for the full realization of the decisions made and the resolutions adopted by the Congress, to which he extended his blessings, invoking guidance and strength from the Almighty.

NOTE: *The resolutions and decisions of the 15th Clergy-Laiety Congress are in force and effect from the adjournment of the Congress on September 24, 1960.*

ARCHBISHOP IAKOVOS' MESSAGE TO THE PRESS

At the conclusion of the 15th Clergy-Laiety Congress in Buffalo, N. Y., Archbishop Iakovos issued an official statement on aims and purposes, including seven main points as follows:

1. The 15th Congress, just concluded, provided the Greek Orthodox Church with a deeper understanding of its mission, which is to exert to its fullest extend its spiritual, cultural and moral influence in America. The members of the Church are committed to combat all phases of current social evil prevalent today, such as communism, juvenile delinquency, crime, indecent literature, the abuse of liquor, and gambling.

2. For the first time a Congress of the Church expressed the full determination of its membership to work

with every other Church in America, which sincerely wishes to bear witness to the observance of moral order and to the strengthening of our society with deeper spiritual values.

3. The Church is more than ever eager to effect a closer approachment with the Roman Catholic Church and with all Protestant groups that are dedicated to the promotion of the ecumenical movement for Christian unity, in the hope that the day will come when the Orthodox Church, which is giving a great witness to its faith, may do so in unison with all Christian Churches and with greater courage.

4. We adhere most faithfully to the democratic principles of our country and express our determination to fully support the policies of our government, for the securing of the peace of the world and justice.

5. In reflection of the sentiments of the Congress on religious issues, our Church declares that it is inconsistent with our history to deviate from the fullest possible discharge of service to our country, by creating other issues which will divert our best contribution to our country and to humanity.

6. We believe our nation will be second to none and in the race to conquer space, and that it is undoubtedly the only nation, in cooperation with its freedom-loving allies, that is moved in all its actions by ultimate faith in God and His divine will.

7. We have prayed during this Congress, as organized atheism is waging a battle relentlessly against God and peace, that Almighty God will inspire all the leaders of the free world and all nations, with the realization that lasting peace is attainable only through the prevalence of humility, love and obedience to the divine will and law.

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΙΕ΄. ΚΛΗΡΙΚΟΛΑΪΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Εἰς τὸ παρὸν τεύχος δημοσιεύονται ἡ Ἐκθεσις τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς ἐνώπιον τῆς ἐν Μπῶφφαλο συνελθούσης (18–24 Σεπτεμβρίου) 15ης Κληρικολαϊκῆς Συνελεύσεως, καὶ τὸ ἐπίσημον κείμενον τῶν Ἀποφάσεων τῆς Συνελεύσεως ταύτης, αἵτινες ἄρχονται ἰσχύουσαι ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτῶν. Ἀλλ' αἱ ἀποφάσεις αὗται, διὰ νὰ ἔχουν πραγματικὴν ἰσχὺν καὶ εὐεργετικὴν ἐπίδρασιν, πρέπει νὰ ἐφαρμόζονται, οὐχὶ δὲ νὰ καταπατῶνται, νὰ παραβαίνονται ἢ νὰ καταστρατηγῶνται ἀμέσως ἢ ἐμμέσως. Νὰ ἐφαρμόζονται πιστῶς καὶ προθύμως, διὰ νὰ φέρουν τὰ εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα, τὰ ὁποῖα ἀναμένει ἐξ αὐτῶν ἢ διὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς λαβοῦσα τὰς ἀποφάσεις Ὁμογένεια.

ΤΡΙΑ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΥΠΟ ΙΔΡΥΣΙΝ

Ἀμέσως μετὰ τὴν 15ην Κληρικολαϊκὴν Συνέλευσιν, τῆς ὁποίας κύριον θέμα ἦτο ἡ Παιδεία, ἀνηγγέλθησαν ἀποφάσεις τριῶν Κοινοτήτων περὶ ἰδρύσεως Ἡμερησίων Ἑλληνικῶν Σχολείων:

1) Ἡ Κοινότης Ἀγίας Σοφίας, Λὸς Ἀντζελες, Καλιφορνίας, ἔλαθεν ὁμοφώνως τὴν ἀπόφασιν περὶ ἀνεγέρσεως τοῦ νέου σχολικοῦ αὐτῆς κτιρίου.

2) Ἡ μεγαλῶνυμος Κοινότης τοῦ Εὐαγγελισμοῦ Βοστώνης, ἤνοιξεν ἤδη τὰ θεμέλια πρὸς ἀνεγερσιν μεγαλοπρεποῦς σχολικοῦ κτιρίου.

3) Ἡ Κοινότης Ἀγίου Χαραλάμπους, Canton, Ohio, κατὰ τὴν πρόσφατον ἐπίσκεψιν τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου, ὁμοφώνως ἀπεφάσισεν ὅπως προβῇ εἰς συνεννοήσεις μετὰ τῶν δύο ἄλλων πλησιοχώρων Κοινοτήτων διὰ νὰ ἀποκτήσῃ ἡ περιφέρεια Ἡμερήσιον Ἑλληνοαμερικανικὸν Σχολεῖον.

Ἄλλαι εὐοίωνοι ἀποφάσεις ἀγγέλλονται ἐξ Ἀγίου Φραγκίσκου, Φιλαδελφείας καὶ Λόγκ Μπίτς, Καλιφορνίας, περὶ ἀνεγέρσεως σχολικῶν κτιρίων. Τὸ σύνθημα εἶναι ἔν: περισσότερα Ἡμερήσια Σχολεῖα.

ΤΟ ΒΑΤΙΚΑΝΟΝ ΚΑΙ Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Ὅλοι οἱ Ρωμαιοκαθολικοὶ Ἐπίσκοποι τοῦ Puerto Rico ἐπ' Ἐκκλησίας προέτρεψαν τοὺς Χριστιανούς των νὰ μὴ ψηφίσουν ὠρισμένον δημοκρατικὸν ἐκεῖ ὑποψήφιον, λόγῳ τῶν ἀντιθρησκευτικῶν αὐτοῦ φρονημάτων.

Ὁ Ρωμαιοκαθολικὸς Ἀρχιεπίσκοπος Νέας Ὑόρκης, Καρδινάλιος Francis Spellman, ἐρωτηθεὶς, ἀπεδοκίμασεν ἐντόνως τὴν τοιαύτην ἀντιδημοκρατικὴν ἐνέργειαν τῶν ὁμοδόξων αὐτῷ Ἐπισκόπων.

Τὸ Βατικανόν, ὅμως, διὰ στόματος ἐπισήμου ἐκπροσώπου του, ἀπεφάνθη ὅτι καλῶς ἔπραξαν οἱ Ρωμαιοκαθολικοὶ Ἐπίσκοποι, ἐπηρεάσαντες τὰ πολιτικὰ φρονήματα τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας αὐτῶν.

Δὲν ἐξάγομεν γενικώτερα συμπεράσματα ἐκ τῶν μεθόδων τούτων καὶ τῶν διαφωνιῶν, ἀλλ' ἀπλῶς ὑπεθυμίζομεν τὴν καθαρῶς ἐκκλησιαστικὴν ὁδὸν τὴν ὁποίαν ἀνέκαθεν ἀκολουθεῖ τὸ Σεπτὸν Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, οὐδόλως ἀναμιγνυόμενον εἰς τὴν πολιτικὴν, ἱστάμενον ὑπεράνω αὐτῆς καὶ ἐπιδιδῶν τὴν Εὐαγγελικὴν Αὐτοῦ ἀποστολήν.

ΑΙ ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΤΟΥ ΠΡΙΜΑΤΟΥ ΑΓΓΛΙΑΣ

Τὸ παράδειγμα τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. κ. Ἀθηναγόρου, πραγματοποιήσαντος πέρυσι τὴν Ἱερὰν Πορείαν πρὸς τὰ Ἀποστολικά Πατριαρχεῖα Ἀνατολῆς, μιμεῖται ἐφέτος ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας Dr. Geoffrey Fisher.

Μετὰ τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας εὐρισκόμεθα εἰς ἀδελφικὰς σχέσεις, στενωτέρας ἅψ' ὅτου τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἀνεγνώρισε τὸ κύρος τῶν χειροτονιῶν αὐτῆς. Ἐπομένως θὰ εἶναι λίαν εὐπρόσδεκτος παρὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ὁρθοδοξίας. Ὡς συνέχεια τῶν ἐπισκέψεων τοῦ Ἀγγλικανοῦ Πρωθιεράρχου δέον νὰ ἐρμηνευθῇ ἡ μετάθασις αὐτοῦ εἰς Βατικανόν, τὸ ὁποῖον διὰ πρώτην φοράν εἰς τὴν ἱστορίαν ἐπισκέπτεται ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας.

ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΜΟΣΧΑΣ

Ἡ παραμέρισις τοῦ ἱκανωτάτου Μητροπολίτου Κρουτίτσκης Νικολάου, ὁ διορισμὸς εἰς τὴν θέσιν του ἐνὸς νέου 31 ἐτῶν, προαχθέντος εἰς Ἐπίσκοπον, ἢ Ἰδρυσις «Ἐξαρχάτου Δυτικῆς Εὐρώπης», αἱ στρατηγικαὶ μεταθέσεις ἐκκλησιαστικῶν στελεχῶν ἐν Μέσῃ Ἀνατολῇ καὶ τὸ προαγγελθὲν ταξίδιον τοῦ Μακ. Πατριάρχου Μόσχας κ. Ἀλεξίου εἰς τὰ Πατριαρχεῖα Μέσης Ἀνατολῆς, μαρτυροῦν συστηματικὴν δραστηριότητα, ἀσφαλῶς προκαλουμένην ὑπὸ τοῦ Κομμουνιστικοῦ καθεστώτος, τὸ ὁποῖον εἶναι καὶ ὁ χρηματοδότης τόσο τῆς Ἐκκλησίας Ρωσσίας, ὅσον καὶ τῶν προσκειμένων αὐτῇ Ἐκκλησιῶν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΚΟΙΜΗΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΟΧΙ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΑ

Εἰς τὴν Εὐαγγελικὴν περικοπὴν τῆς 7ης Κυριακῆς τοῦ Λουκᾶ (6 Νοεμβρίου) ὁ Χριστὸς βεβαιώνει τὸν Ἀρχισυνάγωγον Ἰάειρον, ὅτι ἡ κόρη του «δὲν ἀπέθανε, ἀλλὰ κοιμᾶται». Ὁ Κύριος τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου μᾶς βεβαιώνει ὅτι οἱ νεκροὶ μᾶς ζοῦν, ὅταν λέγῃ: «Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ κἂν ἀποθάνῃ ζήσεται». Δι' ἡμᾶς τοὺς Χριστιανοὺς, ὁ σωματικὸς θάνατος εἶναι ἡ ἀπαρχὴ μιᾶς νέας ζωῆς. Ὁ τάφος εἶναι ἡ πηγὴ τῆς αἰωνιότητος. Τὰ οὕτω λεγόμενα «νεκροταφεῖα» εἶναι «κοιμητήρια». Πολὺ ὀρθῶς ὀνομάζονται cemeteries εἰς τὴν Ἀγγλικὴν γλῶσσαν, ἡ ὁποία ἐδανείσθη τὸν ὄρον ἀπὸ τὴν ἀθάνατον Ἑλληνικὴν γλῶσσαν. Οἱ νεκροὶ μᾶς ζοῦν καὶ μᾶς περιμένουν. Ἀσφαλῶς θὰ γίνῃ κάποτε — ὁ Θεὸς μόνον γνωρίζει πότε — ἡ Ἀνάστασις τῶν νεκρῶν. Ἐγγύσις τοῦτο εἶναι ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου, χωρὶς πίστιν εἰς τὴν ὁποίαν, κατὰ τὸν Θεηγόρον Ἀπόστολον Παῦλον, θὰ ᾔτο «κενὸν τὸ κήρυγμα, κενὴ δὲ καὶ ἡ πίστις ἡμῶν».

Ο ΙΕΡΟΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Εἰς ἀπὸ τοὺς κορυφαίους Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας ἐν γένει — ὁ κορυφαῖος, σύμφωνα μὲ τὴν γνώμην ὅλων τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν — εἶναι ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, Ἑλλήν ἀπὸ μητρός, μὲ Ἑλληνικὴν φιλοσοφικὴν καὶ θεολογικὴν μόρφωσιν, κηρύξας καὶ διακονήσας καὶ μαρτυρήσας διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν. Ὑπέρροχος συγγραφεὺς, συνέγραψεν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ τὰ ἀθάνατα «ἀριστουργήματά του», ποὺ ἔχουν μεταφρασθῇ εἰς πλείστας γλῶσσας. Θεωροῦνται αὐθεντικώτατα ἀπὸ ὅλας τὰς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ καὶ ἀποτελοῦν «κτῆμα ἑσαεῖ», ὅχι μόνον διὰ τὴν Χριστιανωσύνην, ἀλλὰ καὶ δι' ὁλόκληρον τὴν ἀνθρωπότητα. Ἡ μελίρρυτος εὐγλωττία του ἔφερε καὶ ἐκράτησε πλησίον τοῦ Χριστοῦ μυριάδας ψυχῶν. Ἡ σθεναρά του στάσις καὶ ἡ ἠθικὴ του τόλμη, μὲ τὴν ὁποίαν ἐκαυτηρίασε τὰς αὐθαιρεσίας τῆς αὐτοκρατείας καὶ τοῦ αὐτοκράτορος, ἐξησφάλισαν τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας.

Ὁ ἀνεπιφύλακτος θαυμασμός του πρὸς τὴν διωκομένην καὶ κινδυνεύουσαν νὰ ἐκλείψῃ Ἑλληνικὴν φιλοσοφίαν, «χειραγωγὸν εἰς Χριστόν», ἐξησφάλισε τὴν ἐπιβίωσίν της καὶ τὴν χρησιμοποίησιν αὐτῆς ὡς ὀργάνου ἀπολογίας καὶ δογματικῆς διατυπώσεως τῆς Χριστιανικῆς διδασκαλίας. Τὸ θαῦμα τοῦτο, ἡ συμφιλίωσις Ἑλληνισμοῦ καὶ Χριστιανισμοῦ, ἡ δημιουργία Ἑλληνοχριστιανικοῦ πνεύματος κατὰ τὸν 4ον μετὰ Χριστὸν αἰῶνα (ὁ ὁποῖος δικαίως ὀνομάσθη

χρυσοὺς αἰὼν τῆς Ἐκκλησίας) ἐπετελέσθη ὅχι εἰς τὸ λίκνον τοῦ Χριστιανισμοῦ, τὴν Ἱερουσαλήμ, οὔτε εἰς τὴν κοιτίδα τοῦ πολιτισμοῦ, τὰς Ἀθήνας, ἀλλ' εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ὅπου ἐστηρίχθη ἡ χρυσοὴ γέφυρα μεταξὺ Ἑλληνισμοῦ καὶ Χριστιανισμοῦ.

Εἰς ἐκ τῶν πρωτεργατῶν τοῦ κατὰ παραχώρησιν Θεοῦ γενομένου ἱστορικοῦ τοῦτου γεγονότος, ὑπῆρξεν ὁ ἐορταζόμενος τὴν 13ην Νοεμβρίου Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἀστὴρ πρώτου μεγέθους τοῦ Παγχριστιανικοῦ στερεώματος.

«Α ΔΕ ΗΤΟΙΜΑΣΑΣ, ΤΙΝΙ ΕΣΤΑΙ;»

Ἡ ὑλιστικὴ φιλοσοφία τῆς ἐποχῆς μᾶς δὲν διαφέρει διόλου ἀπὸ τὴν νοοτροπίαν τοῦ ἄφρονος πλουσίου τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς τῆς 20ῆς Νοεμβρίου (Λουκᾶ 1Β'. 16): «Ψυχὴ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ, κείμενα εἰς ἔτη πολλά. Ἀναπαύου, φάγε, πίε, εὐφραίνου». Ὡσὰν νὰ ἔχη ὁ ἄνθρωπος ἀνάγκην μόνον ἀπὸ ὑλικά ἀγαθὰ καὶ ὄχι, πρὸ πάντων, ἀπὸ πνευματικά ἀγαθὰ. Οὐδέποτε ὁ ἄνθρωπος εἶχε τόσα ὑλικά ἀγαθὰ, ὅσα ὁ σύγχρονος. Ἀλλ' οὐδέποτε ἡ ἀνθρωπότης ἠσθάνθη τόσην ἀνάγκην δι' αὐτὴν ταύτην τὴν ὑπαρξίν της, ὅσον σήμερον, ποὺ ἀκούει εἰς κάθε ἀπειλὴν πολέμου τὴν τραγικὴν ἐρώτησιν: «Ἀ δὲ ἡτοίμασας τίνι ἔσται;» Ἄς πλουτίζωμεν λοιπὸν ἑαυτοὺς ὄχι ἀπλῶς μὲ ὑλικὸν πλοῦτον καὶ ὑλικά ἀγαθὰ, ἀλλὰ μὲ πνευματικά ἀγαθὰ, μὲ ἀρετὰς Χριστιανικάς, ποὺ εἶναι θησαυρὸς ἀναφαίρετος. Μόνον ἡ Χριστιανικὴ ἀντίληψις τῆς ζωῆς διασφαλίζει τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα, δι' ὅλους, καὶ ἐγγυᾶται τὴν ἐπικράτησιν τῶν πνευματικῶν ἀρχῶν, ποὺ εἶναι ἀπαραίτητοι διὰ τὴν πραγματικὴν εὐτυχίαν τῶν ἀνθρώπων καὶ τὴν εὐημερίαν τοῦ συνόλου τῆς ἀνθρωπότητος.

«ΗΝ ΓΑΡ ΠΛΟΥΣΙΟΣ ΣΦΟΔΡΑ»

Δὲν ἔκλεισεν ὁ Κύριος τὴν εἴσοδον τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν πλούσιον νεανίσκον τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς τῆς Κυριακῆς, 27ης Νοεμβρίου, οὔτε, ἐπομένως, εἰς τοὺς πλουσίους γενικῶς ὅλων τῶν ἐποχῶν. Δὲν εἶπε, δηλαδή, διὰ τοὺς πλουσίους ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ εἰσέλθουν εἰς αὐτήν, ἀλλὰ ὅτι εἶναι δύσκολον. Εὐκολώτερον, εἶπεν ὁ Χριστός, εἶναι νὰ περάσῃ μία καμήλα ἀπὸ τὴν «βελονότρυπα» (ἔτσι ὀνομάζετο μιὰ στενὴ πύλη τῶν τειχῶν τῆς Ἱερουσαλήμ), παρὰ ἕνα πλούσιος εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Καὶ ὅταν ὁ σφόδρα πλούσιος νεανίσκος τὸν ἠρώτησε, «Τότε λοιπὸν πῶς ἡμπορεῖ νὰ σωθῇ ἕνας πλούσιος;» ὁ Κύριος ἀπήντησε, «Τὰ ἀδύνατα παρ' ἀνθρώποις δυνατὰ ἔστι παρὰ τῷ Θεῷ».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ

Ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Ἀνδρέας, ὁ Πρωτόκλητος, εἶναι ὁ ἰδρυτὴς τῆς πρώτης ἐν Βυζαντίῳ Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας, καὶ δικαίως θεωρεῖται ὡς θεμελιωτὴς τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως, ἥτοι τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας τοῦ Σεπτοῦ Οἴκου-μενικοῦ Πατριαρχείου.

Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐορτῆς αὐτοῦ, ἥτοι τὴν 30ὴν Νοεμβρίου, ἐν τῷ Πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ, προ-εξάρχοντος τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατρι-άρχου, συμπαραστατομένου ὑπὸ Μητροπολιτῶν τοῦ Θρόνου, γίνεται ἰδιαίτερα ἐπίσημος καὶ ἐπιθλητικὴ τελετὴ, ἡ καλουμένη Θρονικὴ Ἑορτή. Εἰς ταύτην πα-ρίστανται ἐκτὸς τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου καὶ ἐπίσημοι ἀντι-πρόσωποι διαφόρων Χωρῶν καὶ Ἐκκλησιῶν, εἰς ἔν-δειξιν τοῦ σεβασμοῦ, τὸν ὁποῖον τρέφουν πρὸς τὸ λῖ-κνον τῆς Ὁρθοδοξίας, τὸ Σεπτὸν Οἰκουμενικὸν Πα-τριαρχεῖον.

Τέκνα καὶ ἡμεῖς τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκ-κλησίας, θὰ ἀφιερῶσωμεν τὴν τελευταίαν ἑβδομάδα τοῦ Νοεμβρίου εἰς τὸν Πρωτόκλητον τῶν Ἀποστόλων Ἀνδρέαν καὶ τὴν Πρωτόθρονον τῶν κατὰ Ἀνατολὰς Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, τὴν Ἐκκλησίαν Κωνσταντι-νουπόλεως, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἀντλῶμεν καὶ θὰ ἀντλῶ-μεν εἰς τὸ διηνεκὲς τὰ νάματα τῆς ἀγίας ἡμῶν πί-στεως καὶ παραδόσεως.

Η ΗΜΕΡΑ ΤΩΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΩΝ

Κάθε ἡμέραν καὶ εἰς κάθε περίστασιν ὀφείλομεν νὰ εὐχαριστῶμεν τὸν Θεὸν διὰ τὰ ἀγαθὰ, τὰ ὁποῖα μᾶς παρέχει. Ἡ ὁμαδικὴ ὁμῶς καὶ πάνδημος εὐχαρι-στίᾳ ἄσκει ἀπροσμέτρητον εὐεργετικὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν ἀτόμων καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου. Δι' αὐτὸ εἶναι παρὰ πολὺ ἐπιτυχὴς ἡ καθιέρωσις εἰς τὴν μεγάλην αὐτὴν χώραν μιᾶς «Ἡμέρας Εὐχαριστιῶν», ὅπως εἶ-ναι ἡ τελευταία Πέμπτη τοῦ Νοεμβρίου. Μαζὶ μὲ τοὺς καθιερώσαντας τὴν ἡμέραν ταύτην πρῶτους με-τανάστας εἰς Ἀμερικὴν, καὶ μαζὶ μὲ τοὺς ὁμογενεῖς Πρωτοπόρους, καὶ μὲ ὁλόκληρον τὸν Ἀμερικανικὸν λαόν, ὅς «εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ» κατὰ τὴν ἡμέ-ραν τῶν Εὐχαριστιῶν διὰ τὰ ἀγαθὰ τὰ ὁποῖα ἀφθό-νως μᾶς παρέχει καὶ ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὸ πολυτιμότερον εἶναι ἡ εἰρήνη καὶ ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ ἐλευθερία. Εὐ-χαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ δι' ὅλα τὰ ἀγαθὰ αὐτά, καὶ ὅς προσευχηθῶμεν, ὅπως παρέχῃ ταῦτα, ὅχι μόνον εἰς ἡμᾶς, ἀλλὰ καὶ εἰς πάντας, καὶ μάλιστα τοὺς στερου-μένους τούτων καὶ στενάζοντας ὑπὸ τὸν καταθλιπτι-κὸν κομμουνιστικὸν ζυγόν.

ΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ἔχουν σκοπὸν τὴν διαφώτισιν καὶ ἐξυπηρέτησιν τῶν Χρι-στιανῶν μας. Ζητήσατε Κατάλογον. Ἀποστέλλε-ται δωρεάν.

Greek Theological School
50 Goddard Avenue, Brookline 46, Mass.

ATLANTIC BANK
OF NEW YORK

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

TOTAL RESOURCES OVER \$50,000,000

Complete Banking Facilities

MAIN OFFICE:

960 AVENUE OF THE AMERICAS

at 35th Street. Opposite Macy's

NEW YORK 1, N. Y.

Phone: OXford 4-5400

BRANCH OFFICE:

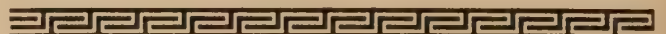
123 WILLIAM STREET

NEW YORK 38, N. Y.

Phone: REctor 2-0900

Member Federal Deposit Insurance Corporation

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Ἀγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος

Προτάσει τῆς Α. Θ. Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. κ. Ἀθηναγόρου, τῇ 18ῃ Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ., ἐγένετο ἀνασυγκρότησις τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, καθ' ἣν ἐκλήθησαν ὡς Συνοδικοὶ οἱ Σεβ. Μητροπολίται Αἴνου κ. Γερμανός, Λαοδικείας κ. Μάξιμος καὶ Ἰμβρίου κ. Τενέδου κ. Μελίτων.

Ἐπισκέπται τῆς Α.Θ.Π.

Τὴν Α.Θ.Π. τὸν Πατριάρχην ἐπεσκέφθησαν κατὰ τὰς τελευταίας ἐβδομάδας:

► Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀζώμης, Ἀθησυνίας (τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας) κ. Νικόλαος, παραμείνας ἐν τῇ Πόλει ἐπὶ τινὰς ἡμέρας:

► Ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Κατάνης κ. Κασσιανός, Πρύτανις τοῦ ἐν Παρισίοις Ὁρθοδόξου Ρωσικοῦ Ἰνστιτούτου.

► Ὁ Σεβ. Ἐπίσκοπος Βράνδεμπουργκ καὶ Βερολίνου Dr. Otho Diebelius, Ἀρχηγὸς τῆς Γερμανικῆς Εὐαγγελικῆς Ἐκκλησίας καὶ εἰς τῶν 6 Προέδρων τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν, συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν Καθηγητῶν Δρ. Σνέμελτσερ τοῦ Πανεπιστημίου Βόννης καὶ Καμπενχάουζεν τοῦ Πανεπιστημίου Χαϊδελβέργης.

► Ὁ Πρεσβυτὴς τῆς Γερμανίας ἐν Ἀγκύρᾳ κ. Ὁππερτ.

► Ὁ Γενικὸς Πρόξενος τῆς Γερμανίας ἐν Ἰσταμπούλ κ. Φ. Γκρόλμαν.

► Οἱ κ. κ. Paul Anderson τῆς YMCA Ἀμερικῆς, R. Edwards καὶ Lauson Cateley.

► Ὁ νέος Γενικὸς Πρόξενος τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν Ἀμερικῆς ἐν Κων. πόλει κ. Ben. Hill Brown.

► Ὁ κ. Ρόντβιχ Φρέντς, ἐκπρόσωπος τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν.

Συνοδικαὶ Ἐπιτροπαὶ

Συνεχίζονται αἱ ἐργασίαι τῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν:

α) Ἐπὶ τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς Χιλιετηρίδος τοῦ Ἀγίου Ὁρους.

β) Ἐπὶ τῆς συγκλήσεως Πανορθόδοξου Συνεδρίου Νεολαίας, καὶ

γ) Ἐπὶ τῆς Πανορθόδοξου Συσκέψεως, ἥτις διὰ λόγους μὴ ἐκκλη-

σιαστικοὺς δὲν συνήλθε ἐν Ρόδῳ κατὰ τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον.

Ὁ Ἀποστολικὸς Λεγάτος τοῦ Βατικανοῦ εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον

Ἐπανελθὼν ἐκ τοῦ ταξειδίου αὐτοῦ εἰς Ἰταλίαν ὁ Σεβ. κ. Φραγκίσκος Λαρδόνε, Ἀποστολικὸς Λεγάτος τοῦ Βατικανοῦ καὶ Ἰντερνούντιος ἐν Ἀγκύρᾳ, ἐπεσκέφθη τὴν Α.Θ.Παναγιότητα τῇ 18ῃ Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ., κομίσας αὐτῇ τοὺς ἀδελφικούς χαιρετισμούς τῆς Α. Ἀγίότητος τοῦ Πάπα Ρώμης, Ἰωάννου ΚΓ' καὶ ἀντίτυπον τῶν λόγων αὐτοῦ εἰς τὴν Α' Σύνοδον τῆς Ρώμης, ὡς καὶ νεωτέρας εἰδήσεις περὶ τῆς προπαρασκευαζομένης Συνόδου τοῦ Βατικανοῦ καὶ τρία ἐκ τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ. Ἀπεδόθησαν αὐτῷ αἱ ὑπὸ τοῦ Πρωτοκόλλου προβλεπόμεναι τιμαί.

Ἱ. Ἀρχιεπισκοπὴ Αὐστραλίας καὶ Νέας Ζηλανδίας

Ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου κ. Ἰεζεκιήλ:

► Τὴν 11ην Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ., συνήλθε ἐν τῇ Ἱερᾷ Ἀρχιεπισκοπῇ Σύσκεψις τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Ἑλληνικῶν Ὁρθοδόξων Κοινοτήτων, τῇ παρουσίᾳ τοῦ Ἑλλήνου Πρεσβευτοῦ κ. Χριστοδούλου, τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Ναζιανζοῦ κ. Διονυσίου καὶ ἄλλων ἐπισήμων.

► Τὴν 12ην καὶ 13ην Σεπτεμβρίου συνήλθεν ἐν τῇ Ἱερᾷ Ἀρχιεπισκοπῇ τὸ Β' Ἱερατικὸν Συνέδριον. Ὁ ἐκ τοῦ Κομμουνισμοῦ κίνδυνος ἀπασχόλησε σοβαρῶς τοὺς συνέδρους.

► Ἐντὸς τοῦ Σεπτεμβρίου κατετέθη ὁ θεμέλιος λίθος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Σπυριδωνος ἐν Ἀνλεν καὶ ἐτελέσθη ἁγιασμός ἐπὶ οἰκοπέδου εἰς δὲ θὰ ἀνεγερθῇ Ἱερὸς Ναὸς τοῦ Ἀγίου Γεωργίου.

► Ὁ νεοεκλεγείς Βοηθὸς Ἐπίσκοπος Μυρίνης κ. Χρυσόστομος, μεταβαίνει κατ' αὐτὰς εἰς Αὐστραλίαν.

► Ὁ Διάκονος κ. Παναγιώτης Στυλιανόπουλος ἐχειροτονήθη εἰς Πρεσβύτερον, τῇ 11ῃ Ὀκτωβρίου.

Ρωσικαὶ Παροικίαι Δυτικῆς Εὐρώπης

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τῇ 4ῃ Ὀκτωβρίου, ἐπεκύρωσε τὴν ἐκλογὴν τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Συρακουσῶν κ. Γεωργίου, ὡς νέου ἐν Παρισίοις Ἐξάρχου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἐπὶ τῶν εἰς αὐτὸ ὑπαγομένων Ὁρθοδόξων Ρωσικῶν Παροικιῶν Δυτικῆς Εὐρώπης.

Ἄγιον Ὅρος Ἀθῶς

► Ὁμάς φοιτητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Βελιγραδίου, ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν Ἐπισκόπου καὶ τοῦ Κοσμητοροῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, ἐπεσκέφθη, κατ' αὐγουστον ἐ. ἔ., τὴν ἐν Ἀγίῳ Ὁρει Σερβικὴν Μονὴν τοῦ Χιλιανδαρίου καὶ ἄλλας Ἱερὰς Μονὰς.

► Μοναχὸς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Πανοκράτορος, ὑπεξαίρεσας πολύτιμα Εὐαγγέλια τῆς Μονῆς, ἐπώλησεν αὐτὰ εἰς ξένους, ἐξαγαγόντας ταῦτα ἔξω τοῦ Ἀγίου Ὁρους. Συλληφθεῖς, θὰ ὑποστῇ τὰς συνεπειὰς τῆς ἀσυνειδήτου ἱεροσυλίας.

► Εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ ἐργάζεται ἐπὶ τοῦ προγράμματος ἑορτασμοῦ τῆς Χιλιετηρίδος τοῦ Ἀγίου Ὁρους.

► Πλείστοι Χριστιανοὶ ἐξαιτοῦνται τὴν ἄδειαν τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, ἵνα ἐπισκεφθῶσι τὸ Ἀγιώνυμον Ὅρος.

Πανορθόδοξον Συνέδριον Νεολαίας

Τὸ Πανορθόδοξον Συνέδριον Νεολαίας θὰ συγκληθῇ ἐν Θεσσαλονίκῃ κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1961.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

► Ἡ ὑγεία τῆς Α.Μ. τοῦ Πατριάρχου κ. κ. Χριστοφόρου, πολύτιμος διὰ τὴν Ἐκκλησίαν, ἀπασχολεῖ πάντοτε τὰ μέλη αὐτῆς.

► Παρὰ τὰς ἐν Ἀφρικῇ ταραχάς, ἡ ἱεραποστολικὴ δρᾶσις τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν τοῦ Θρόνου συνεχίζεται μὲ ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα.

► Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀζώμης κ. Νικόλαος ἐξῆλθεν εἰς περιόδιαν ἀνὰ τὰ Ὁρθόδοξα Πατριαρχεῖα.

► Οἱ ἐν Αἰγύπτῳ Ἑλληνορθόδοξοι ὑφίστανται πλείστας θυσίας πρὸς

συντήρησιν τῶν εὐαγῶν Ἱδρυμάτων, τὰ ὅποια εἶναι τὰ καλλίτερα πάντων τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

► Ἡ διατήρησις τοῦ Ἑλληνορθοδόξου χαρακτήρος τοῦ παλαιφάτου Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων ἀντιμετωπίζει πάλιν σοβαροτάτας ἀντιδράσεις. Ἡ δὲ Ἀγιοταφικὴ Ἀδελφότης καταβάλλει μεγάλας προσπάθειάς πρὸς διάσωσιν τῶν αἰνωθίων δικαιομάτων αὐτῆς ἐπὶ τῶν Ἱερῶν Προσκυνημάτων καὶ αὐτοῦ τούτου τοῦ Ἑλληνορθοδόξου Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων.

► Ἡ Ἐθνοσυνέλευσις τῆς Ἰορδανίας θὰ αὐξήσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν βουλευτικῶν ἐδρῶν τῶν Χριστιανῶν ἀπὸ 7 εἰς 9, ἐπὶ συνόλου 58 ἐδρῶν. Οἱ Χριστιανοὶ εἶναι τὰ 10 τοῖς ἑκατὸν τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ τῆς Ἰορδανίας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ

Ὁ Μακ. Πατριάρχης Ἀντιοχείας κ. κ. Θεοδόσιος ἀπέστειλεν εἰς Μόσχαν τὸν Σεβ. Μητροπολίτην τοῦ Ὁρους Λιβάνου κ. Ἠλίαν Κάραμ καὶ τὸν Θεοφ. Ἐπίσκοπον Σεργιουπόλεως κ. Βασίλειον Σαμάρχα, ἄγνωστον πρὸς ποῖον σκοπὸν. Ἐν Ρωσίᾳ ἐγένοντο θερμαὶ ἐκδηλώσεις, ἀφορῶσαι τὰς «ἀδελφικὰς ἀπ' αἰῶνων ὑφισταμένας σχέσεις μεταξὺ τῶν δύο Ἐκκλησιῶν». Ὁ δὲ διὰ τετάρτην φορὰν ἐπισκεπτόμενος τὴν Ρωσσίαν Μητροπολίτης Ἠλίας Καραμ, προέβη εἰς δηλώσεις λίαν ἐγκωμιαστικὰς διὰ τὴν Ὁρθόδοξον Ρωσικὴν Ἐκκλησίαν, εἰς τὰς ὁποίας ἀνέφερε:

1) Τὴν ὑπὸ τοῦ Πάπα Ρώμης, Ἰωάννου τοῦ ΚΓ' μελετωμένην Οἰκουμενικὴν Σύνοδον, τὸν ὁποῖον ἐγνώρισεν ὅτε ἦτο εἰσέτι Καρδινάλιος καὶ μετὰ τοῦ ὁποίου — ὡς λέγει — συνεζήτησε τὸ ζήτημα τῆς ἐνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν.

2) Περί τῆς Οἰκουμενικῆς κινήσεως, ἀπέναντι τῆς ὁποίας ἡ Ἐκκλησία Ἀντιοχείας θὰ τηρήσῃ τὴν δέουσαν στάσιν, κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τῶν αὐτοκεφάλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ δὴ τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας, τῆς ὁποίας τὸ κύρος ἐν τῇ Ὁρθόδοξῳ Ἐκκλησίᾳ — ὡς λέγει — εἶναι μέγιστον.

3) Ἀναφερθεὶς εἰς τὰ ἐν Ἀφρικῇ συμβαίνοντα εἶπεν ὅτι ἡ Ἐκκλησία Ἀντιοχείας γηθοσύνως χαιρετίζει τὴν κίνησιν τῶν Ἀφρικανικῶν λαῶν καὶ δέεται τοῦ Ὑψίστου ὑπὲρ τῆς τελείας αὐτῆς ἐπιτυχίας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΣΙΑΣ

Ἐπίσκεψις τοῦ Πατριάρχου εἰς τὰ Ἀποστολικά Πατριαρχεῖα

Ἀγγέλλεται ἐκ Δαμασκού, ὅτι λίαν προσεχῶς ὁ Μακ. Πατριάρχης Μόσχας κ. κ. Ἀλέξιος μετὰ πολυμελοῦς συνοδείας ἐξ ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων κληρικῶν πρόκειται νὰ ἐπισκεφθῇ τὰ Πατριαρχεῖα Ἀντιοχείας, Ἱεροσολύμων καὶ Ἀλεξανδρείας, μὲ τέρμα τὴν Βηρυττόν, ὅπου θὰ θέσῃ τὸν θεμέλιον λίθον Νοσοκομείου, ἀνεγειρομένου δαπάναις τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας.

Ἐξαρχάτον Δυτικῆς Εὐρώπης

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος Μόσχας ἀπεφάσισε τὴν ἵδρυσιν Ρωσικοῦ Ἐξαρχάτου ἐν Δυτικῇ Εὐρώπῃ, διορίσασα ὡς πρῶτον Ἐξαρχον τὸν τέως ἐν Δαμασκῷ ἀντιπρόσωπον αὐτῆς παρὰ τῷ Πατριαρχεῖῳ Ἀντιοχείας Θεοφ. Ἐπίσκοπον Ἰωάννην Βέντλας, μὲ ξδραν τὸ Ἀνατολικὸν Βερολῖνον καὶ τὸ Κάρλοβαζ. Ὁ Θεοφ. Ἰωάννης ἐγεννήθη τῷ 1909 ἐν Λένινγκραντ, ἐσπούδασε Γεωλογίαν, εἰργάσθη ὡς μηχανικὸς γεωλόγος εἰς τὰ Οὐράλια καὶ τὴν Κεντρικὴν Ἀσίαν καὶ εἴτα εἰς μεταλλουργεῖα, καρεῖς μοναχὸς τῷ 1936. Τῷ 1958 ἐξελέγη Ἐπίσκοπος. Ἀντικαταστάτης αὐτοῦ ἐν Ἀντιοχείᾳ διωρίσθη ὁ Πρωτοπρεσβύτερος Στάβελ Στάβωφ.

«Παραίτησις» τοῦ Μητροπολίτου Κρουτίσκης Νικολάου. Προαγωγή εἰς Ἐπίσκοπον νέου 31 ἐτῶν.

Ἡ Ρωσικὴ Ἐκκλησία ἀνταμείβουσα τὰς πολυτίμους ὑπηρεσίας τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Νικοδήμου Ροτον, τέως ἀντιπροσώπου αὐτῆς παρὰ τῷ Πατριαρχεῖῳ Ἀντιοχείας καὶ ἀρχηγοῦ τῆς ἐν Παλαιστίνῃ Ρωσικῆς ἀποστολῆς, προήγαγεν αὐτὸν εἰς ἡλικίαν 31 ἐτῶν εἰς Ἐπίσκοπον Podolsk καὶ Διευθυντὴν τῶν Διορθοδόξων Σχέσεων, εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἐπὶ 16ετίαν διατελέσαντος ἐν τῇ θέσει ταύτῃ Μητροπολίτου Κρουτίσκης Νικολάου, παραιτηθέντος — ὡς ἀπλῶς ἀνεφέρθη — διὰ λόγους ὑγείας.

Ὁ νέος Ἐπίσκοπος Νικόδημος, γνώστης τῆς Ἀραβικῆς γλώσσης καὶ τῶν ζητημάτων τῶν ἀφορώντων τὰ Ἀνατολικά Πατριαρχεῖα, ὠρίσθη ὡς ὁ κυριώτερος Σύνοδος τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξίου κατὰ τὸ εἰς τὰ Πατριαρχεῖα Ἀντιοχείας, Ἱεροσολύμων καὶ Ἀλεξανδρείας, μὲ τέρμα τὴν Βηρυττόν, λίαν προσεχὲς αὐτοῦ

ταξίδιον. Ἡ χειροτονία τοῦ ἐγένετο λίαν πανηγυρικῶς εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ναὸν τῆς Λαύρας τοῦ Ἀγίου Σεργίου ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀλεξίου, εἰς ἣν, ἐκτὸς τῶν Ρώσων Ἀρχιερέων, ἔλαβον μέρος καὶ οἱ Ἀντιοχεῖς Ἱεράρχαι, ὁ Μητροπολίτης τοῦ Ὁρους Λιβάνου Ἠλίας Καραμ καὶ ὁ Ἐπίσκοπος Σεργιουπόλεως Βασίλειος Σαμάχα, γνωστοὶ διὰ τὰ φιλόρρωσσα αὐτῶν αἰσθήματα.

Φυλάκισις Μητροπολίτου

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Καζάν κ. Ἰώβ, φυλακισθεὶς διὰ κατάχρησιν δύο ἑκατομμυρίων ρουβλίων, ἄτινα ὤφειλε νὰ πληρώσῃ εἰς τὸ δημόσιον ἀπέναντι φόρων, κατεδικάσθη εἰς τριῶν ἐτῶν φυλάκισιν καὶ κατάσχῃ σιν τῆς περιουσίας του.

Αὐξήσις Βαπτίσεων καὶ Ἐπιταφίων Σταυρῶν

Τὸ περιοδικὸν "Kommunist," ὄργανον τοῦ Κεντρικοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος, κατόπιν ἐπισταμένης ἐρευνῆς, παραπονεῖται διὰ τὴν αὐξήσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν βαπτιζομένων ἐν τῇ ἀθέῳ καὶ κομμουνιστικῇ Ρωσίᾳ καὶ δὴ ἐν τῇ ὑπαίθρῳ χώρᾳ μετὰ τὰς Σοβιετικῶν μὴ βεβαπτισμένων. Τοῦτο τὸ ἀποδίδει εἰς τὴν χλιαρὰν Σοβιετικὴν προπαγάνδαν καὶ τὰς μητέρας τῶν γονέων, οἵτινες ἐμπιστεύονται τὰ τέκνα τῶν εἰς αὐτάς, πεποτισμένας μὲ τὰς δεισιδαιμονίας τῆς θρησκείας καὶ δηλητηριαζούσας τὰς ψυχὰς τῶν παιδιῶν. Αἱ γιγχιάδες ἀρνοῦνται νὰ φυλάσσουν τὰ ἐγγόνια τῶν ἂν δὲν βαπτισθῶν προηγουμένως. Μετὰ τὴν λειτουργίαν εἰς διαφόρους ναοὺς, παρατηρεῖται μέγας ἀριθμὸς γονέων βαπτιζόντων τὰ τέκνα τῶν.

Ἐκ μεταβάσεως ἀντιπροσώπων του εἰς τι κοιμητήριον, τὸ "Kommunist" διεπίστωσεν ὡσαύτως, ὅτι, ἐκτὸς μικρᾶς τιнос γωνίας, ὅλοι οἱ τάφοι φέρουσι Σταυροὺς.

Ἀθεϊστικὴ προπαγάνδα

Εἰς συγκέντρωσιν τοῦ κόμματος, ἀπεφασίσθη ὅπως ἐνισχυθῇ ἡ ἀθεϊστικὴ προπαγάνδα καὶ ὁργανωθῇ μεγαλοπρεπὲς ἀθεϊστικὸν τυπικὸν γάμων καὶ κηδεῶν. Ἐπίσης ἀπεφασίσθη ὅπως ὁμὰς νέων μεταβαίνουσα εἰς τὰς οἰκίας καὶ τὰς λέσχας, διδάσκῃ τὴν ἀθειάν καὶ διανέμῃ φυλάδια ἀθεϊστικοῦ περιεχομένου.

Παγκόσμιον Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν

Ὁ Μακ. Πατριάρχης Ἀλέξιος ἀπέστειλεν εἰς τὸ ἐν Ἀγίῳ Ἀνδρέᾳ Σκωτίας Συνέδριον τῆς Κεντρικῆς

Ἐπιτροπῆς τοῦ World Council of Churches (16-24 Αὐγ.) τετραμελῆ ἀντιπροσωπεῖαν καὶ μήνυμα, διὰ τοῦ ὁποίου προτρέπει τοὺς Χριστιανοὺς νὰ εἶναι ἡνωμένοι εἰς τὴν δρᾶσιν τῶν ἐναντίον τοῦ πολέμου καὶ τῶν πυρηνικῶν ὅπλων.

Θάνατος τοῦ Καρτασῶφ

Τὴν 12ην Σεπτεμβρίου ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον εἰς ἡλικίαν 85 ἐτῶν ὁ παγκοσμίου φήμης Ρῶσσος Θεολόγος καὶ συγγραφεύς, καθηγητὴς τοῦ Ρωσικοῦ Θεολογικοῦ Ἰνστιτούτου Παρισίων Ἀντώνιος Βλαδίμηρος Καρτασῶφ. Ὑπῆρξεν ἐκ τῶν πρωτεργατῶν τῆς ἐπανιδρύσεως τοῦ Ρωσικοῦ Πατριαρχείου, τῷ 1917, τὸ ὁποῖον κατηργήθη ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Πέτρου καὶ παρέμεινεν ἀκέφαλον ἐπὶ 200 ἔτη. Ἐφυλακίσθη ὑπὸ τῶν Κομμουνιστῶν, ἐδιώχθη καὶ ἐξωρίσθη. Ἦτο θερμὸς ὁπαδὸς τῆς Οἰκουμενικῆς Κλήσεως καὶ προσέφερε διὰ τὴν σοφῶν συγγραμμάτων του πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τὴν Ὁρθοδοξίαν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΕΡΒΙΑΣ

▶ Κατὰ Σεπτέμβριον συνήλθεν ἡ Συνέλευσις τοῦ Συλλόγου Ρωμαιοκαθολικῶν Ἱερέων Βοσνίας καὶ Ἑρζεγοβίνης.

▶ Δεινὴν κρίσιν διέρχονται αἱ ἀνδρικαὶ Σερβικαὶ Μοναί, τῶν ὁποίων οἱ μοναχοὶ συνεχῶς ἐλαττοῦνται.

▶ Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀξώμης κ. Νικόλαος, τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας, ἐπεσκέφθη τὸν Πατριάρχην Σερβίας κ. Γερμανὸν, φιλοξενηθεὶς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ τριήμερον.

▶ Πλησίον τῶν Βιτωλίων ἀνεκαλύφθη ἡ μεγαλυτέρα ἐν Γιουγκοσλαβίᾳ παλαιοχριστιανικὴ Βασιλική, ἡ ὁποία εἶναι δις μεγαλειτέρα τῆς Βασιλικῆς τοῦ Στόμπι.

▶ Ὁ Σύλλογος Ὁρθοδόξων Ἱερέων Γιουγκοσλαβίας ἐξέδωκε τόμον περιέχοντα 372 βιογραφικὰ σημειώματα καὶ 281 φωτογραφίας Σέρβων Ἀρχιερέων, Ἱερέων, διακόνων καὶ μοναχῶν, οἵτινες ὑπῆρξαν θύματα τοῦ φασισμοῦ ἢ ἔπεσαν κατὰ τὸν τελευταῖον ἀπελευθερωτικὸν πόλεμον 1941—1945.

▶ Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μαυροβουνίου κ. Ἀρσένιος ἀπηλλάγη τῶν καθηκόντων του ὡς Μητροπολίτου Μαυροβουνίου, μετατεθεὶς εἰς τὴν Ἐπισκοπὴν Βουδιμίου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Συνήλθεν ἡ 12'. Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας

Ἀπὸ τῆς 1ης μέχρι τῆς 15ης Ὁκτωβρίου συνήλθεν ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. κ. Θεοκλήτου ἡ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Εἰς τὰς 13 συνεδρίας αὐτῆς παρέστησαν 51-58 ἐκ τῶν 66 Μητροπολιτῶν τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ Ὑπουργὸς Ὁρησκευμάτων καὶ Παιδείας κ. Γ. Βογιατζῆς, κωλυθεὶς, δὲν παρέστη. Ἀντιπροσωπεῖα τῆς Ἱ. Συνόδου ἐπεκοινώνησε μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Ὁρησκευμάτων καὶ Παιδείας. Τὴν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας ἀπασχόλησαν κυρίως τὰ θέματα:

1) Καταστατικὸς Χάρτης τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

2) Μισθοδοσία Ἐφημεριακοῦ Κλήρου.

3) Προσόντα τῶν πρὸς Ἀρχιερατείαν ἐκλογίμων.

4) Πλήρωσις τῶν 7 μεγαλειτέρων Μητροπόλεων, ὅταν χηρεύσῃ, δι' Ἀρχιερέων ὄντων ἐν ἐνεργείᾳ.

5) Πλήρωσις τῆς Ἀρχιεπισκοπικῆς Ἐδρας Ἀθηνῶν, ὅταν χηρεύσῃ, διὰ Μητροπολίτου ἔχοντος τοῦλάχιστον 10ετὴ Ἀρχιερατείαν.

6) Σύγκλησις τῆς Ἱεραρχίας ἀνά τριετίαν.

7) Μοναχικὸς βίος καὶ ἀναδιοργανωσις αὐτοῦ.

8) Θέσις τῶν καθαιρουμένων Ἱερομονάχων καὶ Μοναχῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ.

9) Ἡ Ἑλληνικότης τῆς Βορείου Ἠπείρου.

10) Ἡ εἰς Ἀγίους ἀνακήρυξις τοῦ πρώην Πενταπόλεως Νεκταρίου Κεφαλά καὶ τοῦ Ἐθνομάρτυρος Κοσμά τοῦ Αἰτωλοῦ.

Ἐκ τῶν δέκα κυρίων θεμάτων: Τὰ ὑπ' ἀριθμὸν 1, 2, 9 ἐκκρεμοῦσιν. Διὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 9 θὰ ζητηθῇ ἡ γνώμη τῶν Ὁρθοδόξων Πατριαρχείων. Διὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 10 θὰ ζητηθῇ ἡ ἀπόφασις τοῦ Σεπτοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Διὰ τὰ ὑπ' ἀρ. 3, 4, 5 ἡγέρθησαν ἐνστάσεις, τόσον ἐντὸς τῆς Ἱ. Συνόδου, ὅσον καὶ παρὰ τῷ πληρώματι, ἀνεζητήθη δὲ ἡ κανονικὴ βᾶσις αὐτῶν.

▶ Ἡ Ριζάρειος Ἱερατικὴ Σχολὴ ἀπέκτησε νέα περιλαμπρὰ κτίρια παρὰ τὸ Χαλάνδριον.

▶ «Νέα Ἑνιαία Κατηχητικὰ Βοηθήματα» (Α'. Σειρὰ) ὡς καὶ «Ἀναλυτικὸν Πρόγραμμα τῶν Κατηχητι-

κῶν Σχολείων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» ἐξεδόθησαν ὑπὸ τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας» αὐτῆς εἰς φιλόκαλλον ἔκδοσιν.

▶ Ἡ Ἀνωτέρα Σχολὴ Διακονιστῶν—Κοινωνικῶν Λειτουργῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἰσῆλθεν εἰς τὸ 2ον ἔτος τῆς λειτουργίας της.

▶ Τὰ ἱερὰ λείψανα τῆς Ἀγίας Θεοκτίστης μετεκομίσθησαν ἐξ Ἰκαρίας εἰς τὴν πατρίδα τῆς Ἀγίας, Λέσβον, ἐν παλαιᾷ ἁγιοσκευτικῷ συναγερμῷ.

▶ Συνεργεῖα ἱεροσύλων ἀρχαιοκαπήλων ἐσύλησαν πολλοὺς μεσαιωνικοὺς ναοὺς τῆς Νάξου, ἀνέσκαψαν τὰ δάπεδα αὐτῶν καὶ ἐβεβήλωσαν τὰς ἱεράς τραπέζας. Συνιστᾶται ἡ λήψις ἀσθητῶν μέτρων.

▶ Ἡ ὑπὸ Ἑλληνικοῦ ἑβδομαδιαίου περιοδικοῦ δημοσίουσις γελοιογραφικῶν τοῦ Γάλλου σκιτσογράφου Σινέ, διὰ τῶν ὁποίων διακωμωδεῖται ὁ Ὁρθόδοξος Ἑλληνικὸς Ἱερός Κλήρος, προὐκάλεσε τὴν πανελληνίον ἀγανάκτησιν.

▶ Τῇ 19ῃ Αὐγούστου ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον ὁ Μητροπολίτης πρώην Ἐλευθερουπόλεως κυρὸς Σωφρόνιος, γεννηθεὶς ἐν Σηλυβρίᾳ τῷ 1875. Ἀπεφοίτησε τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Τῷ 1958 παρητήθη λόγῳ γήρατος καὶ νόσου. Ὑπῆρξεν Ἱεράρχης ἀφωσιωμένος εἰς τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν καὶ φιλόστοργος Ποιμενάρχης. Ἡ μνήμη αὐτοῦ εἴη αἰώνια.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

▶ Ὁ Ἀρχηγὸς αὐτῆς Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Σόφιας κ. Κύριλλος, εἰς δημοσιευθὲν ἄρθρον του τονίζει, ὅτι ἡ ὕψιστα ἐκκλησιαστικὴ ἐντασις ἐμπερικλείει ἀπροβλέπτους κινδύνους καὶ ὅτι πρέπει τὸ ταχύτερον νὰ συγκληθῇ διάσκεψις ὄλων τῶν κρατῶν τοῦ κόσμου, πρὸς ἐπίλυσιν τοῦ προβλήματος τῆς εἰρήνης διὰ καθολικοῦ καὶ πλήρους ἀφοπλισμοῦ.

▶ Ἐκ τῆς Θεολογικῆς Ἀκαδημίας τῆς Σόφιας ἐφέτος ἀπεφοίτησαν 17 τακτικοὶ καὶ 13 ἑκτακτοὶ φοιτηταί.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΠΟΛΩΝΙΑΣ

▶ Εἰς τὸ ἐπίσημον ὄργανον τῆς Ἐκκλησίας Πολωνίας «Ἐκκλησιαστικὸς Κήρυξ» ἀφιερῶνται 12 σελίδες εἰς τὰ τοῦ βίου καὶ τῆς δράσεως τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Βαρσοβίας Διονυσίου, ὁ ὁποῖος, διοικήσας ἐπὶ 25 ἔτη τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκ-

κλησίαν Πολωνίας, έξεδήμησε πρὸς Κύριον τῇ 15ῃ Μαρτίου ἔ. ἔ. εἰς ἡλικίαν 84 ἐτῶν. Τὸ περιοδικὸν ἐξαίρει τὰς ἀρετὰς καὶ τὰς ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας τοῦ — ὡς γνωστὸν, ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐν διωγμῷ ὑπὸ τοῦ κομμουνιστικοῦ καθεστῶτος διατελέσαντος — ἀειμνήστου Μητροπολίτου Διονυσίου.

► Συνεκροτήθη Ἑκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ πρὸς σύνταξιν σχεδίου τροποποιήσεως τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας Πολωνίας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Νέος Πατριάρχης

Ὁ νεοεκλεγείς Πατριάρχης Γεωργίας (Ἀζερμπαϊτζάν τῆς Ρωσίας) Μακ. Ἐφραίμ ὁ Β΄. εὐθὺς μετὰ τὴν ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ Τιφλίδος ἐνθρόνισιν του, ἐπεσκέφθη τὸν Μακ. Πατριάρχην Μόσχας Ἀλέξιον καὶ συνεζήτησε μετ' αὐτοῦ διάφορα κοινῶς ἐνδιαφέροντος ζητήματα. Κατὰ τὴν ἐορτὴν τῆς θαυματουργοῦ Βυζαντινῆς Εἰκόνας τῆς Παναγίας τοῦ Καζάν, ἐτέλεσε πανηγυρικὴν λειτουργίαν ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ τῆς Μόσχας, ἐπισκεφθεὶς ἀκολούθως τὴν ἱστορικὴν Λαύραν τοῦ Ὁσίου Σεργίου, ἐν τῇ ὁποίᾳ στεγάζεται ἡ Θεολογικὴ Ἀκαδημία τῆς Μόσχας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΦΙΛΛΑΝΔΙΑΣ

Ὑπὸ τοῦ Σεπτοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἀνεγνωρίσθη ἡ ἐκλογὴ τοῦ νέου Ἀρχιεπισκόπου Καρελίας καὶ πάσης Φιλλανδίας Σεβ. κ. Παύλου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΜΗΣ

► Ὁ Πάπας Ἰωάννης 23ος ἐώρτασε τὴν 56ην ἐπέτειον τῆς Ἱερωσύνης του.

► Συνήλθε τὸ Δ'. Παγκόσμιον Συνέδριον τῆς Διεθνούς Ὁμοσπονδίας Καθολικῶν Φαρμακοποιῶν.

► Κατὰ τὸ «Διεθνὲς Εὐχαριστιακὸν Συνέδριον» συνήλθε (5-7 Αὐγ.) τὸ Πανευρωπαϊκὸν Συνέδριον τῆς Διεθνούς Καθολικῆς Ὁργανώσεως Νοσκόμων καὶ Ἱατρο-Κοινωνικῶν Λειτουργῶν.

► Ὁ Ρουμᾶνος Ἀσσομψιονιστῆς Ἱερομόναχος Βασίλειος Κριστέα ἐχειροτονήθη εἰς «Ἑλληνόρhythmon» Ἐπίσκοπον.

► Τὰ 37% τῶν δημοτικῶν σχολείων τῆς Ὁλλανδίας εἶναι Ρωμαιοκαθολικά καὶ ἐπιχορηγοῦνται ἐξ ἴσου μὲ τὰ κρατικὰ σχολεῖα.

► Ὁ ἐν Τουρκίᾳ Ἰντερνούτσιος τοῦ Πάπα Σεβ. Φραγκίσκος Λαρδόνε ἐπεσκέφθη τῇ 18ῃ Ὀκτωβρίου τὴν Α.Θ.Π. τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κ. κ. Ἀθηνάγοραν, κομίζων τοὺς ἀδελφικούς χαιρετισμούς τῆς Αὐτοῦ Ἀγιότητος τοῦ Πάπα Ρώμης Ἰωάννου ΚΓ'.

ΠΑΛΑΙΟΚΑΘΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ὁ Παλαιοκαθολικὸς Ἐπίσκοπος Ντέμελ ἀνεκοίνωσεν ἐνώπιον πολυπληθοῦς συγκεντρώσεως Θεολόγων ἐν Βόννῃ, Γερμανίας, τὴν προσεχῇ ἐπανάληψιν τῶν δογματικῶν συζητήσεων μεταξὺ Παλαιοκαθολικῶν — Ὁρθοδόξων — Ἀγγλικανῶν. Προσέθεσε δέ, ὅτι, κατόπιν ἐπισκέψεών του εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ τὸ Πατριαρχεῖον Μόσχας, εἶναι βέβαιος, ὅτι τὸ ἔδαφος ἔχει ἀρκετὰ προετοιμασθῇ καὶ εἰσηγηθῇ τὴν ἐκ νέου σύσκεψιν Θεολόγων.

Τὸ Σεπτὸν Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον εὐρίσκεται εἰς λίαν ἀδελφικὰς σχέσεις μετὰ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Παλαιοκαθολικῶν καὶ εἰς τακτικὴν ἀλληλογραφίαν καὶ ἐπαφὴν μετ' αὐτῶν. Παρὰ τοῖς Παλαιοκαθολικοῖς ὑπάρχει καὶ συνεχῶς καλλιιεργεῖται ἡ ἔφεσις ὅπως προσεγγίσουν τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, εἰδικῶς δὲ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον.

ΑΓΓΛΙΚΑΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Κανταβρυγίας καὶ Πριμάτος Πάσης Ἀγγλίας Dr. Geoffrey Fisher, λέγεται, ὅτι θὰ ἐπισκεφθῇ ἐντὸς τοῦ προσεχοῦς Δεκεμβρίου τὸ Σεπτὸν Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, τὸ ὁποῖον ἀναγνωρίζει τὸ κύρος τῶν Ἀγγλικανικῶν χειροτονιῶν.

Ἐν συνεχείᾳ θὰ ἐπισκεφθῇ τὰ λοιπὰ Ὁρθόδοξα Πατριαρχεῖα Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων, καὶ εἶτα τὴν Α.Α. τὸν Πάπαν Ρώμης Ἰωάννην ΚΓ'. Διὰ πρώτην φοράν εἰς τὴν Ἱστορίαν Ἀρχηγός τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας ἐπισκέπτεται τὸν Πάπαν Ρώμης.

Ὁ θρησκευτικὸς σάλος ἐν Ἀφρικῇ

Εἰς τὴν Ἀφρικὴν διατρέχουν μεγάλην κρίσιν ὄχι μόνον αἱ Χριστιανικαὶ Ἱεραποστολαί, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐξ ἰθαγενῶν Χριστιανοί. Ὑπάρχουν περὶ τὰ 21,000,000 Χριστιανῶν, ποὺ ὑφίστανται πίεσιν καὶ ἀπὸ τὰ 60,000,000 τοῦ διαρκῶς ἐξαπλουμένου Μωαμεθανισμοῦ, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰ

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ὁ Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰάκωβος

► Τῇ 1ῃ Ὀκτωβρίου μετέβη ἀεροπορικῶς εἰς Charlotte, Va. Ἐν τῷ Κοινοτικῷ Ναῷ τῆς Ἀγίας Τριάδος, προέστη τοῦ Μ. Ἑσπερινοῦ, εἰς τὸ τέλος τοῦ ὁποίου ἐγένετο τὸ Μ. Μήνυμα τοῦ Θεοφ. Ἐψηφισμένου Ἐπισκόπου Μυρίνης κ. Χρυσοστόμου Παπαλάμπρου.

► Τῇ 2ᾳ ἰ. μ., Κυριακῇ, χειροτόνησεν αὐτὸν εἰς Ἐπίσκοπον Μυρίνης, βοηθούμενος ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Τροπαίου κ. Πολυεύκτου καὶ τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Νύσσης κ. Γερμανοῦ.

► Τῇ 9ῃ ἰ. μ. μετέβη εἰς Νέαν Ὁρλεάνην, Λουίζιάνας, μετὰ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Θυατείρων κ. κ. Ἀθηνάγορου, ὅστις μετὰ τῆς Α. Σεβασμιότητος, βοηθούμενος καὶ ὑπὸ τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Νύσσης κ. Γερμανοῦ, χειροτόνησαν τὸν Θεοφιλέστατον Ἐψηφισμένον Ἀμφιπόλεως κ. Σίλαν Κοσκινᾶν εἰς Ἐπίσκοπον.

► Τῇ 16ῃ ἰ. μ. προέστη τῆς τελετῆς τῶν Ἐγκαίνων τοῦ ἐν Washington, D. C., Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, ἔνθα ἐκόμισε τὸ Ἱερὸν Φῶς καὶ τὴν Ἱερὰν Εἰκόνα τῆς Δακρυρροοῦσης Παναγίας τῆς Πορταΐτισης.

► Τῇ 18ῃ ἰ. μ. προήδρευσε συνεδρίας τῆς Ἀκαδημίας Ἀγ. Βασιλείου.

► Τῇ 20ῃ ἰ. μ. προήδρευσε συσκέψεως τῶν Ὁρθοδόξων Ἱεραρχῶν Ἀμερικῆς.

► Τῇ 23ῃ ἰ. μ. προέστη τῆς Θείας Λειτουργίας ἐν τῷ ἐν Νέᾳ Ὠρκεῖ Καθεδρικῷ Ναῷ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, συλλειτουργοὺς ἔχων τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Τροπαίου καὶ τοὺς Θεοφ. Ἐπισκόπους Νύσσης, Ὀλύμπου καὶ Κωνσταντίας. Ἐτελέσθη ἡ ἀρχαιοπρεπὴς Θ. Λειτουργία τοῦ Ἀγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας ἐτέλεσε τὴν εἰς Ἐπίσκοπον Χειροτονίαν

150,000,000 περίπου τῶν εἰδωλολατρῶν ἰθαγενῶν. Τὸ Ἀρχηγεῖον τῆς Πορείας τούτων ἀναπτύσσει τεραστίαν δρᾶσιν κυρίως κατὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ, τῆς «ξένης θρησκείας τῶν λευκῶν κυριάρχων», ὅπως τὴν ἀποκαλοῦν. Τὸν σκληρὸν ἀγῶνα ποὺ ἀντιμετωπίζεται ὡμολόγησε καὶ ὁ περιοδεύσας ἐσχάτως τὴν Ἀφρικὴν Εὐαγγελιστὴς Billy Graham. Ἡ Ὁρθόδοξία ἀποτελεῖ φωτεινὴν ἐξαίρεσιν, κερδίζουσα καθημερινῶς ἔδαφος ἐν Ἀφρικῇ.

τοῦ Θεοφ. Ἐψηφισμένου Ἀγκῶνος κ. Θεοδοσίου Σιδερῆ. Τὸ ἀπόγευμα ἠυλόγησε συγκέντρωσιν τοῦ Συλλόγου Κωνσταντινουπολιτῶν, ὑπὲρ τοῦ Ζαππείου Παρθεναγωγείου, τὸ δὲ ἑσπέρας ἠυλόγησε τὸ δεῖπνον τῆς Πανιμβριακῆς Ἀδελφότητος, δοθὲν πρὸς τιμὴν τῆς Αὐτοῦ Σεβασμιότητος καὶ πρὸς ὄφελος τῶν σχολῶν Ἰμβρου.

▶ Τῇ 25ῃ ἱ. μ. προέστη τοῦ πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν Ἀγίου Δημητρίου, Τζαμέϊκας.

▶ Τῇ 26ῃ ἱ. μ. προέστη τῆς Θείας Λειτουργίας εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν Ἀγίου Δημητρίου, Ἀστορίας.

▶ Τῇ 28ῃ ἱ. μ. μεταθὰς εἰς Βοστώνην, προήδρευσε συσκέψεως τῆς Ἐφορείας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς.

▶ Τῇ 29ῃ ἱ. μ. προέστη τοῦ Ἑσπερινοῦ ἐν Καθεδρικῷ Ἱερῷ Ναῷ Βοστώνης.

▶ Τῇ 30ῃ ἱ. μ., Κυριακῇ, ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ Βοστώνης προέστη τῆς Θείας Λειτουργίας, καθ' ἣν, βοηθούμενος ὑπὸ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Ἐλαίας καὶ Τροπαίου, καὶ τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Ὀλύμπου, ἐτέλεσε τὴν χειροτονίαν τοῦ Θεοφ. Ἐψηφισμένου Ἐπισκόπου Χριστιανουπόλεως κ. Μελετίου Τριποδάκη καὶ τὴν ἐγκαθίδρυσιν αὐτοῦ. Ἐτελέσθη Πανηγυρική Δοξολογία ἐπὶ τῇ Ἐθνικῇ Ἐπετειῇ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου.

Καθ' ὅλας τὰς ὥς ἄνω Ἱεράς Ἀκολουθίας καὶ λοιπὰς περιστάσεις ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος ὠμίλησε καταλλήλως.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κον Χαρίδημον Ι. Πολυχρονίδην, Διευθυντὴν Τραπεζίης τῆς Ἑλλάδος, Χανιά, Κρήτης: Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διὰ τὴν ἀπὸ 10ης Ὀκτωβρίου ἐ. ἑ. ὑμετέραν ἐπιστολήν, τὴν ὁποίαν δημοσιεύομεν κατωτέρω:

Ἐν Χανίοις τῇ 1ῃ Ὀκτωβρ. 1960 Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Περιοδικοῦ «Ὁ Ὀρθόδοξος Παρατηρητής».

Ἀγαπητοὶ Κύριοι,

Μὲ ἰδιαιτέραν χαρὰν λαμβάνω τὸ περισπούδαστον Περιοδικόν σας, τῇ προτροπῇ τοῦ Πανοσιολογιώτατου ἐπιλέκτου συνεπαρχιώτου μας Ἀρχιμανδρίτου κ. Μελετίου Τριποδάκη. Παρακολουθῶ μὲ συγκίνησιν τὰς ἀلماتώδεις προόδους τῆς Ὀρθοδοξίας ἐν τῇ Ἀμερικανικῇ Συμπολιτείᾳ, ὀφειλομένης εἰς τὸν πεφωτισμένον Ἡγῆτορα τῆς Ἐκκλησίας μας Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Βορείου καὶ Νοτίου Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰάκω-

A "must" for your Orthodox music library; a very appropriate Christmas gift:

the LP record
Romanian Liturgical, Folk and Christmas Music

sung by the choir of
St. Mary's Romanian Orthodox Church of Cleveland, Ohio.

Send \$4 (plus 50¢ for mailing) to
GEROYS, 3256 Warren Road
Cleveland 11, Ohio.

βον, ὡς καὶ εἰς τοὺς ἐπιλέκτους συνεργάτας του. Ἡ Ἱερά Θεολογικὴ Σχολή, τὰ Κατηχητικὰ Σχολεῖα, οἱ οἰκοδομούμενοι περικαλλεῖς Ναοί, τὰ τόσα εὐαγῇ Ἰδρύματα, ἀποτελοῦν τίτλον τιμῆς διὰ τοὺς συντελεστάς των, τοὺς ἡγουμένους τῆς Ὀρθόδοξου Ἐκκλησίας μας ἐν τῇ εὐγενεῇ Χώρα τῆς Ἀμερικῆς. Ὠραιότατα τὰ ἐν τῷ περιοδικῷ σας ἠθικοθησκευτικὰ δημοσιεύματα, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν τὸ καλλίτερόν μου ἀνάγνωσμα.

Συγχαίρω ὅλους ὑμᾶς διὰ τὰ μέγιστον ἔργον σας, τῆς μεταλαμπιδεύσεως τῆς Ὀρθοδοξίας εἰς τὴν Ἀμερικανικὴν Ἠπειρον, καὶ εὐχομαι πᾶσαν προκοπὴν εἰς τὸ ὠραιότατον περιοδικόν σας, ἐπιτυχὴ δὲ τὴν συνέχισιν τοῦ ὄντως θαυμάσιου ἔργου σας. Ὁ Θεὸς ἂς εὐλογῇ καὶ σκέπη πάντας ὑμᾶς.

Μὲ βαθυτάτην τὴν ἐκτίμησιν.
ΧΑΡΙΔ. Ι. ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΔΗΣ

Long Beach, Calif.
17 Ὀκτωβρίου 1960

Ἀγαπητὲ κ. Διευθυντά,

Μετὰ πολλῆς χαρᾶς γνωρίζομεν ὑμῖν, ὅτι ἐγένετο ἡ ἑναρξὶς ἀνεγέρσεως τοῦ σχολικοῦ κτιρίου τῆς καθ' ἡμᾶς Κοινότητος Long Beach, Calif., τὸ ὁποῖον πιστεύομεν, ὅτι θὰ περατωθῇ ἐντὸς τριῶν μηνῶν, διαλαμβάνων 10 εὐρυχώρους αἰθούσας. Εὐχεσθε καὶ προσεύχεσθε, ὅπως προχωρήσωμεν καὶ ἔτι περισσότερον, στεγάζοντες ἐντὸς αὐτοῦ σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ ἡμερήσιον Ἑλληνοαμερικανικὸν Σχολεῖον.

Μετὰ πολλῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης,
Πρεσβ. Ν. Ι. ΜΠΙΛΛΗΡΗΣ
Αἰδ. Ν. Μπιλλήρην: Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς.

Αἰδ. Χρυσόστομον Οἰκονομᾶκον, Σικάγον: Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν δι-
άθεσιν 30 τευχῶν τοῦ «Ὀρθόδοξου Παρατηρητοῦ», κατὰ μῆνα. Τοὺς 10
ἐξ αὐτῶν ἐνεγράψαμεν ἤδη ὡς συν-

δρομητάς. Ἀποδείξεις πληρωμῆς ἐστάλησαν.

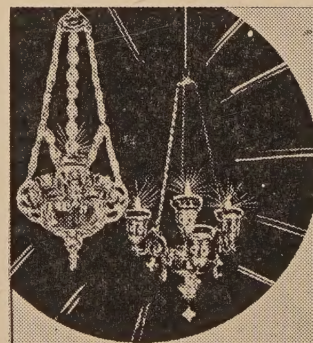
Αἰδ. Χαρ. Χατζόπουλον, Ἀτλάντα: Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διὰ τὴν διάθεσιν 100 τευχῶν τοῦ «Ὀρθόδοξου Παρατηρητοῦ» κατὰ μῆνα μετὰ-
ξὺ τῶν ἐνοριτῶν ὑμῶν.

(†) Γεώργιος Σ. Ἰωαννίδης (Πρεσβύτερος)

Τῇ 12ῃ Ὀκτωβρίου ἐ. ἑ. ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον, ἐν ἡλικίᾳ 77 ἐτῶν, ὁ Αἰδεσ. Πρεσβύτερος Γεώργιος Σ. Ἰωαννίδης, πρῶην ἐφημέριος ἐν τῇ Κοινότητι τοῦ Ἱ. Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Νικολάου, Jamestown, N. Y., ἐφησυχάζων ἐν Μπῶφφαλο κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη.

Ὁ μεταστάς ἀγαθὸς Λευίτης ἐγεν-
νήθη τῷ 1883 ἐν Χοταίστρα, Βιγλί-
τοσης, Νομοῦ Κονίτσης. Τῷ 1910 ἔχει-
ροτονήθη ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Κο-
ρυτσᾶς Γερβασίου εἰς Διάκονον καὶ
εἶτα εἰς Πρεσβύτερον ἐντὸς τοῦ αὐ-
τοῦ ἔτους. Ἱεράτευσεν ἐν Ἀλβανίᾳ,
τῷ δὲ 1926 ἦλθεν εἰς Ἀμερικὴν. Εἰρ-
γάσθη μετὰ ζήλου εἰς τὴν Κοινότητα
Jamestown, N. Y., καταλιπὼν θετικὸν
ἔργον καὶ μνήμην ἀγαθὴν.

Τοῦ μακαριστοῦ Πρεσβυτέρου Γε-
ωργίου Σ. Ἰωαννίδου ἡ μνήμη εἴη
αἰώνια!

ΚΑΝΔΗΛΙΑ ΛΕΠΤΟΥΡΓΙΚΗΣ
ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΙΕΡΑ ΣΚΕΥΗ - ΚΩΔΩΝΕΣ -
ΜΑΝΟΥΑΛΙΑ
ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ
ΕΙΣ ΤΟ ΓΝΩΣΤΟΝ ΣΑΣ
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ
"ΒΟΓΙΑΤΖΗ"

ΕΚΘΕΣΙΣ: ΗΦΑΙΣΤΟΥ 2 (ΠΛ. ΜΟΝΟΤΗΡΑΚΙΩ)
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ: ΙΕΡΑ ΟΔΟΣ 114 - ΑΘΗΝΑΙ

ΟΙ ΝΕΟΙ ΘΕΟΦΙΛΕΣΤΑΤΟΙ ΒΟΗΘΟΙ ΕΠΙΣΚΟΠΟΙ THE NEWLY-ELECTED BISHOPS OF THE GREEK ARCHDIOCESE

Β'. ΕΠΙΣΚ. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ SECOND DISTRICT

Ο Θεοφ. Ἐπίσκ. Χαριουπόλεως
Κος Αἰμιλιανὸς Λαλούσης
His Grace, Bishop Emilianos
of Harioupolis

Ἐγεννήθη τῷ 1902 ἐν Λάχι, Βονῶν, Λακωνίας, κατὰ κόσμον ὀνομασθεὶς ἐπίσης Αἰμιλιανός.

Κατὰ Ἰούνιον τοῦ 1925 ἐχειροτονήθη εἰς Διάκονον ἐν Κύμῃ, Εὐβοίας, ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Καρυστίας κ. Παντελεήμονος, νῦν Χίου, κατὰ δὲ Ἰούλιον τοῦ 1929 εἰς Πρεσβύτερον ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ἀρχιερέως.

Τῷ 1928 ἀπεφοίτησε τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, λαθὼν τὸ Πτυχίον τῷ 1929. Ὡσαύτως ἐφοίτησεν ἐπὶ δύο ἔτη εἰς τὴν Ἐπισκοπελιανὴν Θεολογικ. Σχολὴν Φιλαδελφείας, Πεννσυλβανίας, λαθὼν πτυχίον τοῦ Master of Divinity τῷ 1932.

Εἰς Ἀμερικὴν ἀφίχθη τῷ 1930, ὑπηρετήσας ὡς Ἱερατικῶς Προϊστάμενος τῆς ἐν Washington, D. C., Ἑλληνικῆς Ὁρθοδόξου Κοινότητος τοῦ Ἱεροῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τῆς Ἀγίας Σοφίας. Συνέγραψε περισπουδάστους μελέτας.

Τῇ 13ῃ Σεπτεμβρίου 1960 ἐξελέγη ὑπὸ τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Ἐπίσκοπος Χαριουπόλεως, χειροτονηθεὶς τῇ 9ῃ Νοεμβρίου 1960 εἰς Ἐπίσκοπον ἐν τῷ ὡς ἄνω Ἱερῷ Ναῷ τῆς Ἀγίας Σοφίας, Washington, D. C., ὑπὸ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμε-

ρικῆς Βορείου καὶ Νοτίου κ. κ. Ἰακώβου καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοποθετηθεὶς ὡς Βοηθὸς αὐτοῦ Ἐπίσκοπος ἐν τῇ Β'. Ἀρχιεπισκοπικῇ Περιφερείᾳ, ἐχούσῃ ἔδραν τὸ Σικάγον καὶ 54 Κοινότητας.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ξενοδοχεῖον εἰς τὸ "Ὅρος τῶν Ἑλαιῶν

Ὁ Ρωμαιοκαθολικὸς κλῆρος τῆς Ἱερουσαλὴμ διεμαρτυρήθη πρὸς τὰς ἀρχάς τῆς Ἰορδανίας κατὰ τοῦ μελετωμένου ξενοδοχείου πολυτελείας εἰς τὸ "Ὅρος τῶν Ἑλαιῶν, ὡς ἀποτελοῦντος ἱεροσυλίαν πρὸς τὴν ἀγιότητα τοῦ τόπου.

Ἱεραπόστολοι ἐν Σουδάν

Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Σουδάν ἀπηγόρευσε τὴν εἴσοδον εἰς τὴν χώραν τῆς Ἱεραποστόλων καὶ ἰδίως ἀπὸ τῆς κρατικοποιήσεως τῶν ξένων σχολῶν κατὰ Ἀπρίλιον τοῦ 1959, δι' ὃ καὶ οἱ ἐξ Ἀμερικῆς Ἱεραπόστολοι ἔπαυσαν μεταβαίνοντες εἰς Σουδάν.

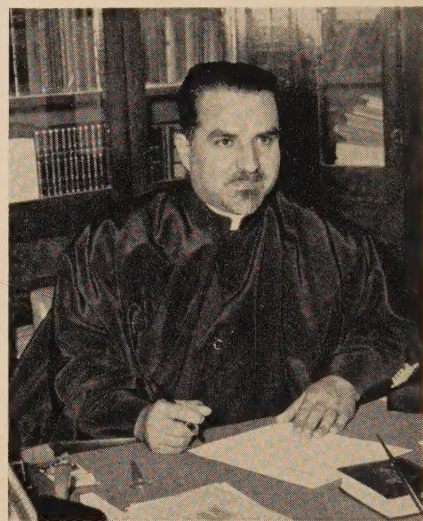
Ἱεραπόστολοι ἐν τῇ Ἀραβικῇ Χερσονήσῳ

Ὁ Σεΐχης τῆς Β.Α. περιοχῆς τῆς Ἀραβίας ἐζήτησεν ἀπὸ τὴν Mission de l'Alliance Evangelique τὴν ἐγκατάστασιν συνεργείου Ἱεραποστόλων ἱατρῶν καὶ νοσοκόμων. Ἡ εἰδησις αὕτη εἶναι ἀξιοσημείωτος διότι ἡ Ἀραβικὴ χερσόνησος μέχρι τοῦδε ἦτο ἀπρόσιτος εἰς τοὺς Ἱεραποστόλους.

Ἐξομολόγου. Συνέγραψε περισπουδάστους μελέτας.

Τῇ 13ῃ Σεπτεμβρίου 1960 ἐξελέγη ὑπὸ τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως, χειροτονηθεὶς εἰς Ἐπίσκοπον ἐν τῷ Ἱερῷ Καθεδρικῷ Ναῷ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου ἐν Βοστώνῃ, ὑπὸ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰακώβου καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοποθετηθεὶς ὡς Βοηθὸς αὐτοῦ Ἐπίσκοπος ἐν τῇ Γ'. Ἐπισκοπικῇ Περιφερείᾳ, ἐχούσῃ ἔδραν τὴν Βοστώνην, καὶ 54 Κοινότητας.

Γ'. ΕΠΙΣΚ. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ THIRD DISTRICT

Ο Θεοφ. Ἐπ. Χριστιανουπόλεως
Κος Μελέτιος Τριποδάκης
His Grace, Bishop Meletios
of Christianoupolis

Ἐγεννήθη τῇ 2ῃ Φεβρουαρίου 1911 ἐν Σπηλιᾷ, Χανίων, Κρήτης, κατὰ κόσμον ὀνομασθεὶς Ἐμμανουήλ. Ἀνῆκει εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Γωνιάς, Χανίων, Κρήτης.

Ἀπεφοίτησε τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν τῷ 1940, λαθὼν καὶ μαθήματα Παιδαγωγικὰ καὶ Ψυχολογίας. Ἐχειροτονήθη εἰς Διάκονον τῇ 2ῃ Φεβρουαρίου 1935, ἐν τῇ ὡς ἄνω Ἱ. Μονῇ, ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου Κισσάμου Ἀνθίμου, εἰς Πρεσβύτερον δὲ τῇ 29ῃ Ἰουνίου 1941, ἐν Κορίνθῳ ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Κορινθίας Μιχαὴλ τοῦ μετέπειτα Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς, διακονήσας παρ' αὐτῷ ἐν Κορίνθῳ μέχρι τοῦ 1950.

Εἰς Ἀμερικὴν ἀφίκετο τῇ 27ῃ Ἰουνίου 1950. Ἱεράτευσεν ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, Σικάγου, μέχρι τῆς 1ῃς Νοεμβρίου 1955, ἀπὸ δὲ τῆς 3ῃς Νοεμβρίου 1955 ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, Ἀγίου Φραγκίσκου Καλιфорνίας, λαθὼν προηγουμένως τὸ ὁφικεῖον τοῦ Ἀρχιμανδρίτου. Ἐφοίτησεν εἰς τὸ Chicago City Junior College.

Ἐπετέλεσε καθήκοντα Ἱεροκέρυκος, Κατηχητοῦ καὶ Πνευματικοῦ

← Ἡ συνέχεια παραπλεύρως

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΣΤ'. ΕΠΙΣΚ. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ SIXTH DISTRICT

Ο Θεοφ. Ἐπίσκ. Ἀγκῶνος
Κος Θεοδόσιος Σιδερῆς
His Grace, Bishop Theodosios
of Angon

Ἐγεννήθη τῷ 1903, Ἰουλίου 20ῃ, ἐν Βρουύλοις, Σμύρνης, κατὰ κόσμον ὀνομασθεὶς Βασίλειος. Ἐμόνασεν ἐν τῇ Ἱερῇ Μονῇ Ξηροποτάμου, Ἀγίου Ὁρους.

Ἀποφοίτησε τῆς Ριζαρείου Ἱερατικῆς Σχολῆς καὶ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν τῷ 1934.

Ἐχειροτονήθη εἰς Διάκονον τῇ 19ῇ Ἰουλίου 1926 ἐν Ἀγίῳ Ὁρει ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Μοσχονησίων Φωτίου, τῇ δὲ 31ῇ Ἰουλίου 1933, ὡσαύτως ἐν Ἀγίῳ Ὁρει, εἰς Πρεσβύτερον, ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Μηλίου-πόλεως Ἱεροθέου. Ἱεράτευσεν ἐν Παλαιῷ Φαλήρῳ, ἐν τῇ Ριζαρείῳ Σχολῇ, καὶ ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ Εὐαγγελιστρίας Πειραιῶς. Τῷ 1934 ἔλαθε τὸ ὀφίκιον τοῦ Ἀρχιμανδρίτου.

Εἰς Ἀμερικὴν ἀφίκετο τῇ 4ῇ Νοεμβρίου 1937. Ἱεράτευσεν ἀπὸ τοῦ 1937—1954 ἐν τῇ Κοινότητι τοῦ Richmond, Va., ἐν δὲ τῷ Ἱ. Ναῷ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, Brooklyn, N. Y., μέχρι τῆς εἰς Ἐπίσκοπον ἐκλογῆς αὐτοῦ. Ἐφοίτησεν εἰς τὸ Union Theological Seminary, Richmond, Va., ἐπὶ τετραετίαν, λαθὼν τὸ δίπλωμα Th.M. καὶ βραδύτερον Th.D.

Ἐπετέλεσε τὰ καθήκοντα διδασκάλου ἐπὶ 17 ἔτη, ὡς καὶ Κατηχητοῦ. Διετέλεσε Καθηγητῆς καὶ Ὑποδιευθυντῆς τῆς Ἀθωνιάδος Ἱερατικῆς Σχολῆς Ἀγίου Ὁρους τῷ 1936—1937. Συνέγραψε περισπουδάστους μελέτας.

Τῇ 13ῃ Σεπτεμβρίου 1960 ἐξελέγη ὑπὸ τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Ἐπίσκοπος Ἀγκῶνος, χειροτονηθεὶς εἰς Ἐπίσκοπον τῇ 23ῇ Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἐν τῷ Ἱερῷ Καθεδρικῷ Ναῷ τῆς Ἀγίας Τριάδος, Νέας Ὑόρκης, ὑπὸ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου κ. κ. Ἰακώβου καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοποθετηθεὶς ὡς Βοηθὸς αὐτοῦ Ἐπίσκοπος ἐν τῇ ΣΤ'. Ἐπισκοπικῇ Περιφερείᾳ, ἐχούσῃ ἔδραν τὸ Pittsburgh, Pa., καὶ 35 Κοινότητας.

ΔΙΑΦ. ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Κατὰ τὴν 13ην Διεθνή Ἑβδομάδα τῆς Ἰατρικῆς τῆς Προσωπικότητος (Bossey, Ἐλβετίας) ἐξήρθη ἡ εὐεργετικὴ ἐπίδρασις τὴν ὁποίαν ἀσκεῖ ἐπὶ τοῦ σώματος καὶ τῆς προσωπικότητος ἡ Χριστιανικὴ περὶ ζωῆς ἀντίληψις.

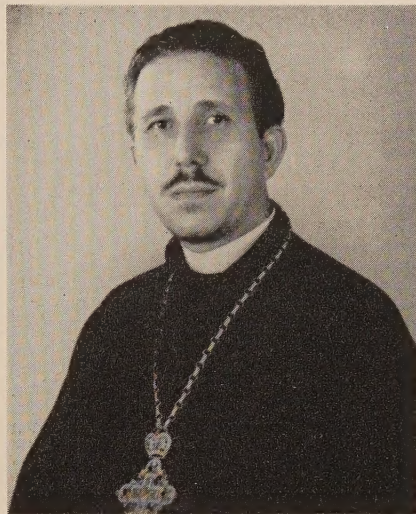
Κακῶς ἐπεκράτησεν ἡ πεπλανημένη ἀντίληψις, ὅτι ὁ Χριστιανισμὸς περιφρονεῖ τὸ σῶμα. Συμφώνως πρὸς τὴν διδασκαλίαν τῆς Ἐκκλησίας, στηριζομένην ἐπὶ τῆς Ἀγίας Γραφῆς, τὸ σῶμα εἶναι «νάος τοῦ ἐν ἡμῖν Ἀγίου Πνεύματος», ὅπως γράφει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, ὅστις ἐξ ἄλλου προτρέπει τοὺς Χριστιανούς, λέγων «δοξάσατε δὴ τὸν Θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν» (Α΄ Κορ. 6, 20). Αὐτὸ ποὺ καταδικάζει ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἡ σωματολατρεία, ἡ ὁποία εἰς τὴν ἐποχὴν μας ἔχει ἅπειρα θύματα, καὶ ὁδηγεῖ καθ' ἡμέραν χιλιάδας εἰς τοὺς ψυχιάτρους. Αὐτὰ εἶναι τὰ δεδομένα ἐπισήμων στατιστικῶν.

Βοστώνης, ἔλαθε τὸν τίτλον Μαγίστορος τῆς Θεολογίας.

Ἀπὸ τοῦ 1957 διετέλεσεν Ἱερατικῶς Προϊστάμενος τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Νικολάου, Pittsburgh, Pa. Συνέγραψε περισπουδάστους μελέτας.

Τῇ 13ῃ Σεπτεμβρίου ἐξελέγη Ἐπίσκοπος Ἀμφιπόλεως, τῇ δὲ 9ῇ Ὀκτωβρίου 1960 ἐχειροτονήθη εἰς Ἐπίσκοπον ὑπὸ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Θυατείρων κ. κ. Ἀθηναγόρου, ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τῆς Ἀγίας Τριάδος, New Orleans, La., καὶ ἐτοποθετήθη ὑπὸ τοῦ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰακώβου ὡς Βοηθὸς αὐτοῦ Ἐπίσκοπος ἐν τῇ Η΄. Ἀρχιεπισκοπικῇ Περιφερείᾳ, ἐχούσῃ ἔδραν τὴν Νέαν Ὀρλεάνην, καὶ 33 Κοινότητας.

Η΄. ΕΠΙΣΚ. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ EIGHTH DISTRICT

Ο Θεοφ. Ἐπίσκ. Ἀμφιπόλεως
Κος Σίλας Κοσκινᾶς
His Grace, Bishop Silas
of Amphipolis

Ἐγεννήθη τῇ 27ῇ Δεκεμβρίου 1919 ἐν Κερκύρᾳ, ὀνομασθεὶς κατὰ κόσμον Σάββας, υἱὸς τοῦ Γερασίμου καὶ τῆς Μαгдаληνῆς Κοσκινᾶ.

Ἀπεφοίτησε τοῦ Γυμνασίου Κερκύρας καὶ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν τῷ 1943.

Ἐχειροτονήθη εἰς Διάκονον τῇ 15ῇ Αὐγούστου 1941, ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος Ἱεζεκιήλ, τῇ δὲ 22ῃ Ἰουνίου 1944 εἰς Πρεσβύτερον ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ἀρχιερέως. Ἱεράτευσεν ὡς στρατιωτικὸς ἱερεὺς καὶ ἱεροκῆρυξ ἐν Ἠπειρῷ, ἐν τῇ Ἱ. Μητροπόλει Ἰωαννίνων καὶ ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τῆς Θ. Μεταμορφώσεως, Ἀθηνῶν.

Εἰς Ἀμερικὴν ἀφίχθη τῇ 10ῇ Ἰουλίου 1946, κληθεὶς ὑπὸ τοῦ τότε Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς καὶ νῦν Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. κ. Ἀθηναγόρου. Ὑπηρέτησεν ὡς Ἱερατικῶς Προϊστάμενος εἰς τὰς Κοινότητας Ἀγίου Γεωργίου, Albuquerque, N. M., Ἀγίας Σοφίας, New London, Conn., καὶ Ἀγίου Ἰωάννου, Βοστώνης, ὡς καὶ εἰς τὴν Ἱεραποστολικὴν Σταυροπηγιακὴν Μονὴν τοῦ Ἀγίου Παύλου ἐν Byron Springs, Calif. Ἐδίδαξεν ἐν τῇ Ἱ. Θεολογικῇ Σχολῇ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἐν Brookline, Mass., Καὴν Διαιθήκην, ἀπὸ 1951—1953 καὶ ἀπὸ 1955—1957. Φοιτήσας δὲ ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου

← Ἡ συνέχεια παραπλεύρως

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1961

ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΚΑΙ ΝΟΤΙΟΥ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΓΓΛΙΚΗΝ — IN GREEK AND ENGLISH

Κυκλοφορεῖ ἐντὸς ὀλίγου, πλουσιώτατον εἰς περιεχόμενον.

ΜΕΡΙΚΑ ΕΚ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ ΤΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ:

- 1) Τὸ Σωτήριον "Ετος 1961: Πασχάλιον, Κανόνιον, Ἡμερολόγιον, Ἑορτολόγιον.
- 2) Προσευχαὶ Διάφοροι.
- 3) Ἱεραὶ Ἀκολουθίαι.
- 4) Περιστατικαὶ Ἀκολουθίαι.
- 5) Δοξολογία.
- 6) Ἡ Ἁγία Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία: Τὰ Πατρι-
αρχεῖα, αἱ Αὐτοκέφαλοι Ἐκκλησίαι.
- 7) Αἱ λοιπαὶ Ἐκκλησίαι καὶ αἱ πρὸς αὐτάς σχέ-
σεις τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας.
- 8) Παγκόσμιον Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν. Ἔθνη-
κὸν Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν.
- 9) Ἡ στάσις τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἀπέναντι ζητη-
μάτων γενικῆς φύσεως: Τεχνητὴ γονιμοποίη-
σις — Πρόληψις γεννήσεων — Στείρωσις —
Αὐτοκτονία — Νεκροψία — Καῦσις νεκρῶν —
Περιτομή — Μικτοὶ γάμοι, κ.λ.π., κ.λ.π.
- 10) Ἡ Ὁρθοδοξία (The Orthodoxy) καὶ αἱ σχέ-
σεις αὐτῆς πρὸς τὰς λοιπὰς Ὁρθοδόξους καὶ
ἑτεροδόξους Ἐκκλησίας, ὑπὸ Αἰδ. Γ. Τσοῦμα,
Καθηγητοῦ.
- 11) Γενικῆς φύσεως θρησκευτικὰ ζητήματα.

Η ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΚΑΙ ΝΟΤΙΟΥ

- 1) Διοικήσις: Ἀρχιεπίσκοπος — Ἐπίσκοποι —
Κληρικολαϊκαὶ Συνελεύσεις — Μικτὸν Ἀρχι-
επισκοπικὸν Συμβούλιον — Ἀρχιεπισκοπικαὶ
Περιφέρειαι, κ.λ.π.
- 2) Ἰδρύματα: Ἱ. Θεολογικὴ Σχολὴ — Ἀκαδη-
μία Ἀγ. Βασιλείου—Διδασκαλικὸν Κολλέγιον
— Σχολεῖα Ἑλληνικά, Ἡμερήσια καὶ Ἀπο-
κάθε Ἑλληνορθόδοξος πρέπει νὰ ἔχη τὸ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ 1961. Ἄνω τῶν 350 σελ.
- 3) Κοινότητες τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς, μετὰ τῶν
διευθύνσεων αὐτῶν, ἀριθμοῦ μελῶν, σχολεί-
ων, κ.λ.π.
- 4) Ἱερεῖς τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς, μετὰ τῶν δι-
ευθύνσεων αὐτῶν.

Τιμὴ μόνον \$1.25. Διὰ τὰς Κοινότητας καὶ Ὁργανώσεις μόνον \$1.00.

Στείλατε ἐγκαίρως τὰς παραγγελίας σας. Γράψατε:

THE 1961 ALMANAC OF THE GREEK ARCHDIOCESE
10 East 79th Street, New York 21, N. Y.

THE 1961 ALMANAC

OF THE

GREEK ARCHDIOCESE OF NORTH AND SOUTH AMERICA

IN GREEK AND ENGLISH — Will be ready soon.

Is a must for every American Greek Orthodox and for those who want information on our Holy Church.

The Almanac will contain a Religious Calendar — a Calendar of Easter and Saints' Days. — Prayers — Holy Services — Doxologies. — The Ecumenical and the other Patriarchates. — Autonomous Greek Orthodox Churches. — Churches of other Denominations and how they differ from Greek Orthodoxy. — The National and World Councils of Churches. — The stand of our Church on birth control, artificial insemination, sterilization, suicide, autopsy, cremation, circumcision, mixed marriages, etc. — The Greek Archdiocese and its administration. — The Mixed Councils — the Archdiocesan Districts — Clergy-Laity Congress — the Archdiocesan Hierarchy, etc. — The Institutions of the Greek Archdiocese: The Holy Cross Orthodox Theological School, the Institute of St. Basil, the Greek Schools, etc. — G.O.Y.A., the Ladies Philoptochos and other Organizations. — The Communities and Priests of the Greek Archdiocese with addresses. And many more interesting facts about Greek Orthodoxy and its role in America.

More than 350 pages. In Greek and English. Price only \$1.25.

For Communities and Organizations \$1.00. Order your copies now. Write to:

THE 1961 ALMANAC OF THE GREEK ARCHDIOCESE
10 East 79th Street, New York 21, N. Y.